

Teminis biuletenis

Prekių tarifinis klasifikavimas

Ižanga

Europos Sąjungoje veikia muitų sąjunga, aprėpianti visą prekybą prekėmis. Muitų sąjunga apima dvi pagrindines sritis. Pirma, joje nustatytas draudimas tarp valstybių narių taikyti importo ir eksporto muitus bei visus muitams lygiaverčio poveikio mokesčius tiek valstybių narių kilmės produktams, tiek trečiųjų šalių kilmės produktams, esantiems laivoje apyvartoje valstybėse narėse. Antra, joje reikalaujama nustatyti Bendrąjį muitų tarifą santykiuose su trečiosiomis šalimis.

Pastarąją sritį sudaro prekių Kombinuotoji nomenklatūra (toliau – KN), pagal kurią visas importuojamas ar eksportuojamas prekes galima priskirti prie konkrečių tarifinių pozicijų. Tai yra tarifinio klasifikavimo tikslas.

Kadangi valstybių narių muitinių surenkamų muitų suma priklauso nuo atitinkamo produkto tarifinio klasifikavimo, o pajamos iš šių muitų tampa Sąjungos nuosavomis lėšomis, prekių tarifinis klasifikavimas yra ypač svarbus tiek Sąjungos finansinių interesų, tiek atitinkamų ekonominės veiklos vykdytojų interesų apsaugos požiūriu.

Jį atliekant gali kilti daug sunkumų, ypač kai klasifikuojamos sudėtingos prekės. Siekiant juos įveikti laikantis teisinio saugumo principo reikalavimų, buvo sukurtas ES lygmens teisinis režimas¹.

ES tarifinio klasifikavimo sistema grindžiama Suderinta prekių aprašymo ir kodavimo sistema (toliau – SS), parengta Pasaulio muitinių organizacijos (toliau – PMO) ir įtvirtinta Tarptautinėje konvencijoje dėl suderintos prekių aprašymo ir kodavimo sistemos (toliau – SS konvencija), sudarytoje 1983 m. birželio 14 d. Briuselyje ir kartu su jos 1986 m. birželio 24 d. pakeitimo protokolu Europos ekonominės bendrijos vardu patvirtintoje Tarybos sprendimu 87/369².

Pagal SS konvencijos 3 straipsnio 1 dalį kiekviena susitariančioji šalis įsipareigoja užtikrinti, kad jos muitų tarifų ir statistikos nomenklatūra atitiks SS, taip pat be papildymų ar pakeitimų naudoti visas SS pozicijas ir subpozicijas kartu su jas atitinkančiais skaitmeniniais kodais ir laikytis šios sistemos numeracijos tvarkos. Kiekviena susitariančioji šalis įsipareigoja taikyti bendrąsias SS aiškinimo taisykles ir visas SS skyrių, skirsnių ir subpozicijų pastabas, taip pat nekeisti šių skyrių, skirsnių ir

¹ ES prekių klasifikavimo sistema susideda iš dviejų dalių, t. y. KN ir Komisijos nustatyto Europos Sąjungos integruotojo muitų tarifo (TARIC), kuriame pateikiama informacija apie atitinkamus muitų tarifus ir kitas priemones, Sąjungoje taikomas konkrečioms prekėms, ir kurį sudaro aštuonių skaitmenų KN kodas su dviem papildomais skaitmenimis.

² 1987 m. balandžio 7 d. Tarybos sprendimas 87/369/EEB dėl Tarptautinės suderintos prekių aprašymo ir kodavimo sistemos konvencijos bei konvencijos pakeitimo protokolo sudarymo (OL L 198, 1987, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 2 t., p. 288).

subpozicijų apimties. SS konvencijos 8 straipsnyje nustatytais sąlygomis PMO patvirtino SS komiteto priimtus paaiškinimus ir nuomones dėl klasifikavimo.

Ši sistema, nustatyta Tarybos reglamentu Nr. 2658/87³, kurio priedas yra reguliariai atnaujinamas⁴, visų pirma siekiant įtraukti naujus kodus ar papildomas dalis, apima bendrąsias aiškinimo taisykles, paaiškinimus ir Komisijos priimtus reglamentus dėl klasifikavimo. Taigi Teisingumo Teismas, įgyvendindamas jam suteiktus įgaliojimus, turi užtikrinti minėtų taisyklių ir aktų taikymo nuoseklumą. Šiuo tikslu Teisingumo Teismas, nagrinėdamas nacionalinių teismų pateiktus prejudicinius klausimus, turi patikslinti bendrųjų tarifinio klasifikavimo taisyklių ir šioje srityje taikomų kriterijų aiškinimą, paaiškinti KN pozicijų ir subpozicijų taikymo sritį, taip pat pasisakyti dėl Komisijos priimtų reglamentų dėl klasifikavimo galiojimo.

Taigi Teisingumo Teismas, pats neatlikdamas atitinkamo produkto tarifinio klasifikavimo, turi pateikti visoms suinteresuotosioms šalims visą naudingą informaciją, kad būtų užtikrintas teisingas klasifikavimas, ir prireikus pateikti atitinkamas gaires, kad muitinė ir nacionaliniai teismai ateityje galėtų vykdyti savo įgaliojimus.

Tai darydamas Teisingumo Teismas daug kartų turėjo progą patikslinti aspektus, į kuriuos reikia atsižvelgti klasifikuojant gaminį, pavyzdžiui, jo paskirtį ar funkciją, taip pat aiškinant sąvokas, susijusias su daug komponentų turinčių ar kitam produktui priklausančių produktų klasifikavimu.

Visi šie gausios Teisingumo Teismo jurisprudencijos aspektai dėl dažnu atveju didelio nagrinėjamų produktų sudėtingumo ir techniško neišvengiamai prisideda prie šios jurisprudencijos svarbos prekių tarifinio klasifikavimo srityje.

Šiame teminiame biuletenyje siekiama apžvelgti pagrindinius šios jurisprudencijos aspektus. Šiuo klausimu reikėtų pabrėžti, kad Teisingumo Teismo reguliariai prašoma priimti prejudicinius sprendimus dėl klausimų, kuriems, be teisinio pobūdžio, būdingi konkretūs moksliniai ir techniniai aspektai, susiję su atitinkamų prekių objektyviomis savybėmis ir požymiais. Taigi Teisingumo Teismo jurisprudencijoje pateikiama informacija dažnai yra susijusi su konkrečiai prekei skirtais argumentais ir vertinimais. Atsižvelgiant į tai, siekiant, kad skaitytojas galėtų geriau suprasti kiekvieno iš atrinktų sprendimų faktines ir teisines aplinkybes, ir nepakenkti visos šio teminio biuletenio suprantamumui, pagrindiniai Teisingumo Teismo jurisprudencijos aspektai išdėstyti atsižvelgiant į konkrečias kiekvieno sprendimo aplinkybes ir, kiek įmanoma, išskirti pasviruoju šriftu.

³ 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo (OL L 256, 1987, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 2 t., p. 382). Šiuo reglamentu nustatyta KN, atitinkanti tiek BMT, tiek Sąjungos užsienio prekybos statistikos ir kitų su prekių importu arba eksportu susijusių Sąjungos politikos sričių reikalavimus.

⁴ Tarybos reglamento Nr. 2658/87 I priedas buvo pakeistas nauju priedu, remiantis 2021 m. spalio 12 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2021/1832, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamento Nr. 2658/87 I priedas (OL L 385, 2021, p. 1), įsigaliojusiu nuo 2022 m. sausio 1 d.

Santrumpų sąrašas

SIT – Susitarimas dėl prekybos informacijos technologijų produktais

CEN – Europos standartizacijos komitetas

KN – Kombinuotoji nomenklatūra

PMO – Pasaulio muitinių organizacija

PPO – Pasaulio prekybos organizacija

PTI – privalomoji tarifinė informacija

SS – Suderinta prekių aprašymo ir kodavimo sistema

BMT – Bendrasis muitų tarifas

Nurodytų teisės aktų sąrašas

1987 m. liepos 23 d. Tarybos **reglamentas (EEB) Nr. 2658/87** dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo (OL L 256, 1987, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 2 t., p. 382).

1988 m. rugsėjo 21 d. Komisijos **reglamentas (EEB) Nr. 3174/88**, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas Nr. 2658/87 I priedas (OL L 298, 1988, p. 18); 1989 m. vasario 28 d. Komisijos **reglamentas Nr. 548/89** dėl tam tikrų prekių klasifikavimo Kombinuotojoje nomenklatūroje (OL L 60, 1989, p. 31); 1989 m. kovo 21 d. Komisijos **reglamentas Nr. 812/89** dėl tam tikrų prekių klasifikavimo Kombinuotojoje nomenklatūroje (OL L 86, 1989, p. 25); 1989 m. rugpjūčio 2 d. Komisijos **reglamentas Nr. 2886/89**, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas Nr. 2658/87 I priedas (OL L 282, 1989, p. 1); 1990 m. liepos 31 d. Komisijos **reglamentas Nr. 2472/90**, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas Nr. 2658/87 I priedas (OL L 247, 1990, p. 1); 1991 m. liepos 26 d. Komisijos **reglamentas Nr. 2587/91**, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas Nr. 2658/87 I priedas (OL L 259, 1991, p. 1); 1992 m. liepos 14 d. Komisijos **reglamentas Nr. 2505/92**, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas Nr. 2658/87 I priedas (OL L 267, 1992, p. 1), ir 1993 m. rugpjūčio 10 d. Komisijos **reglamentas Nr. 2551/93**, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas Nr. 2658/87 I priedas (OL L 241, 1993, p. 1).

1994 m. kovo 9 d. Komisijos **reglamentas (EB) Nr. 535/94**, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas Nr. 2658/87 I priedas (OL L 68, 1994, p. 15); 1994 m. gruodžio 20 d. Komisijos **reglamentas Nr. 3115/94**, kuriuo iš dalies keičiami Reglamentas Nr. 2658/87 I ir II priedai (OL L 345, 1994, p. 1); 1995 m. gegužės 23 d. Komisijos **reglamentas Nr. 1165/95** dėl tam tikrų prekių klasifikavimo Kombinuotojoje nomenklatūroje (OL L 117, 1995, p. 15); 1995 m. gruodžio 22 d. Komisijos **reglamentas Nr. 3009/95**, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas Nr. 2658/87 I priedas (OL L 319, 1995, p. 1); 1996 m. rugsėjo 9 d. Komisijos **reglamentas Nr. 1734/96**, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas Nr. 2658/87 I priedas (OL L 238, 1996, p. 1); 1997 m. birželio 27 d. Komisijos **reglamentas Nr. 1196/97** dėl tam tikrų prekių klasifikavimo Kombinuotojoje nomenklatūroje (OL L 170, 1997, p. 13); 1997 m. rugpjūčio 13 d. Komisijos **reglamentas Nr. 1624/97**, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas Nr. 2658/87 I priedas (OL L 224, 1997, p. 16); 1998 m. birželio 17 d. Komisijos **reglamentas Nr. 1264/98** dėl tam tikrų prekių klasifikavimo Kombinuotojoje nomenklatūroje (OL L 175, 1998, p. 4); 1998 m. spalio 26 d. Komisijos **reglamentas Nr. 2261/98**, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas Nr. 2658/87 I priedas (OL L 292, 1998, p. 1); 1998 m. lapkričio 23 d. Komisijos **reglamentas Nr. 2518/98** dėl tam tikrų prekių klasifikavimo Kombinuotojoje nomenklatūroje (OL L 315, 1998, p. 3); 1999 m. spalio 12 d. Komisijos **reglamentas Nr. 2204/1999**, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas Nr. 2658/87 I priedas (OL L 278, 1999, p. 1); 2000 m. spalio 13 d. Komisijos **reglamentas Nr. 2263/2000**, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas Nr. 2658/87 I priedas (OL L 264, 2000, p. 1); 2001 m. rugpjūčio

6 d. Komisijos **reglamentas Nr. 2031/2001**, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamento Nr. 2658/87 I priedas (OL L 279, 2001, p. 1); 2002 m. rugpjūčio 1 d. Komisijos **reglamentas Nr. 1832/2002**, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamento Nr. 2658/87 I priedas (OL L 290, 2002, p. 1); 2003 m. rugsėjo 11 d. Komisijos **reglamentas Nr. 1789/2003**, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamento Nr. 2658/87 I priedas (OL L 281, 2003, p. 1); 2003 m. spalio 23 d. Komisijos **reglamentas Nr. 1871/2003**, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamento Nr. 2658/87 I priedas (OL L 275, 2003, p. 5); 2003 m. gruodžio 30 d. Komisijos **reglamentas Nr. 2344/2003**, iš dalies keičiantis Reglamento Nr. 2658/87 I priedą (OL L 346, 2003, p. 38); 2004 m. balandžio 21 d. Komisijos **reglamentas Nr. 754/2004** dėl tam tikrų prekių klasifikavimo Kombinuotojoje nomenklatūroje (OL L 118, 2004, p. 32); 2004 m. rugsėjo 7 d. Komisijos **reglamentas Nr. 1810/2004**, iš dalies keičiantis Reglamento Nr. 2658/87 I priedą (OL L 327, 2004, p. 1); 2005 m. spalio 27 d. Komisijos **reglamentas Nr. 1719/2005**, iš dalies keičiantis Reglamento Nr. 2658/87 I priedą (OL L 286, 2005, p. 1); 2006 m. kovo 8 d. Komisijos **reglamentas Nr. 400/2006** dėl tam tikrų prekių klasifikavimo Kombinuotojoje nomenklatūroje (OL L 70, 2006, p. 9); 2006 m. spalio 17 d. Komisijos **reglamentas Nr. 1549/2006**, iš dalies keičiantis Reglamento Nr. 2658/87 I priedą (OL L 301, 2006, p. 1); 2007 m. rugsėjo 20 d. Komisijos **reglamentas Nr. 1214/2007**, iš dalies keičiantis Reglamento Nr. 2658/87 I priedą (OL L 286, 2007, p. 1); 2008 m. rugsėjo 19 d. Komisijos **reglamentas Nr. 1031/2008**, iš dalies keičiantis Reglamento Nr. 2658/87 I priedą (OL L 291, 2008, p. 1); 2009 m. rugsėjo 30 d. Komisijos **reglamentas Nr. 948/2009**, iš dalies keičiantis Reglamento Nr. 2658/87 I priedą (OL L 287, 2009, p. 1); 2009 m. lapkričio 3 d. Komisijos **reglamentas Nr. 1051/2009** dėl tam tikrų prekių klasifikavimo Kombinuotojoje nomenklatūroje (OL L 290, 2009, p. 56).

2010 m. spalio 5 d. Komisijos **reglamentas (ES) Nr. 861/2010**, iš dalies keičiantis Reglamento Nr. 2658/87 I priedą (OL L 284, 2010, p. 1), ir 2011 m. rugsėjo 27 d. Komisijos **reglamentas Nr. 1006/2011**, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamento Nr. 2658/87 I priedas (OL L 282, 2011, p. 1).

2011 m. birželio 24 d. Komisijos **įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 620/2011**, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamento Nr. 2658/87 I priedas (OL L 166, 2011, p. 16); 2012 m. rugpjūčio 6 d. Komisijos **įgyvendinimo reglamentas Nr. 727/2012** dėl tam tikrų prekių klasifikavimo Kombinuotojoje nomenklatūroje (OL L 213, 2012, p. 5); 2012 m. spalio 9 d. Komisijos **įgyvendinimo reglamentas Nr. 927/2012**, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamento Nr. 2658/87 I priedas (OL L 304, 2012, p. 1); 2013 m. spalio 4 d. Komisijos **įgyvendinimo reglamentas Nr. 1001/2013**, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamento Nr. 2658/87 I priedas (OL L 290, 2013, p. 1); 2014 m. vasario 4 d. Komisijos **įgyvendinimo reglamentas Nr. 113/2014** dėl tam tikrų prekių klasifikavimo Kombinuotojoje nomenklatūroje (OL L 38, 2014, p. 20); 2014 m. spalio 16 d. Komisijos **įgyvendinimo reglamentas Nr. 1101/2014**, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamento Nr. 2658/87 I priedas (OL L 312, 2014, p. 1); 2014 m. lapkričio 11 d. Komisijos **įgyvendinimo reglamentas Nr. 1212/2014** dėl tam tikrų prekių klasifikavimo Kombinuotojoje nomenklatūroje (OL L 329, 2014, p. 3); 2015 m. spalio 6 d. Komisijos

įgyvendinimo reglamentas Nr. 2015/1754, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamento Nr. 2658/87 I priedas (OL L 285, 2015, p. 1), ir 2016 m. liepos 8 d. Komisijos **įgyvendinimo reglamentas Nr. 2016/1140** dėl tam tikrų prekių klasifikavimo Kombinuotojoje nomenklatūroje (OL L 189, 2016, p. 1).

1968 m. birželio 28 d. Tarybos **reglamentas (EEB) Nr. 950/68** dėl Bendrojo muitų tarifo (OL L 172, 1968, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 2 t., p. 382); 1970 m. gruodžio 17 d. Tarybos **reglamentas Nr. 1/71**, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas Nr. 950/68 (OL L 1, 1971, p. 1); 1984 m. lapkričio 27 d. Tarybos **reglamentas Nr. 3400/84**, iš dalies keičiantis Reglamentą Nr. 950/68 (OL L 320, 1984, p. 1), ir 1987 m. kovo 16 d. Tarybos **reglamentas Nr. 750/87**, iš dalies keičiantis Reglamentą Nr. 950/68 (OL L 76, 1987, p. 1).

1992 m. spalio 12 d. Tarybos **reglamentas (EEB) Nr. 2913/92**, nustatantis Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302, 1992, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 4 t., p. 307).

1993 m. liepos 2 d. Komisijos **reglamentas (EEB) Nr. 2454/93**, nustatantis Reglamento Nr. 2913/92 įgyvendinimo nuostatas (OL L 253, 1993, p. 1).

1996 m. gruodžio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos **reglamentas (EB) Nr. 82/97**, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas Nr. 2913/92 (OL L 17, 1997, p. 1).

1996 m. gruodžio 18 d. Komisijos **reglamentas (EB) Nr. 12/97**, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas Nr. 2454/93 (OL L 9, 1997, p. 1).

2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos **reglamentas (ES) Nr. 952/2013**, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (nauja redakcija) (OL L 269, 2013, p. 1).

2001 m. rugpjūčio 2 d. Tarybos **reglamentas (EB) Nr. 1601/2001**, nustatantis galutinius antidempingo muitus Čekijos, Rusijos, Tailando ir Turkijos kilmės tam tikrų geležinių ir plieninių lynų bei kabelių importui ir galutinai surenkantis nustatytus laikinuosius antidempingo muitus (OL L 211, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 38 t., p. 62).

1992 m. spalio 19 d. Tarybos **direktyva 92/83/EEB** dėl akcizų už alkoholį ir alkoholinius gėrimus struktūrų suderinimo (OL L 316, 1992, p. 21; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 206).

2008 m. gruodžio 16 d. Tarybos **direktyva 2008/118/EB** dėl bendros akcizų tvarkos, panaikinanti Direktyvą 92/12/EEB (OL L 9, 2009, p. 12).

1998 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos **direktyva 98/70/EB** dėl benzino ir dyzelinių degalų (dyzelino) kokybės, iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 93/12/EEB (OL L 350, 1998, p. 58).

1993 m. birželio 14 d. Tarybos **direktyva 93/42/EEB** dėl medicinos prietaisų (OL L 169, 1993, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 12 t., p. 82).

2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos **direktyva 2001/83/EB** dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio žmonėms skirtus vaistus (OL L 311, 2001, p. 67; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 27 t., p. 69), iš dalies pakeista 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/62/ES (OL L 174, 2011, p. 74).

2014 m. birželio 10 d. Komisijos **direktyva 2014/77/ES**, kuria iš dalies keičiami Direktyvos 98/70 I ir II priedai (OL L 170, 2014, p. 62).

Turinys

IŽANGA.....	3
SANTRUMPŲ SĄRAŠAS	5
NURODYTŲ TEISĖS AKTŲ SĄRAŠAS	6
I. BENDROSIOS PASTABOS DĖL SAJUNGOS TEISMO FUNKCIJŲ POBŪDŽIO IR APIMTIES BEI ATITINKAMŲ VERTINIMO KRITERIJŲ	11
II. TARIFINIO KLASIFIKAVIMO PRINCIPAI.....	19
1. Bendrųjų aiškinimo taisyklių turinys ir taikymo sritis.....	19
1.1. 1 taisyklė. KN pozicijų, subpozicijų ir pavadinimų reikšmė.....	19
1.2. 2 taisyklės a ir b punktai: principai, taikomi gaminiams pagal jų apdailos ar užbaigtumo laipsnį, taip pat medžiagoms pagal jų naudojimą.....	21
1.3. 3 taisyklės a–c punktai: principai, taikomi mišiniams arba sudėtiniam gaminiam, kurie gali būti klasifikuojami daugiau nei vienoje pozicijoje....	23
1.4. 4–6 taisyklės: standartinė taisyklė, tam tikroms talpykloms taikoma specialioji taisyklė, subpozicijų lyginimo taisyklė	31
2. Klasifikavimo kriterijai.....	34
2.1. Produkto objektyvūs požymiai ir savybės.....	34
2.2. Produkto paskirtis.....	44
2.3. Produkto panaudojimas.....	50
2.4. Produkto funkcija.....	56
III. PREKIŲ TARIFINIO KLASIFIKAVIMO PROCEDŪRAI TAIKOMO REŽIMO ŠALTINIAI	62
1. Paaiškinimai.....	62
1.1. PMO paaiškinimai.....	62
1.2. Komisijos paaiškinimai.....	67
2. Komisijos priimti reglamentai dėl tarifinio klasifikavimo.....	73
3. Nuomonės dėl klasifikavimo ir privalomoji tarifinė informacija.....	82
3.1. PMO ir Muitinės kodekso komiteto nuomonės dėl klasifikavimo.....	82
3.2. Privalomoji tarifinė informacija.....	86
4. Kiti teisiškai privalomi aktai.....	94

I. Bendrosios pastabos dėl Sąjungos teismo funkcijų pobūdžio ir apimties bei atitinkamų vertinimo kriterijų

1991 m. gegužės 7 d. Sprendimas „Post“ (C-120/90, [EU:C:1991:196](#))

„Bendrasis maitų tarifas – Tarifinės pozicijos – Produktas, kurio sudėtyje yra 76,6 % baltymų, 5 % laktozės ir 2,1 % riebalų, be aptinkamo cukraus, gautas ultrafiltravimo būdu – Klasifikavimas Kombinuotosios nomenklatūros 0404 90 33 pozicijoje“

Byloje, kurioje priimtas šis sprendimas, Teisingumo Teismo buvo prašoma atsakyti į klausimą, ar milteliai, vadinami „75 % išrūgų baltymų koncentratu“, gauti ultrafiltruojant išrūgas, kuriuose yra 76,6 % baltymų, 2,1 % riebalų ir 5 % laktozės, be aptinkamo cukraus, turi būti klasifikuojami BMT⁵ 0404 90 33 subpozicijoje „produktai iš natūralių pieno sudedamųjų dalių“, ar šis produktas yra „išrūgos“, priskiriamos prie BMT 0404 10 11 subpozicijos.

Teisingumo Teismas pirmiausia priminė, kad, remiantis suformuota jurisprudencija, prekių tarifinę klasifikaciją lemiantis kriterijus paprastai turi būti nustatomas atsižvelgiant į jų objektyvias savybes ir požymius, kaip jie apibrėžti BMT pozicijų ir subpozicijų aprašymuose bei skirsnių ar skyrių pastabose.

Šiuo klausimu Teisingumo Teismas konstatavo, kad BMT subpozicijos 0404 10 ir 0404 90 apima dvi produktų grupes: „išrūgos <...>“ (0404 10 subpozicija) ir „produktai iš natūralių pieno sudedamųjų dalių <...>“ (0404 90 subpozicija). Be to, jis pažymėjo, kad paaiškinimuose patikslinta, jog išrūgas, kaip jos suprantamos pagal BMT 0404 poziciją, sudaro natūralios sudedamosios dalys, kurios lieka iš pieno pašalinus riebalus ir kazeiną. Pagal šiuos paaiškinimus iš išrūgų gali būti iš dalies pašalinta laktozė arba jos gali būti iš dalies demineralizuotos ir koncentruotos.

Taigi Teisingumo Teismas padarė išvadą, kad reikia palyginti laktozės kiekį išrūgose ir tokiame produkte, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, siekiant įvertinti, ar šis produktas gali būti laikomas išrūgomis, iš kurių iš dalies pašalinta laktozė, kaip tai suprantama pagal paaiškinimus.

Be to, Teisingumo Teismas nurodė savo jurisprudenciją, pagal kurią tam, kad produktas galėtų būti priskirtas tam tikrai BMT subpozicijai, jis turi turėti pagrindinio produkto esminius komponentus, o jo sudėtis pagal proporcinės dalis negali iš esmės skirtis nuo pagrindinio produkto sudėties. Teisingumo Teismas konstatavo, kad 75 % išrūgų baltymų koncentratu, kuris nagrinėjamas nacionaliniame teisme, atveju taip nėra, nes, pirma, laktozės dalis šiame produkte sudaro tik apie vieną keturioliktąją įprastos dalies

⁵ Reglamento Nr. 950/68 I priede nustatyto BMT redakcija, išdėstyta Reglamento Nr. 3174/88 priedu.

išrūgų milteliuose ir, antra, beveik visiškai pašalinus laktozę, iš esmės pasikeitė atitinkamos kitų išrūgų sudedamųjų dalių dalys.

Remdamasis šiais argumentais Teisingumo Teismas nusprendė, kad toks produktas, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, negali būti priskiriamas prie BMT 0404 10 subpozicijos, nes nebeturi esminių pagrindinio produkto – „išrūgų“ – savybių.

Vis dėlto Teisingumo Teismas konstatavo, kad toks baltymų koncentratas, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, turi objektyvius požymius, apibrėžtus 0404 90 33 subpozicijos aprašyme.

Teisingumo Teismas pabrėžė, kad šią išvadą patvirtina tai, jog Muitinių bendradarbiavimo tarybos nomenklatūros komitetas nusprendė modifikuotas išrūgas priskirti BMT 0404 90 subpozicijai. Kita vertus, aplinkybė, kad Nomenklatūros komitetas nurodė manantis, jog ateityje pageidautina nomenklatūrą pakeisti taip, kad išrūgos būtų priskirtos prie BMT 0404 10 subpozicijos, ir šis požiūris ateityje bus perkeltas į Sąjungos teisės aktus, neturi reikšmės aiškinant dabartinę BMT versiją. Be to, nei atitinkamų veiklos vykdytojų galimai vartojama terminija, nei galimas skirtingas teisės aktų taikymas kai kuriose valstybėse narėse negali turėti įtakos BMT aiškinimui.

Taigi Teisingumo Teismas nusprendė, kad toks produktas, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, turi būti klasifikuojamas Reglamento Nr. 3174/88 priede įtvirtintoje BMT 0404 90 33 subpozicijoje „produktai iš natūralių pieno sudedamųjų dalių“. Toks produktas, kuris nebeturi pagrindinių išrūgų savybių, iš tiesų negali būti priskiriamas 0404 10 subpozicijai „išrūgos, koncentruotos arba nekoncentruotos, į kurias pridėta arba nepridėta cukraus ar kitų saldiklių“.

2012 m. lapkričio 15 d. Sprendimas „Kurcums Metal“ (C-558/11, [EU:C:2012:721](#))

„Bendrasis muitų tarifas – Tarifinis klasifikavimas – Kombinuotoji nomenklatūra – Iš polipropileno ir plieninės vielos Rusijoje pagaminti hibridiniai trosai „Taifun“ – U formos sąvaržos, kurių galai suapvalinti ir sujungti kaiščiais – Antidempingo muitai Čekijos Respublikos, Rusijos, Tailando ir Turkijos kilmės tam tikrų geležinių ar plieninių lynų importui“

2007 m. įmonė *Kurcums Metal* iš Rusijos į Latviją importavo trosus, pagamintus iš hibridinių medžiagų, skirtus žvejybos įrangos, kaip antai tralų, gamybai, ketindama išleisti juos į laisvą apyvartą. *Kurcums Metal* importuotos takelažų sąvaržos yra sąvaržos formos, jų galai suapvalinti ir sujungti prisukamu kaiščiu.

Atlikdamas patikrinimą Latvijos mokesčių administratorius, remdamasis KN aiškinimo 3 bendrosios taisyklės b punktu, nusprendė, kad aptariamai trosai priskirtini prie KN 7312 10 98 subpozicijos, nes nors jie pagaminti iš įvairių medžiagų, t. y. plieno ir polipropileno, pagrindines savybes (tvirtumą ir svorį) jiems suteikia plienas. Aptariamoms sąvaržos, šio administratoriaus nuomone, priskirtinos prie KN 7326 90 98 subpozicijos, nes jos yra be smaigalių ir atšakų, todėl neturi „smeigtukų“ savybių.

Atsižvelgiant į tai, *Kurcums Metal* buvo įpareigota sumokėti galutinius antidempingo muitus, importo muitus ir pridėtinės vertės mokestį kartu su delpinigiais ir bauda.

Kurcums Metal pareiškė ieškinį dėl šio sprendimo panaikinimo, kuris buvo atmestas tiek pirmosios instancijos teisme, tiek apeliacinėje instancijoje.

Gavęs kasacinį skundą šioje byloje, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas paprašė Teisingumo Teismo atsakyti, ar KN 5607 49 11 subpozicija⁶ reikia aiškinti taip, kad trosai, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, sudaryti tiek iš polipropileno, tiek iš cinkuotos plieninės vielos, būdami tokie, patenka į šią subpoziciją.

Šiuo klausimu Teisingumo Teismas pažymėjo, kad iš KN 5607 49 11 ir 7312 10 98 subpozicijų formuluočių matyti, kad trosai, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, būdami tokie, nepatenka nei į KN 5607 49 11 subpoziciją, nei į KN 7312 10 98 subpoziciją. Iš tiesų jie sudaryti tiek iš polipropileno, tiek iš cinkuotos plieninės vielos, o šios dvi medžiagos sujungtos taip, kad kartu jos sudaro aptariamus trosus. Šiomis aplinkybėmis šie trosai, būdami tokie, nėra nei polipropileno virvės ar trosai, nei plieniniai lynai.

Dėl šios priežasties Teisingumo Teismas atsakė, kad KN 5607 49 11 subpoziciją reikia aiškinti taip, jog trosai, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, sudaryti tiek iš polipropileno, tiek iš cinkuotos plieninės vielos, būdami tokie, nepatenka į šią subpoziciją.

Be to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekė išsiaiškinti, ar Reglamento Nr. 1601/2001 1 straipsnį reikia aiškinti taip, kad trosai, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, darant prielaidą, kad jie priskirtini prie KN 7312 10 98 subpozicijos, patenka į šios nuostatos taikymo sritį.

Priminęs Reglamento Nr. 1601/2001 1 straipsnio taikymo sritį, Teisingumo Teismas nusprendė, kad jei trosai priskiriami prie KN 7312 10 98 subpozicijos, jie patenka į šią taikymo sritį.

Kadangi Reglamento Nr. 1601/2001 1 straipsnio versija latvių kalba skiriasi nuo kitų tos pačios nuostatos versijų, kuriose, priešingai nei versijoje latvių kalba, nurodyta KN 7312 10 99 subpozicija (redakcija, įtvirtinta Reglamentu Nr. 2263/2000), Teisingumo Teismas priminė, kad vienoje Sąjungos teisės nuostatos kalbinių versijų vartojama formuluotė negali būti vienintelis šios nuostatos aiškinimo pagrindas ar įgyti dėl to prioritetą kitų kalbinių versijų atžvilgiu. Toks požiūris būtų nesuderinamas su reikalavimu, kad Sąjungos teisė turi būti taikoma vienodai. Esant neatitikimų tarp įvairių kalbinių versijų, atitinkama nuostata turi būti aiškinama atsižvelgiant į teisės akto, kurio dalis ji yra, bendrą struktūrą ir tikslą.

⁶ Reglamento Nr. 2658/87 I priede nustatyta KN, iš dalies pakeista Reglamentu Nr. 1549/2006.

Atsižvelgdamas į Reglamento Nr. 1601/2001 1 straipsnio bendrą struktūrą, Teisingumo Teismas pažymėjo, kad vien dėl nuorodos į KN 7312 10 99 subpoziciją (redakcija pagal Reglamentą Nr. 2263/2000) toje nuostatoje latvių kalba praleidimo, o tai akivaizdžiai yra redagavimo klaida, šios nuostatos negalima aiškinti kaip netaikomos trosų, kaip antai nagrinėjamų pagrindinėje byloje, importui į Latviją iš Rusijos, darant prielaidą, kad jie priskirtini prie KN 7312 10 98 subpozicijos.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas taip pat klausė Teisingumo Teismo, ar KN 7317 00 90 subpoziciją reikia aiškinti taip, kad U formos sąvaržos, kurių galai yra suapvalinti ir sujungti kaiščiu, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, patenka į šią subpoziciją.

Šiuo klausimu Teisingumo Teismas pažymėjo, kad pagal KN 7317 00 pozicijos formuluotę KN 7317 00 90 subpozicija taikoma vinims, vinutėms su plačiomis galvutėmis, braižybos smeigtukams, briaunotoms vinims, sąvaržoms ir panašioms dirbiniams iš ketaus, geležies arba plieno.

Teisingumo Teismo teigimu, tokie gaminiai turi smailius galus. Taip nėra U formos sąvaržų, kurių galai yra suapvalinti ir sujungti kaiščiu, kaip antai nagrinėjamų pagrindinėje byloje, atveju. Dėl šios priežasties Teisingumo Teismo atsakymas buvo neigiamas.

2014 m. lapkričio 20 d. Sprendimas „Rohm Semiconductor“ (C-666/13, [EU:C:2014:2388](#))

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Muitų sąjunga – Tarifinis klasifikavimas – Bendrasis muitų tarifas – Kombinuotoji nomenklatūra – 8541 ir 8543 pozicijos – Duomenų trumpais atstumais siuntimo-priėmimo moduliai – 8543 89 95 ir 8543 90 80 subpozicijos – Elektros mašinų ir aparatų dalių sąvoka“

Byloje, kurioje priimtas šis sprendimas, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pirmuoju klausimu iš esmės siekė išsiaiškinti, ar KN turi būti aiškinama taip, kad moduliai, kurių kiekvieną sudaro šviesos diodo jungtis, fotodiodas ir keli kiti puslaidininkiniai įtaisai ir kurie gali būti naudojami kaip infraraudonųjų spindulių siųstuvai ir (arba) imtuvai, kai juos elektra maitina aparatai, į kuriuos jie įmontuoti, priskirtini prie KN 8541 arba 8543 pozicijos⁷.

Visų pirma Teisingumo Teismas priminė, kad iš jo suformuotos jurisprudencijos matyti, kad kai jam pateikiamas prašymas priimti prejudicinį sprendimą dėl tarifinio klasifikavimo, jis turi išsiaiškinti nacionaliniam teismui kriterijus, kuriuos taikydamas jis galėtų teisingai klasifikuoti pagrindinėje byloje nagrinėjamus gaminius pagal KN, o ne pats imtis jų klasifikavimo. Vis dėlto tam, kad pateiktų naudingą atsakymą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui, Teisingumo Teismas gali,

⁷ Reglamento Nr. 2658/87 I priede nustatyta KN, iš dalies pakeista Reglamentu Nr. 1832/2002.

vadovaudamasis bendradarbiavimo su nacionaliniais teismais principu, pateikti jam visas, kaip jis mano, reikalingas nuorodas.

Be to, Teisingumo Teismas rėmėsi jurisprudencija, pagal kurią prekių tarifinį klasifikavimą lemiantis kriterijus paprastai turi būti nustatytas atsižvelgiant į šių prekių objektyvius požymius ir objektyvias savybes, išvardytas KN pozicijos aprašyme ir skyrių ar skirsnių paaiškinimuose. Galiausiai Teisingumo Teismas pridūrė, kad Komisijos pateikti KN paaiškinimai ir SS paaiškinimai yra svarbūs aiškinant įvairių tarifinių pozicijų apimtį, tačiau neturi privalomosios teisinės galios.

Pateikęs šias pirmines pastabas, Teisingumo Teismas paaiškino, kad iš 8543 pozicijos subsidaraus pobūdžio matyti, kad ji taikytina elektros mašinai arba aparatui, tik jeigu jis atlieka tik jam būdingą funkciją ir negali būti priskirtas prie kitų KN 85 skirsnio pozicijų.

Taigi, kadangi, pirma, nagrinėjami duomenų trumpais atstumais siuntimo-priėmimo infraraudonaisiais spinduliais komunikuojant su kitais elektroniniais įtaisais moduliai atlieka tik jiems būdingą funkciją ir, antra, šie moduliai, iš kurių kiekvieną sudaro šviesos diodo jungtis, fotodiodas ir keli kiti puslaidininkiniai įtaisai ir kurie skirti būti įmontuoti į kitus aparatus, kurie juos maitina elektra, nepriskirtini prie jokios kitos KN 85 skirsnio pozicijos, išskyrus KN 8543 poziciją, šie moduliai priskirtini prie pastarosios pozicijos.

Antruoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekė išsiaiškinti, ar KN turi būti aiškinama taip, kad moduliai, įmontuoti į aparatus, kurių mechaniniam arba elektriniam veikimui jie nebūtini, nėra dalys, kaip jos suprantamos pagal KN 8543 90 80 subpoziciją, bet priskirtini minėtos nomenklatūros 8543 89 95 subpozicijai.

Visų pirma Teisingumo Teismas priminė, kad sąvoka „dalys“, kaip ji suprantama pagal KN XVI skyriaus 2 pastabą, KN neapibrėžta ir kad jis siekia pateikti vieną bendrą šios sąvokos apibrėžtį, kuri būtų taikoma visiems KN skirsniams.

Antra, Teisingumo Teismas konstatavo, kad iš jo jurisprudencijos matyti, jog sąvoka „dalys“ reiškia, kad yra visuma, kuriai veikti jos yra būtinos.

Vadinasi, tam, kad prekė galėtų būti kvalifikuojama kaip „dalis“, nepakanka įrodyti, jog be šios prekės mašina negali tenkinti tų poreikių, kuriems ji skirta. Dar reikia įrodyti, kad mechaninis ir elektrinis nagrinėjamos mašinos veikimas priklauso nuo šios prekės.

Taigi Teisingumo Teismas nusprendė, kad tokie moduliai, kaip nagrinėjami pagrindinėje byloje, nėra dalys, kaip jos suprantamos pagal KN 8543 90 80 subpoziciją, bet priklauso šios nomenklatūros 8543 89 95 subpozicijai.

2016 m. gruodžio 15 d. Sprendimas „LEK“ (C-700/15, [EU:C:2016:959](#))

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Kombinuotoji nomenklatūra – Prekių klasifikavimas – Maisto papildai, priskiriami prie 2106 tarifinės pozicijos – Veiklioji medžiaga kaip pagrindinė

sudedamoji dalis – Galimas priskyrimas prie Kombinuotosios nomenklatūros 30 skirsnio – Produktų pateikimas ir pardavimas kaip vaistų“

Šioje byloje Teisingumo Teismo buvo paprašyta, be kita ko, pasisakyti dėl KN aiškinimo atsižvelgiant į kitus Sąjungos teisės aktus. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas trečiuoju klausimu siekė išsiaiškinti, ar KN 3004 pozicija⁸ turi būti aiškinama taip, kad produktai, kuriems taikoma „vaisto“ sąvoka pagal Direktyvą 2001/83, privalo būti automatiškai priskiriami prie šios pozicijos.

Teisingumo Teismas paaiškino, kad šia direktyva, kaip matyti iš jos 2–5 konstatuojamųjų dalių, siekiama užtikrinti nacionalinės teisės aktų dėl vaistų derinimą, kartu užtikrinant esminio tikslo apsaugoti visuomenės sveikatą įgyvendinimą. Taigi produktą klasifikuojant kaip vaistą pagal Direktyvą 2001/83 vienoje valstybėje narėje nereikalaujama, kad tas pats produktas kitoje valstybėje narėje būtų klasifikuojamas kaip vaistas pagal kitas Sąjungos teisės priemones.

Be to, remiantis Reglamento Nr. 2658/87 aštunta konstatuojamąja dalimi, darytina išvada, kad KN nuostatos turi būti aiškinamos vienodai kiekvienoje valstybėje narėje.

Iš Direktyvos 2001/83 1 straipsnio formuluotės taip pat matyti, kad vaistas pagal šią direktyvą reiškia, viena vertus, bet kurią vaistinę medžiagą ar vaistinių medžiagų derinį, vartojamą žmonėms gydyti arba ligų profilaktikai, ir, kita vertus, bet kurią vaistinę medžiagą ar vaistinių medžiagų derinį, kuris gali būti skiriamas arba duodamas žmonėms jų fiziologinėms funkcijoms atkurti, koreguoti ar pakeisti farmakologiniu, imunologiniu arba metaboliniu būdu arba diagnozei nustatyti.

Vadinasi, pagal šią apibrėžtį nereikalaujama, kad produktai, kuriuos ji apima, būtinai tenkintų klasifikavimo KN 30 skirsnyje sąlygą, t. y. kad jie atitiktų aiškiai apibrėžtą terapinę arba profilaktinę paskirtį ir veiktų konkrečias žmogaus organizmo funkcijas arba galėtų būti naudojami ligų arba susirgimų profilaktikai ar gydymui. Tiesą sakant, Direktyva 2001/83 siekiama kitokių tikslų nei KN.

Dėl to Teisingumo Teismas nusprendė, kad KN 3004 pozicija turi būti aiškinama taip, kad produktai, kuriems taikoma „vaisto“ sąvoka pagal Direktyvą 2001/83, neprivalo būti automatiškai priskiriami prie šios pozicijos.

2018 m. rugsėjo 20 d. Sprendimas „2M-Locatel“ (C-555/17, [EU:C:2018:746](#))

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Reglamentas (EEB) Nr. 2658/87 – Muitų sąjunga ir bendrasis muitų tarifas – Tarifinis klasifikavimas – Kombinuotoji nomenklatūra – 8528 71 13 ir 8528 71 90 subpozicijos – Aparatas, leidžiantis priimti, dekoduoti ir apdoroti televizijos signalus, transliuojamus tiesiogiai per interneto protokolą“

⁸ Reglamento Nr. 2658/87 I priede nustatyta KN, iš dalies pakeista Reglamentu Nr. 1006/2011.

Įmonė *2M-Locatel* 2007–2010 m. iš Kinijos importavo IPTV papildomuosius blokus, kuriais nebuvo galima priimti, dekoduoti ir apdoroti televizijos signalų, perduodamų radijo dažniu, per kabelį ar palydovą. Šiuose blokuose buvo įmontuoti *Ethernet* įrenginiai ir „modemai“, kaip jie suprantami pagal KN. Importuojant ši prekė buvo deklaruojama kaip priskirta prie KN 8528 71 13 subpozicijos, taigi prekė buvo išleista į laisvą apyvartą kaip neapmokestinama muitu.

Vis dėlto nusprendusi, kad šios prekės turi būti priskiriamos prie KN 8528 71 90 subpozicijos, nes jos neturėjo „imtuvinio vaizdo derintuvo (tiunerio)“, kaip jis suprantamas pagal KN, Danijos mokesčių ir muitų institucija pateikė pranešimą apie mokesčių perskaičiavimą, kuriame buvo numatyta *a posteriori* išieškoti importo muitus su palūkanomis.

Danijos mokesčių ginčų komisija, gavusi *2M-Locatel* skundą, pakeitė šį sprendimą ir panaikino įsakymą išieškoti motyvuodama tuo, kad šie IPTV papildomieji blokai priskiriami prie KN 8528 71 13 subpozicijos. Mokesčių ir akcizų ministerija dėl tokio šios komisijos sprendimo pareiškė ieškinį, jis buvo patenkintas 2015 m. liepos 15 d. teismo sprendimu.

2M-Locatel dėl šio teismo sprendimo pateikė apeliacinį skundą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui.

Kadangi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kilo abejonių dėl sąvokos „imtuvinio vaizdo derintuvas (tiuneris)“ apibrėžties nebuvimo KN, jis kreipėsi į Teisingumo Teismą su klausimu, ar KN⁹ reikia aiškinti taip, kad aparatai, kaip antai pagrindinėje byloje nagrinėjami IPTV papildomieji blokai, priskiriami prie jos 8528 71 13 subpozicijos, ar prie 8528 71 90 subpozicijos.

Nesant šios apibrėžties KN 8528 71 subpozicijoje, Teisingumo Teismas priminė, kad sąvokų, kurių apibrėžties nepateikia Sąjungos teisė, reikšmė ir apimtis turi būti nustatomos remiantis jų įprasta reikšme bendrinėje kalboje, kartu atsižvelgiant į kontekstą, kuriam esant jos pavartotos, ir teisės aktų, kuriuose jos įtvirtintos, tikslus.

Taigi „video tiuneris“, ar „televizijos imtuvas“, bendrinėje kalboje reiškia aparatą, kuriuo aukštadažniai televizijos signalai keičiami į vaizdo įrašymo ar atkūrimo aparatų arba monitorių naudojamus signalus ir kuriuo, be to, galima pasirinkti televizijos signalus, siunčiamus specialiu dažniu. Be to, Teisingumo Teismo teigimu, šią apibrėžtį patvirtina KN paaiškinimai, galioję tą dieną, kai įvyko pagrindinėje byloje nagrinėjamas importas.

Vadinasi, siekiant, kad aparatas būtų priskirtas prie KN 8528 71 11–8528 71 19 subpozicijų, jame turi būti įmontuotas imtuvinis vaizdo derintuvas (tiuneris) arba „televizijos imtuvas“, t. y. aparatas, kuriuo galima nustatyti kanalus ar nešlio dažnius ir

⁹ Reglamento Nr. 2658/87 I priede nustatyta KN, iš dalies pakeista Reglamentu Nr. 1549/2006.

aukštadažnius televizijos signalus keisti į vaizdo įrašymo ar atkūrimo aparatų arba monitorių naudojamus signalus.

Šiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas pridūrė, kad šio aiškinimo nepaneigia SIT¹⁰ 2 dalis. Žinoma, iš Teisingumo Teismo suformuotos jurisprudencijos matyti, kad pagal Sąjungos sudarytų tarptautinių susitarimų viršenybę prieš antrinės teisės aktus reikalaujama, kad šie būtų aiškinami kuo labiau atsižvelgiant į tuos susitarimus.

Vis dėlto šioje byloje Teisingumo Teismas konstatavo, kad toks aiškinimas, kuris reiškia, kad papildomieji blokai, atliekantys ryšio funkciją, turi būti priskirti prie KN 8528 71 13 subpozicijos, įskaitant atvejus, kai jais negalima nustatyti kanalų ar nešlio dažnių ir negalima aukštadažnių televizijos signalų keisti į vaizdo įrašymo ar atkūrimo aparatų arba monitorių naudojamus signalus, neįmanomas, nes jis prieštarautų KN tekstui, taigi ir Sąjungos teisės aktų leidėjo valiai.

Be to, Teisingumo Teismas priminė, kad Sąjungos teismas nevykdo Sąjungos teisės aktų teisėtumo kontrolės atsižvelgdamas į Pasaulio prekybos organizacijos (toliau – PPO) normas už laikotarpį, ankstesnį nei pagal Susitarimą dėl ginčų sprendimo taisyklių ir tvarkos Sąjungai suteikto protingo termino PPO ginčų sprendimo institucijos rekomendacijoms ar sprendimams įgyvendinti pabaiga, nes tokio termino suteikimas netektų prasmės.

Pagrįstas terminas, per kurį Sąjunga turėjo įgyvendinti PPO ginčų sprendimo institucijos patvirtintas ataskaitas, kuriose, be kita ko, nurodyta, ką reiškia sąvoka „papildomasis blokas“, baigėsi 2011 m. birželio 30 d., ir Komisija į jas atsižvelgė priimdama įgyvendinimo reglamentą Nr. 620/2011, kuris įsigaliojo 2011 m. liepos 1 d. ir netaikomas atgaline data.

Tokioje situacijoje bet kuriuo atveju negalima suabejoti Reglamento Nr. 1549/2006 galiojimu dėl to, kad jame papildomieji blokai, atliekantys ryšio funkciją, be įmontuoto televizijos imtuvo priskiriami prie KN 8528 71 90 subpozicijos.

Galiausiai Teisingumo Teismas nusprendė, kad aparatai, leidžiantys priimti, dekoduoti ir apdoroti tiesiogiai internetu transliuojamos televizijos signalus, turi būti priskiriami prie KN 8528 71 90 subpozicijos su sąlyga, kad juose neįmontuotas imtuvinis vaizdo derintuvas (tiuneris), ar „televizijos imtuvas“, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

¹⁰ Susitarimas dėl prekybos informacijos technologijų produktais (SIT), kurį sudarė 1996 m. gruodžio 13 d. per pirmąją PPO konferenciją Singapūre priimta ministrų deklaracija dėl prekybos informacijos technologijų produktais, jos priedai ir priedėliai.

II. Tarifinio klasifikavimo principai

1. Bendrųjų aiškinimo taisyklių turinys ir taikymo sritis

1.1. 1 taisyklė. KN pozicijų, subpozicijų ir pavadinimų reikšmė

Reglamento Nr. 2658/87 I priede esančios KN pirmoje dalyje „Preliminariosios nuostatos“ yra I skyrius „Bendrosios taisyklės“, kurios A skirsnyje pateikiamos bendrosios KN aiškinimo taisyklės.

1 taisyklėje nustatyta, kad „skyrių, skirsnių ir poskirsnių pavadinimai pateikiami tik nurodymui palengvinti; juridiniais tikslais prekių klasifikavimas turi būti nustatomas pagal pozicijų pavadinimus bei skyrių ir skirsnių pastabas ir, jeigu šiuose pozicijų pavadinimuose ir pastabose nenurodyta kitaip, vadovaujantis toliau išdėstytomis nuostatomis“.

2014 m. birželio 12 d. Sprendimas „Lukoil Neftohim Burgas“ (C-330/13, [EU:C:2014:1757](#))

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Bendrasis muitų tarifas – Kombinuotoji nomenklatūra – Prekių klasifikavimas – Prekė, apibūdinta kaip „sunkioji alyva, tepalinė alyva ar kitokia alyva, kuri turi būti perdirbta naudojant specifinį procesą“ – 2707 ir 2710 pozicijos – Aromatinės sudėtinės dalys ir nearomatinės sudėtinės dalys – Ryšys tarp kombinuotosios nomenklatūros ir suderintos sistemos“

Šiame sprendime Teisingumo Teismas atsakė į dešimt prejudicinių klausimų dėl alyvos tarifinio klasifikavimo. Kalbant konkrečiau, tai yra tiesiogiai iš naftos distiliuota alyva, sudaryta iš angliavandenilių mišinio, kurio sudėtyje esančių aromatinių sudedamųjų dalių masė didesnė už nearomatinių sudedamųjų dalių masę. Šios alyvos sudėtyje nėra benzeno, tolueno, ksileno, naftaleno ir kitų aromatinių angliavandenilių mišinių, kreosoto alyvos, neapdorotos alyvos, lengvųjų sierintų komponentų, bazinių produktų, atraceno ar fenolio.

Ketvirtuoju, penktuoju ir šeštuoju klausimais prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekė išsiaiškinti, pagal kokį kriterijų pagrindinėje byloje nagrinėjamą alyvą reikia klasifikuoti KN 2707 arba 2710 pozicijoje¹¹.

Šiuo klausimu Teisingumo Teismas pabrėžė, kad, viena vertus, pagal bendrąsias KN aiškinimo taisykles prekių klasifikavimas nustatomas pagal pozicijų pavadinimus ir skyrių ar skirsnių pastabas, o skyrių, skirsnių ir poskirsnių pavadinimai pateikiami tik nurodymui palengvinti. Kita vertus, remiantis suformuota jurisprudencija, prekių tarifinę klasifikaciją lemiantis kriterijus paprastai turi būti nustatomas atsižvelgiant į jų

¹¹ Reglamento Nr. 2658/87 I priede nustatyta KN, iš dalies pakeista Reglamentu Nr. 1006/2011.

objektyvias savybes ir požymius, kaip jie apibrėžti KN pozicijų aprašymuose bei skirsnių ar skyrių pastabose.

Be to, Teisingumo Teismas nurodė, kad SS paaiškinimai, nors ir neturi privalomosios teisinės galios, yra svarbi bendrojo muitų tarifo vienodo taikymo užtikrinimo priemonė ir, kaip tokia, suteikia jam aiškinti tinkamos informacijos.

Remdamasis KN pozicijos formuluotės analize ir KN bei SS paaiškinimais dėl aptariamų pozicijų, Teisingumo Teismas nusprendė, kad produkto, pasižyminčio tokiomis savybėmis, kokiomis pasižymi pagrindinėje byloje nagrinėjamas produktas, klasifikavimo KN 2707 arba 2710 pozicijoje kriterijus yra aromatinių sudėtinių dalių masė, palyginti su nearomatinių sudėtinių dalių mase.

Pirmuoju ir trečiuoju klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas iš esmės siekė išsiaiškinti, kaip nustatyti aromatinių sudėtinių dalių kiekį atitinkamame produkte, kad jį būtų galima klasifikuoti KN 2707 ir 2710 pozicijoje.

Šiuo klausimu Teisingumo Teismas patvirtino, kad KN paaiškinimai neturi privalomosios teisinės galios. Taigi A priedo metodas nelaikytinas vieninteliu, pagal kurį galima nustatyti aromatinių sudėtinių dalių kiekį atitinkamame produkte. Be to, paaiškėjus, kad KN paaiškinimai prieštarauja KN pozicijų ir skyriaus ar skirsnio pastabų formuluotėms, reikėtų nukrypti nuo KN paaiškinimų. Darytina išvada, kad valstybės narės muitinė ar ūkio subjektas turi turėti galimybę kreiptis į kompetentingą instituciją tais atvejais, kai KN paaiškinimų taikymas sukeltų su KN nesuderinamą rezultatą. Vadinasi, jei valstybės narės muitinė ar ūkio subjektas mano, kad A priedo metodas lemia KN neatitinkantį rezultatą, jie gali kreiptis į kompetentingą instituciją.

Dėl to Teisingumo Teismas nusprendė, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas turės nuspręsti, koks metodas yra tinkamiausias aromatinių sudėtinių dalių atitinkamame produkte kiekiui nustatyti, kad šį produktą būtų galima klasifikuoti KN 2707 pozicijoje arba 2710 pozicijoje.

Septintuoju, aštuntuoju, devintuoju ir dešimtuoju klausimais prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas iš esmės siekė sužinoti, kaip aiškinti KN 2707 99 91 ir 2707 99 99 subpozicijų paaiškinimų 1 punktą.

Teisingumo Teismas visų pirma rėmėsi savo suformuota jurisprudencija, pagal kurią, aiškinant Sąjungos teisės nuostatą reikia atsižvelgti ne tik į jos tekstą ir tikslą, bet ir į šios nuostatos kontekstą ir teisės akto, kuriame ji įtvirtinta, tikslus. Antra, dėl būtinybės vienodai aiškinti Sąjungos reglamentus, kilus abejonių, nuostatos tekstas negali būti nagrinėjamas atskirai, o turi būti aiškinamas ir taikomas atsižvelgiant į versijas kitomis oficialiosiomis kalbomis. Trečia, kadangi KN paaiškinimų tikslas yra palengvinti KN aiškinimą atliekant tarifinį prekių klasifikavimą, juos reikia aiškinti taip, kad būtų užtikrintas KN subpozicijų veiksmingumas.

Atsižvelgdamas į šiuos argumentus, Teisingumo Teismas nusprendė: KN 2707 99 91 ir 2707 99 99 subpozicijų paaiškinimų 1 punktą aiškintinas kaip neišsamus, todėl prie KN 2707 pozicijos priskirtas produktas, kurio negalima klasifikuoti konkrečioje subpozicijoje, turėtų būti klasifikuojamas KN 2707 99 99 subpozicijoje.

1.2. 2 taisyklės a ir b punktai: principai, taikomi gaminiams pagal jų apdailos ar užbaigtumo laipsnį, taip pat medžiagoms pagal jų naudojimą

2 taisyklės a punkte nurodyta, kad „[b]et kuri pozicijos pavadinime esanti nuoroda į kokią nors prekę turi būti taip pat laikoma nuoroda į tokia prekę, nesukomplektuotą arba nebaigtą gaminti, jeigu ji turi pagrindines sukomplektuotos arba baigtos gaminti prekės savybes. Tokia nuoroda taip pat įvardija ir sukomplektuotą arba baigtą gaminti prekę (taip pat prekę, laikomą sukomplektuota arba baigta gaminti vadovaujantis šia taisykle), kuri pateikiama nesurinkta arba išardyta“. 2 taisyklės b punkte nurodyta, kad „[b]et kuri pozicijos pavadinime esanti nuoroda į kokią nors medžiagą turi būti taip pat laikoma nuoroda į [šią gryną medžiagą arba] šios medžiagos mišinius ir kombinacijas (derinius) su kitomis medžiagomis. Bet kuri nuoroda į prekes iš tam tikros medžiagos turi būti taip pat laikoma nuoroda į tokias prekes, visiškai ar iš dalies pagamintas iš šios medžiagos. Prekės, sudarytos iš daugiau kaip vienos medžiagos, turi būti klasifikuojamos vadovaujantis 3 taisyklės nuostatomis.“

2016 m. gegužės 26 d. Sprendimas „Latvijas propāna gāze“ (C-286/15, [EU:C:2016:363](#))

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Bendrasis muitų tarifas – Tarifinis klasifikavimas – Kombinuotoji nomenklatūra – 2711 pozicija – Naftos dujos ir kiti dujiniai angliavandeniliai – Medžiaga, lemianti esminį požymį – Suskystintos naftos dujos“

Byloje, kurioje priimtas šis sprendimas, bendrovė *Latvijas propāna gāze* iš Rusijos į Latviją importavo suskystintas naftos dujas (toliau – SND), jas priskyrė prie 2711 19 00 tarifinės subpozicijos ir dėl to joms taikė importo maito mokestį, kurio tarifas buvo 0 % prekės maitinės vertės. Šių SND sudėtyje yra metano, etano, etileno, propano, propeno, butano ir buteno. Vis dėlto jų kokybės sertifikate nebuvo atskirai nurodytas kiekvienos šios sudedamosios dalies procentinis dydis (kalbant apie tankį).

Nepaisant to, mokesčių administratorius nusprendė, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamos SND turėjo būti klasifikuojamos taikant Bendrųjų KN aiškinimo taisyklių 2 taisyklės b punktą, 3 taisyklės b punktą ir 6 taisyklę pagal medžiagą, lemiančią jų esminį požymį. Šiuo klausimu jis nusprendė, kad šių SND pagrindinės sudedamosios dalys buvo propanas ir butanas; kadangi propano šiose SND buvo daugiausia, jis jas priskyrė prie 2711 12 97 tarifinės subpozicijos.

Latvijas propāna gāze dėl šio mokesčių administratoriaus sprendimo pareiškė ieškinį apygardos administraciniam teismui, o šis nusprendė, jog mokesčių administratoriaus nustatyti faktai buvo nepagrįsti.

Šiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas gavęs mokesčių administratoriaus kasacinį skundą nusprendė kreiptis į Teisingumo Teismą su klausimu, ar Bendrųjų KN aiškinimo taisyklių¹² 2 taisyklės b punktas ir 3 taisyklės b punktas turi būti aiškinami taip, kad jei SDN esminį požymį nulemia visi jų komponentai ir jei nė vienas iš jų atskirai negali nulemti šių dujų esminio požymio, reikia preziumuoti, jog komponentas, nulemiantis šių SND esminį požymį, kaip tai suprantama pagal minėtos 3 taisyklės b punktą, yra tas, kurio procentinis kiekis sudaro didžiausią SND tankio dalį.

Remdamasis viena moksline nuomone (tai, ar į ją būtų galima atsižvelgti, turėjo įvertinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas), pagal kurią buvo neįmanoma nustatyti, kuri iš šių SND sudedamųjų dalių pati viena gali lemti jų esminį požymį, Teisingumo Teismas nusprendė, kad taikant Bendrųjų KN aiškinimo taisyklių 3 taisyklės b punktą neįmanoma nustatyti, kuri SND sudaranti medžiaga lemia jų fizikines ir chemines savybes ir būtent jų šilumingumą.

Iš tikrųjų neįmanoma nustatyti tikslaus kiekvieno nagrinėjamų SND komponento kiekio, nes prekių kokybės sertifikate SND esančių dujų procentinis kiekis nurodytas pagal dujų grupes ir tokiose SND propeno gali būti daugiau nei propano.

Šiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas konstatavo, kad Bendrųjų KN aiškinimo taisyklių 2 taisyklės b punktas ir 3 taisyklės b punktas turi būti aiškinami taip, kad jei dujų mišinio, kaip antai pagrindinėje byloje nagrinėjamų SDN, esminį požymį nulemia visi šio dujų mišinio komponentai ir dėl to neįmanoma nustatyti komponento, nulemiančio jo esminį požymį, ir bet kuriuo atveju neįmanoma nustatyti kiekvieno šių nagrinėjamų SND komponento tikslaus kiekio, negalima remtis prielaida, kad medžiaga, kuri nulemia prekės esminį požymį, kaip tai suprantama pagal šių taisyklių 3 taisyklės b punktą, yra ta, kurios procentinis kiekis mišinyje yra didžiausias.

Be to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekė sužinoti, ar Reglamento Nr. 2454/93 218 straipsnio 1 dalies d punktą reikia aiškinti taip, kad pagal jį SND deklaruojančiam asmeniui kyla pareiga tiksliai nurodyti medžiagos, kurios šiose SND yra daugiausia, procentinį kiekį.

Pažymėjęs, kad kai SND sudaro kelios medžiagos, negalima daryti prielaidos, jog ta, kurios procentinis dydis yra didžiausias, nulemia šių SND esminį požymį, ir kad tai, jog konkrečiai nenurodytas SND sudarančių medžiagų procentinis kiekis, netrukdo taikyti tarifinio klasifikavimo taisyklių, Teisingumo Teismas pateikė neigiamą atsakymą.

¹² Reglamento Nr. 2658/87 I priede nustatytos KN redakcijos, įtvirtintos atitinkamai Reglamentu Nr. 1031/2008 ir Reglamentu Nr. 948/2009.

1.3. 3 taisyklės a–c punktai: principai, taikomi mišiniams arba sudėtiniam gaminiam, kurie gali būti klasifikuojami daugiau nei vienoje pozicijoje

3 taisyklėje nustatyta, kad „jeigu pritaikius 2 taisyklės b punktą arba dėl kokių nors kitų priežasčių prekę galima *prima facie* klasifikuoti dviejose arba daugiau pozicijose, ji turi būti klasifikuojama taip: a) pirmenybė teikiama tai pozicijai, kurioje prekę aprašyta tiksliausiai, lyginant su kitomis pozicijomis, kuriose ji aprašyta bendriau. Tačiau, jeigu kiekvienoje iš dviejų arba daugiau pozicijų yra nurodyta tik dalis medžiagų, sudarančių mišrias arba sudėtines prekes, taip pat jeigu nurodyta tik dalis dirbinių, supakuotų į mažmeninei prekybai skirtą rinkinį, tokios pozicijos atitikimo tokioms prekėms požiūriu turi būti vertinamos kaip lygiavertės, net jeigu vienoje iš jų prekės aprašytos išsamiau arba tiksliau; b) mišiniai, kombinuotos prekės, sudarytos iš įvairių medžiagų arba surinktos iš įvairių dalių, taip pat prekės, supakuotos į mažmeninei prekybai skirtus rinkinius, kurios negali būti klasifikuojamos taikant 3 taisyklės a punktą, turi būti klasifikuojamos taip, tarsi jos būtų sudarytos tik iš medžiagų arba sudėtinųjų dalių, kurios nulemia esminius prekių požymius, jeigu tokį kriterijų galima taikyti; c) prekės, kurios negali būti klasifikuojamos taikant 3 taisyklės a arba b punktus, turi būti klasifikuojamos pozicijoje, kuri lygiavertė pozicijų numeracijos požiūriu yra paskutinė“.

1988 m. birželio 21 d. Sprendimas „Sportex“ (C-253/87, [EU:C:1988:333](#))

„Prekių tarifinis klasifikavimas – Anglies pluošto prepregai“

Byloje, kurioje priimtas šis sprendimas, Teisingumo Teismo prašyta atsakyti į du prejudicinius klausimus dėl mišinių tarifinio klasifikavimo.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausė, ar BMT¹³ turi būti aiškinamas taip, kad toks produktas, koks nagrinėjamas pagrindinėje byloje, t. y. lapų pavidalo pusgaminis, sudarytas iš epoksidinės dervos (proporcija: 36 % masės), anglies pluošto (proporcija: 42 % masės) ir stiklo pluošto audinio (proporcija: 22 % masės), skirtas vamzdžių gamybai, priskiriamas prie minėto tarifo 39.01 pozicijos.

Teisingumo Teismas pirmiausia pažymėjo, kad yra tik dvi tarifinės pozicijos, susijusios su tokios prekės klasifikavimu: pirma, 39.01 pozicija (kondensacijos, polikondensacijos ir poliadicijos produktai, modifikuoti arba nemodifikuoti, polimerizuoti arba nepolimerizuoti, linijiniai arba nelinijiniai, <...>), kurios C VII subpozicija apima visas „nenurodytas“ dirbtines dervas ir plastines medžiagas; antra, 68.16 pozicija (dirbiniai iš akmenų arba iš kitų mineralinių medžiagų, įskaitant durpių dirbinius, nenurodyti ir neapibūdinti kitur), kurios B subpozicija apima visus tokio tipo dirbinius, išskyrus neišdegtas chromito plyteles.

¹³ Reglamento Nr. 950/68 I priede nustatytas BMT, iš dalies pakeistas Reglamentu Nr. 750/87.

Atsižvelgdamas į tai, kad šioje byloje prekė sudaryta iš skirtingų medžiagų ir kad abi minėtos subpozicijos yra bendro pobūdžio, Teisingumo Teismas nurodė, kad aiškinant BMT nomenklatūrą reikia taikyti 3 bendrosios taisyklės b punktą, pagal kurį klasifikavimas turi būti atliekamas pagal medžiagą arba sudėtinę dalį, kurios nulemia esminius prekės požymius.

Be to, Teisingumo Teismas pažymėjo, kad nustatyti, kuri iš prekę sudarančių medžiagų suteikia jai esminį požymį, galima užduodant klausimą, ar prekė, išėmus vieną arba kitą jos sudedamąją dalį, išsaugotų jai būdingas savybes. Šiuo klausimu Teisingumo Teismas paaiškino, kad neginčytina, jog vamzdžiai, pagaminti iš anglies pluošto arba stiklo pluošto be epoksidinės dervos, prarastų savybę, kuri būdinga byloje nagrinėjamam produktui, t. y. lankstumą.

Taigi Teisingumo Teismas padarė išvadą, kad tokios prekės, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, kaip gaminiai iš dirbtinio plastiko, priskirtinos BMT 39.01 pozicijai.

2012 m. lapkričio 15 d. Sprendimas „Kurcums Metal“ (C-558/11, [EU:C:2012:721](#))

„Bendrasis muitų tarifas – Tarifinis klasifikavimas – Kombinuotoji nomenklatūra – Iš polipropileno ir plieninės vielos Rusijoje pagaminti hibridiniai trosai „Taifun“ – U formos sąvaržos, kurių galai suapvalinti ir sujungti kaiščiais – Antidempingo muitai Čekijos Respublikos, Rusijos, Tailando ir Turkijos kilmės tam tikrų geležinių ar plieninių lynų importui“

Šioje byloje, kurios faktinės aplinkybės nurodytos pirma¹⁴, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas taip pat paprašė Teisingumo Teismo atsakyti, ar KN aiškinimo 3 bendrosios taisyklės b punktą reikia aiškinti taip, kad trosų, kaip antai nagrinėjamų pagrindinėje byloje, tarifinį klasifikavimą reikia atlikti pagal šią taisyklę.

Teisingumo Teismas priminė, kad pagal minėtą taisyklę prekės tarifiniam klasifikavimui atlikti būtina nustatyti, kuri iš ją sudarančių medžiagų suteikia jai esminį požymį, o tai galima padaryti užduodant klausimą, ar prekė, išėmus vieną arba kitą jos sudedamąją dalį, išsaugotų jai būdingas savybes.

Be to, esminį požymį lemiantis veiksnys, atsižvelgiant į prekės rūšį, gali būti nustatomas pagal, pavyzdžiui, sudedamąsias medžiagas ar dalis, jų apimtį, kiekį, svorį ar vertę arba pagal sudedamosios medžiagos svarbą prekės naudojimui.

Jei nė viena iš dviejų trosų sudedamųjų medžiagų savaime šiems trosams nesuteikia jų esminės savybės, siekiant atlikti šių trosų tarifinį klasifikavimą reikia taikyti KN aiškinimo 3 bendrosios taisyklės c punktą. Pagal šią taisyklę šie trosai turi būti priskiriami prie KN pozicijos, kuri lygiaverčių pozicijų numeracijos atžvilgiu yra paskutinė.

¹⁴ Žr. I dalį „Bendrosios pastabos dėl Sąjungos teismo funkcijų pobūdžio ir apimtį bei atitinkamų vertinimo kriterijų“.

Šioje byloje, kadangi iš jos medžiagos matyti, jog nė viena iš dviejų šių trosų sudedamųjų medžiagų, t. y. polipropileno ir cinkuotos plieninės vielos, savaime nesuteikia šiems trosams esminės savybės, Teisingumo Teismas konstatavo, kad, siekiant atlikti šių trosų tarifinę klasifikaciją, reikia taikyti ne KN aiškinimo 3 bendrosios taisyklės b punktą, o KN aiškinimo 3 bendrosios taisyklės c punktą. Pagal pastarąją taisyklę šie trosai turi būti priskiriami prie KN pozicijos, kuri lygiaverčių pozicijų numeracijos atžvilgiu yra paskutinė, o tai, atrodo, yra KN 7312 10 98 subpozicija.

Tokiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas nusprendė, jog KN aiškinimo 3 bendrosios taisyklės b punktą reikia aiškinti taip, kad trosų, kaip antai nagrinėjamų pagrindinėje byloje, tarifinis klasifikavimas neturi būti atliekamas pagal šią taisyklę, jeigu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, atsižvelgęs į visas jam nurodytas faktines aplinkybes, nustatytų, kad nė viena iš dviejų šių trosų sudedamųjų medžiagų savaime nesuteikia jiems pagrindinės savybės.

2016 m. kovo 10 d. „VAD ir van Aert“ (C-499/14, [EU:C:2016:155](#))

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Muitų sąjunga ir bendrasis muitų tarifas – Tarifinis klasifikavimas – Kombinuotoji nomenklatūra – Aiškinimas – Bendrosios taisyklės – 3 taisyklės b punktas – Sąvoka „prekės, supakuotos į mažmeninei prekybai skirtus rinkinius“ – Atskiros pakuotės“

Šiame sprendime Teisingumo Teismas pateikė sąvokos „prekių rinkinys“ išaiškinimą pagal KN¹⁵ aiškinimo 3 bendrosios taisyklės b punktą.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, be kita ko, klausė, ar ir kiek bendrųjų taisyklių 3 taisyklės b punktas gali būti aiškinamas taip, kad prekės, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, kurios pateikiamos muitiniam įforminimui atlikti supakuotos į atskiras pakuotes, o kartu supakuojamos tik atlikus šią operaciją, vis dėlto gali būti laikomos „prekėmis, supakuotomis į mažmeninei prekybai skirtus rinkinius“, kaip tai suprantama pagal šią taisyklę, taigi ir priskiriamos prie vienos ir tos pačios tarifinės pozicijos, jei, atsižvelgiant į kitus objektyvius veiksnius, nustatoma, kad šios prekės yra vienas vienetas ir skirtos parduoti mažmeninėje prekyboje kaip toks vienetas.

Teisingumo Teismas konstatavo, pirma, kad nei iš bendrųjų taisyklių 3 taisyklės b punkto formuluotės, nei iš Suderintos prekių aprašymo ir kodavimo sistemos paaiškinimų ar Prekių, supakuotų į mažmeninei prekybai skirtus rinkinius, klasifikavimo KN gairių, kuriose numatytos tam tikros reikalavimo supakuoti į vieną pakuotę išimties, teksto nematyti, kad sąvoka „rinkinys“ pagal minėtą taisyklę neišvengiamai ir visais atvejais reiškia, jog atitinkamos prekės turi būti pateikiamos toje pačioje pakuotėje, siekiant atlikti muitinį įforminimą.

¹⁵ Reglamento Nr. 2658/87 I priede nustatytos KN redakcijos, įtvirtintos atitinkamai Reglamentu Nr. 1031/2008 ir Reglamentu Nr. 1214/2007.

Antra, sąvoka „rinkinys“, kaip tai suprantama pagal minėtą taisyklę, reiškia, jog tarp parduodamų atitinkamų prekių yra glaudus ryšys, todėl jos kartu pateikiamos ne tik atliekant muitinį įforminimą, bet ir įvairiuose prekybos etapuose, ir, be kita ko, mažmeninėje prekyboje įprastai siūlomos pirkti supakuotos kartu į vieną pakuotę, kad tenkintų tam tikras reikmes ar būtų naudojamos konkrečiai veiklai.

Taigi Teisingumo Teismas paaiškino, kad viena prekių pakuotė, kai jos pateikiamos muitinei, yra ne būtina sąlyga siekiant pripažinti, kad prekės yra vienas vienetas, taigi „rinkinys“, kaip tai suprantama pagal bendrųjų taisyklių 3 taisyklės b punktą, o tik veiksnys, kuriuo remiantis galima daryti tokią išvadą.

Dėl to Teisingumo Teismas nusprendė, kad minėta taisyklė turi būti aiškinama taip, kad prekės, kurios pateikiamos muitiniam įforminimui atlikti supakuotos į atskiras pakuotes, o kartu supakuojamos tik atlikus šią operaciją, vis dėlto gali būti laikomos „prekėmis, supakuotomis į mažmeninei prekybai skirtus rinkinius“, kaip tai suprantama pagal šią taisyklę, taigi ir priskirtos prie vienos ir tos pačios tarifinės pozicijos, jei, atsižvelgiant į kitus objektyvius veiksnius, nustatyta, kad šios prekės yra vienas vienetas ir skirtos parduoti mažmeninėje prekyboje kaip toks vienetas, o tai turi įvertinti nacionalinis teismas.

2016 m. gegužės 12 d. Sprendimas „Toorank Productions“ (C-532/14 ir C-533/14, [EU:C:2016:337](#))

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Bendrasis muitų tarifas – Tarifinis klasifikavimas – Kombinuotoji nomenklatūra – 2206 tarifinė pozicija – 2208 tarifinė pozicija – Alkoholiniai gėrimai, gaunami fermentuojant, o paskui skaidrinant – Alkoholinių gėrimų, gautų fermentuojant, o paskui skaidrinant, maišymas su priedais – Prie 2206 tarifinės pozicijos priskirtų gėrimų savybės praradę gėrimai“

Sujungtose bylose, kuriose priimtas šis sprendimas, Teisingumo Teismui pateikti prejudiciniai klausimai susiję su KN¹⁶ aiškinimu siekiant nustatyti gėrimo „Ferm Fruit“, gaunamo fermentuojant obuolių sulčių koncentratą, kurį galima vartoti gryną arba iš jo gaminti kitus gėrimus, kuris dėl skaidrinimo, taikant, be kita ko, ultrafiltravimo metodą, tampa bespalvis, bekvapis ir beskonis ir kurio tūrinė alkoholio koncentracija, nepridėjus distiliuoto alkoholio, yra 16 %, tarifinį klasifikavimą.

Teisingumo Teismas, be kita ko, priminė, kad produktų vartojimo paskirtis gali būti objektyvus klasifikavimo kriterijus, jeigu ji būdinga šiems produktams, atsižvelgiant į objektyvius jų požymius ir savybes. Vis dėlto produkto vartojimo paskirtis yra tinkamas kriterijus tik tada, kai produkto klasifikuoti neįmanoma remiantis vien tik objektyviais jo požymiais ir savybėmis.

¹⁶ Reglamento Nr. 2658/87 I priede nustatytos KN redakcijos, įtvirtintos atitinkamai Reglamentu Nr. 1719/2005 ir Reglamentu Nr. 1214/2007.

Remdamasis šiais principais, Teisingumo Teismas atsakė, jog KN reikia aiškinti taip, kad toks gėrimas, kaip nagrinėjamas šioje byloje, patenka į jos 2208 poziciją. Produktas, gaunamas fermentacijos būdu, o paskui taikant skaidrinimo procesą, priskiriamas prie KN 2208 pozicijos, jei, praradęs prie KN 2206 pozicijos priskiriamų fermentuotų gėrimų savybes, toks produktas įgijo į minėtos nomenklatūros 2208 poziciją patenkančio etilo alkoholio savybių.

Remdamasis šia išvada, Teisingumo Teismas taip pat nagrinėjo klausimą, ar KN reikia aiškinti taip, kad gėrimas, kurio tūrinė alkoholio koncentracija yra 13,4 %, kuris gaminamas „Ferm Fruit“ papildant cukrumi, kvapiosiomis medžiagomis, dažikliais, skonio stiprikliais, tirštikliais, konservantais ir distiliuotu alkoholiu, atsižvelgiant į tai, kad distiliuoto alkoholio tūris ir procentinė dalis sudaro ne daugiau kaip 49 % gėrime esančio alkoholio, o 51 % gėrime esančio alkoholio sudaro alkoholis, gautas fermentacijos būdu, priskiriamas prie KN 2206 pozicijos, ar patenka į KN 2208 poziciją.

Šiuo klausimu Teisingumo Teismas konstatavo, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo abejonės yra susijusios su 2009 m. gegužės 7 d. Sprendime *Siebrand* (C-150/08, [EU:C:2009:294](#)) nustatytų kriterijų aiškinimu, kiek tai susiję su gėrimų, pagamintų fermentuotą bazinį gėrimą papildant distiliuotu alkoholiu ir kitomis medžiagomis, tarifiniu klasifikavimu. Kalbant konkrečiau, nacionalinis teismas klausė, ar tam, kad gėrimą būtų galima laikyti priskirtinu prie KN 2208 pozicijos, turi būti tenkinami visi nurodyti kriterijai, o gal daugiau dėmesio reikia skirti ne produktų objektyviems požymiams ir savybėms, bet santykiniam fermentuoto ir distiliuoto alkoholio kiekiui.

Teisingumo Teismas pažymėjo, kad iš 2009 m. gegužės 7 d. Sprendimo *Siebrand* (C-150/08, [EU:C:2009:294](#)) aiškiai matyti, kad nustatant esminį pobūdį pagal KN 3 taisyklės b punktą gali būti atsižvelgiama į kelis objektyvius požymius ir savybes. Vadinasi, galimai didesnis vienos rūšies alkoholio kiekis, palyginti su kitos rūšies alkoholio kiekiu, yra tik vienas iš kelių kriterijų, į kuriuos reikia atsižvelgti siekiant pagal KN 3 taisyklės b punktą nustatyti, kuri medžiaga atitinkamam produktui suteikia esminį požymį.

Taigi KN 3 taisyklės b punkte nereglamentuojamas tokio gėrimo klasifikavimas, nes klasifikuojant šį gėrimą svarbiausias yra jo organoleptinių savybių ir požymių kriterijus. Atsižvelgdamas į tai, Teisingumo Teismas nusprendė, kad tuo atveju, kai toks gėrimas turi ne prie KN 2206 pozicijos priskiriamų gėrimų organoleptinių savybių ir požymių, bet prie KN 2208 pozicijos priskiriamų produktų organoleptinių savybių ir požymių, jis patenka į pastarąją poziciją.

2016 m. gegužės 26 d. Sprendimas „Latvijas propāna gāze“ (C-286/15, [EU:C:2016:363](#))

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Bendrasis muitų tarifas – Tarifinis klasifikavimas – Kombinuotoji nomenklatūra – 2711 pozicija – Naftos dujos ir kiti dujiniai angliavandeniliai – Medžiaga, lemianti esminį požymį – Suskystintos naftos dujos“

Šioje byloje, kurios faktinės aplinkybės išdėstytos pirma¹⁷, prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas prašė Teisingumo Teismo išaiškinti ir tai, ar tuo atveju, jeigu prekę muitinei deklaruojantis asmuo tiksliai nenurodo medžiagos, kurios SND, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, kurių sudėtyje bendras metano, etano ir etileno kiekis yra 0,32 %, bendras propano ir propeno kiekis – 58,32 % ir bendras butano ir buteno kiekis – ne daugiau kaip 39,99 %, yra daugiausia, procentinio kiekio, ar KN turi būti aiškinama taip, kad šios SND turi būti priskiriamos prie 2711 19 00 subpozicijos kaip „Naftos dujos ir kiti dujiniai angliavandeniliai, suskystinti, kiti“, ar prie 2711 12 97 pozicijos kaip „Naftos dujos ir kiti dujiniai angliavandeniliai, suskystinti, propanas, kitas, skirtas kitiems tikslams: kiti“.

Šiuo klausimu, priminęs savo atsakymą į pirmąjį klausimą, pagal kurį neįmanoma nustatyti, kokios dujos nulemia SND esminį požymį, Teisingumo Teismas konstatavo: kadangi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo apibūdinto dujų mišinio, kaip antai SND, negalima klasifikuoti taikant Bendrųjų KN aiškinimo taisyklių 3 taisyklės b punktą, reikia taikyti šių taisyklių 3 taisyklės c punktą, pagal kurį prekė turi būti klasifikuojama pozicijoje, kuri lygiaverčių pozicijų numeracijos požiūriu yra paskutinė.

Dėl to, Teisingumo Teismo teigimu, SND, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, kurių sudėtyje bendras metano, etano ir etileno kiekis yra 0,32 %, bendras propano ir propeno kiekis – 58,32 % ir bendras butano ir buteno kiekis – ne daugiau kaip 39,99 % ir iš kurių sudedamųjų medžiagų neįmanoma nustatyti komponento, nulemiančio šių SND esminį požymį, priskirtinos prie 2711 19 00 subpozicijos.

2016 m. rugsėjo 8 d. Sprendimas „Schenker“ (C-409/14, [EU:C:2016:643](#))

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Bendrasis muitų tarifas – Kombinuotoji nomenklatūra – Prekių klasifikavimas – Kombinuotosios nomenklatūros subpozicijos aiškinimas – Direktyva 2008/118/EB – Akcizais apmokestinamų prekių importas – Sąlyginio neapmokestinimo muitinės procedūra ar priemonė – Muitinės deklaracijos, kurioje nurodyta neteisinga Kombinuotosios nomenklatūros subpozicija, padariniai – Akcizais apmokestinamų prekių gabenimo pažeidimai“

Schenker yra Vengrijoje įsteigta komercinė įmonė, teikianti atstovavimo muitinėje ir logistikos paslaugas. 2011 m. viena Vengrijoje registruota komercinė įmonė dėl vietos trūkumo įpareigojo ją priimti „laikiniai saugoti“ du tabako krovinius. Šie kroviniai į Vengriją buvo atvežti pritaikius išorės tranzito procedūrą.

Patikrinę krovinį, pirmosios instancijos administracinės institucijos inspektorai konstatavo, kad, atsižvelgiant į tiriamų prekių organoleptines savybes, tai buvo ne

¹⁷ Žr. II.1.2 dalį „2 taisyklės a ir b punktai: principai, taikomi gaminiams pagal jų apdailos ar užbaigtumo laipsnį, taip pat medžiagoms pagal jų naudojimą“.

dokumentuose nurodytas „tabakas, iš kurio lapų nepašalintos vidurinės gyslos“, o pjaustytas tabakas, priskiriamas prie KN 2401 10 35 subpozicijos.

Ištyrusi nagrinėjamą prekę, Vengrijos mokesčių ir muitų administracijos ekspertizės tarnyba nusprendė, kad paimtas pavyzdys yra „tabakas, tinkamas rūkyti“. Atsižvelgdama į tai, pirmosios instancijos administracinė institucija nusprendė, kad nagrinėjamam tabakui taikomas akcizo mokestis ir savo 2011 m. birželio 21 d. sprendimu nurodė *Schenker* sumokėti baudą už akcizų srityje padarytus pažeidimus.

Schenker pateikus administracinį skundą, Generalinė muitinės direkcija patvirtino pirmosios instancijos administracinės institucijos priimtą sprendimą. Tada *Schenker* pateikė prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui prašymą atlikti šio sprendimo teisminę kontrolę, kuriame nurodė, kad sprendimas yra neteisėtas dėl kelių priežasčių.

Šiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nusprendė kreiptis į Teisingumo Teismą iš esmės dėl to, kaip KN 2401 ir 2403 pozicijos¹⁸ turėtų būti aiškinamos taikant tarifinį klasifikavimą prekėms, kurioms būdingos pagrindinėje byloje nagrinėjamos savybės.

Teisingumo Teismo požiūriu, kadangi iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamą prekę sudaro dalys, kurios gali būti laikomos „tabako liekanomis“, bet produktą taip pat sudaro ir „tabakas, tinkamas rūkyti“, pagal KN aiškinimo 3 bendrosios taisyklės b punktą, kad būtų galima atlikti šios prekės tarifinį klasifikavimą, reikia nustatyti, kuri iš ją sudarančių medžiagų yra ta, kuri suteikia jai esminį požymį, o tai gali būti atlikta išsiaiškinus, ar, pašalinus vieną ar kitą sudedamąją dalį, produktas išsaugotų jam būdingas savybes, ar ne.

Be to, kaip nurodyta SS paaiškinimų dėl KN aiškinimo 3 bendrosios taisyklės b punkto taisyklės VIII punkte, esminį požymį lemiantis veiksnys, priklausomai nuo prekių rūšies, gali būti, pavyzdžiui, prekių sudedamoji medžiaga ar dalis, apimtis, kiekis, svoris, vertė ar vienos iš sudedamųjų medžiagų svarba šių prekių naudojimui.

Kadangi tabako liekanų buvimas nekliudo tam, kad prekę kaip visumą sudarytų tabaką, tinkamą rūkyti, ši prekė negali patekti į KN 2401 poziciją. Konkrečiau kalbant, lemiamas kriterijus, leidžiantis priskirti produktą prie KN 2403, o ne 2401 pozicijos, yra tai, ar lapai apdoroti tiek, kad tai yra perdirbtas tabakas, kurį galima vartoti be tolesnio pramoninio apdoravimo.

Šiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas konstatavo: kadangi pagrindinėje byloje nagrinėjama prekė yra tinkamas rūkyti tabakas, kuris, be to, yra nefasuotas, suspaustas, supakuotas į kartono dėžes, kurių vidus padengtas plėvele, o vienos kartoninės dėžės grynasis svoris – 30 kg, ji patenka į KN 2403 10 90 subpoziciją.

¹⁸ Reglamento Nr. 2658/87 I priede nustatyta KN, iš dalies pakeista Reglamentu Nr. 861/2010.

Be to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausė, ar sąvoką „sąlyginio neapmokestinimo muitinės procedūra ar priemonė“, numatytą Direktyvos 2008/118 4 straipsnio 6 punkte, reikia aiškinti taip, kad sąlyginio neapmokestinimo muitinės procedūros ar priemonės taikymas tam tikrai prekei gali būti ginčijamas, kai BMT skirsnis, į kurį patenka ši prekė, lydimočiuose prekės dokumentuose nurodytas teisingai, bet neteisingai nurodyta konkreti subpozicija, ir ar Direktyvos 2008/118 2 straipsnio b punktą ir 4 straipsnio 8 punktą reikia aiškinti taip, kad tokiu atveju įvyko šios prekės importas.

Iš tiesų, Teisingumo Teismo teigimu, jei pagal Muitinės kodekso 40 straipsnį prekes pateikiant muitinei pateikiama bendroji deklaracija laikinajam saugojimui ar muitinės deklaracija, kurioje nurodyta prekėms, t. y. jų rūšiai, kiekiui ir supakavimui, identifikuoti reikalinga informacija ir tik tarifinė subpozicija nurodyta klaidingai, neturi būti laikoma, kad šios prekės yra neteisėtai įvežtos į Sąjungos muitų teritoriją, kaip tai suprantama pagal Muitinės kodekso 202 straipsnį.

Vis dėlto dėl galimo skolos muitinei atsiradimo sąlygų, turint omenyje, kad deklarantui tenkanti pareiga pateikti teisingą informaciją apima ir pareigą nustatyti tinkamą prekės subpoziciją atliekant tarifinį prekės klasifikavimą, neatmestina, kad skola muitinei gali atsirasti remiantis Muitinės kodekso 204 straipsniu. Tačiau, remiantis Įgyvendinimo reglamento Nr. 2454/93 859 straipsniu, vienos iš pareigų, susijusių su tranzito procedūros naudojimu, neįvykdymas gali būti laikomas neturinčiu esminės įtakos šios procedūros taikymui, kai įvykdytos trys sąlygos, nurodytos šio straipsnio 2 punkte, ir jeigu įvykdytos trys sąlygos, nurodytos to paties straipsnio pirmoje pastraipoje. Nacionalinis teismas turi patikrinti, ar įvykdytos visos šios sąlygos.

Iš to matyti, kad sąvoką „sąlyginio neapmokestinimo muitinės procedūra ar priemonė“, numatytą Direktyvos 2008/118 4 straipsnio 6 punkte, reikia aiškinti taip, kad sąlyginio neapmokestinimo muitinės procedūros ar priemonės taikymas tam tikrai prekei negali būti ginčijamas, kai BMT skirsnis, į kurį patenka ši prekė, jos lydimočiuose dokumentuose nurodytas teisingai, tačiau juose neteisingai nurodyta konkreti subpozicija. Tokiu atveju Direktyvos 2008/118 2 straipsnio b punktą ir 4 straipsnio 8 punktą reikia aiškinti taip, kad neįvyko šios prekės importas ir kad ji nėra apmokestinama akcizais.

Galiausiai prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės norėjo išsiaiškinti, ar tokioje situacijoje, kokia nagrinėjama pagrindinėje byloje, sąvoką „pažeidimas“, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2008/118 38 straipsnį, reikia aiškinti taip, kad ji taikoma prekei, kuriai įforminta „sąlyginio neapmokestinimo muitinės procedūra ar priemonė“, kaip ji suprantama pagal šios direktyvos 4 straipsnio 6 punktą, kai lydimočiame dokumente nurodyta neteisinga tarifinė klasifikacija.

Šiuo klausimu Teisingumo Teismas nurodė, kad Direktyvos 2008/118 38 straipsnio 4 dalies sąlygos, aiškinamos kartu su šios direktyvos 33 straipsnio 1 dalimi, nėra įvykdytos tokiu atveju, kai, pirma, prekės nebuvo išleistos vartoti valstybėje narėje, nes

joms buvo įforminta sąlyginio neapmokestinimo muitinės procedūra ar priemonė, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2008/118 4 straipsnio 6 punktą, ir, antra, jos nėra laikomos kitoje valstybėje narėje komerciniais tikslais, kad ten būtų pristatytos ar naudojamos, o yra skirtos reeksportuoti į trečiąją valstybę.

Vadinasi, sąvoka „pažeidimas“ netaikoma prekei, kuriai įforminta sąlyginio neapmokestinimo muitinės procedūra ar priemonė, kai prekės lydimajame dokumente nurodytas neteisingas tarifinis klasifikavimas.

1.4. 4–6 taisyklės: standartinė taisyklė, tam tikroms talpykloms taikoma specialioji taisyklė, subpozicijų lyginimo taisyklė

Pagal 4 taisyklę „[p]rekės, kurių neįmanoma suklasifikuoti taikant pirmiau išdėstytas taisykles, turi būti klasifikuojamos pozicijoje, atitinkančioje prekes, kurioms šios prekės yra artimiausios (giminingiausios)“. 5 taisyklėje nurodyta, kad „[b]e pirmiau išdėstytų nuostatų, toliau išvardytoms prekėms taikomos šios taisyklės: a) fotoaparatai ir kino kameros, muzikos instrumentų futliarai, ginklų dėklai, braižybos priemonių, papuošalų dėžutės ir panašios talpyklos, specialios formos arba kitaip pritaikytos tam tikriems daiktams arba jų rinkiniams laikyti, tinka ilgai naudoti ir pateikiamos kartu su daiktais, kuriems jos skirtos, turi būti klasifikuojamos kartu su tokiais daiktais, jeigu jie paprastai parduodami tokiose talpyklose. Tačiau ši taisyklė netaikoma talpykloms, kurios suteikia visumai savo esminį požymį; b) atsižvelgiant į pirmiau išdėstytas 5 taisyklės a punkto nuostatas, pakavimo medžiagos arba pakavimo talpyklos, pateikiamos kartu su jose supakuotomis prekėmis, turi būti klasifikuojamos kartu su tomis prekėmis, jeigu jos paprastai naudojamos tokioms prekėms pakuoti. Tačiau šios nuostatos taikyti neprivaloma, kai tokios pakavimo medžiagos arba pakavimo talpyklos akivaizdžiai tinka naudoti pakartotinai“. 6 taisyklėje nurodyta, kad „[j]uridiniais tikslais klasifikuojant prekes bet kurios pozicijos subpozicijose vadovaujamas subpozicijų pavadinimais ir visomis taikytinomis subpozicijų pastabomis, taip pat *mutatis mutandis* pirmiau išdėstytomis taisyklėmis, laikantis nuostatos, kad gali būti sugretinamos tik to paties lygio subpozicijos. Taikant šią taisyklę taip pat reikia remtis atitinkamo skyriaus ar skirsnio pastabomis, jeigu pagal kontekstą nereikalaujama kitaip“.

2006 m. liepos 13 d. Sprendimas „Uroplasty“ (C-514/04, [EU:C:2006:464](#))

„Tarifinis klasifikavimas – Sterilūs polidimetilsiloksano dribsniai – Polisiloksano elastomeras – „Pirminės formos“ sąvoka – Medikamentai – Supakavimas – „Į kūną implantuojamo įtaiso“ sąvoka“

Byloje, kurioje priimtas šis sprendimas, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pateikė Teisingumo Teismui klausimą dėl elastomero dribsnių formos polisiloksano, sukurto ir skirto implantuoti į žmogaus kūną ir įtvirtinti jame gydant su

nelaikymu susijusias ligas, tarifinio klasifikavimo KN pozicijoje 9021¹⁹. Jei atsakymas būtų teigiamas, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas prašė atsakyti, prie kokios subpozicijos turėtų būti priskirtas minėtas produktas.

Atsakydamas į šį klausimą Teisingumo Teismas nagrinėjo KN 3910, 3926, 3004 ir 9021 pozicijas. Šiuo klausimu jis nurodė, kad polidimetilsiloksanai gali būti klasifikuojami arba pagal savo fizinius požymius, arba pagal objektyvų šio produkto naudojimą.

Pirma, jis paaiškino, kad polidimetilsiloksanai, kaip elastomero dribsnių formos polisiloksanai, yra KN 39 skirsnio 3 pastaboje ir 6 pastabos b punkte numatytos formos. Vis dėlto toks polisiloksanas negali būti klasifikuojamas 3910 pozicijoje kaip esantis „pirminės formos“. Ši sąvoka apima tik perdirbti skirtus polisiloksanus. Neapdorotos formos yra ypač tinkamos perdirbimui ir yra tam numatytos. Pagrindinėje byloje nagrinėtas produktas specialiai sukurtas ir išskirtinai skirtas implantuoti į kūną gydant sfinkterio nepakankamumą. Iš to, kas išdėstyta, darytina išvada, kad polidimetilsiloksanai yra galutinis produktas ir dėl šios savo ypatybės negali būti klasifikuojami KN 3910 pozicijoje.

Antra, Teisingumo Teismo požiūriu, atrodo, kad polidimetilsiloksanai turi tam tikrą terapinę paskirtį. Vis dėlto jis negali būti klasifikuojamas KN 3004 pozicijoje kaip „vaistai“. Iš tiesų jo vienetinis įpakavimas individualaus naudojimo švirkštuose yra po importo vykdoma operacija. Iš to matyti, kad toks polidimetilsiloksanai, koks pateiktas muitinei, neatitinka KN 3004 pozicijai priskirtos apibrėžties.

Trečia, kadangi ši prekė negali būti klasifikuojama priskiriant ankstesnėms KN pozicijoms, Teisingumo Teismas nustatė, kad ji gali būti klasifikuojama KN 9021 pozicijoje. Polidimetilsiloksanai pasižymi specialiai sukurtu ir skirtu vien implantuoti į kūną galutinio produkto objektyviais požymiais ir objektyviomis savybėmis. Galutinai prisitvirtindamas prie defektyvaus raumens polidimetilsiloksanai leidžia susidaryti jungiamajam audiniui, kuris kompensuoja sfinkterio nepakankamumą. Tai reiškia, kad jis turi būti laikomas į kūną implantuojamu įtaisu, kaip tai suprantama pagal KN 9021 poziciją.

Galiausiai dėl polidimetilsiloksano klasifikavimui parinktinai KN 9021 pozicijos subpozicijos Teisingumo Teismas pažymėjo, kad iš KN bendrosios aiškinimo taisyklės Nr. 6 matyti, jog tos pačios pozicijos subpozicijose prekės turi būti klasifikuojamos vadovaujantis šių subpozicijų pavadinimais ir subpozicijų pastabomis. Vadinasi, pagrindinėje byloje nagrinėjamas produktas yra į kūną implantuojamas įtaisas, kuris neatitinka jokios kitos KN 9021 pozicijos subpozicijos, todėl turi būti klasifikuojamas KN 9021 90 90 subpozicijoje kaip „kiti įtaisai“.

¹⁹ Reglamentas Nr. 2658/87 I priede nustatyta KN, iš dalies pakeista įgyvendinimo reglamentu Nr. 2388/2000.

Iš to matyti, kad toks produktas, koks yra polidimetilsiloksanas, sudarytas iš sterilių dribsnių, specialiai sukurtas ir skirtas tiktai implantuoti į kūną gydant susirgimą ir munitinei pateikiamas supakuotas į maišus po 1 kg, turi būti laikomas į kūną implantuojamu įtaisu, kuris turi būti klasifikuojamas KN 9021 pozicijoje. Toks produktas, skirtas ne pakeisti organą, bet leisti defektyviam raumeniui suformuoti jungiamuosius audinius, turi būti klasifikuojamas KN 9021 90 90 subpozicijoje.

2018 m. rugsėjo 13 d. Sprendimas „Vision Research Europe“ (C-372/17, [EU:C:2018:708](#))

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Bendrasis muitų tarifas – Tarifinės pozicijos – Prekių klasifikavimas – Kamera, turinti neliekamąją atmintį, dėl kurios užfiksuoti vaizdai ištrinami, kai kamera išjungžiama arba kai užfiksuojami nauji vaizdai – Kombinuotoji nomenklatūra – 8525 80 19 ir 8525 80 30 subpozicijos – Paaiškinimai – Aiškinimas – Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 113/2014 – Aiškinimas – Galiojimas“

2009 m. gegužės mėn. *Vision Research* pateikė mokesčių inspektoriui prašymą išduoti privalomąją tarifinę informaciją (PTI) dėl kameros „Phantom V7.3“. Savo prašyme ji nurodė, kad ši kamera turi būti priskirta prie KN 8525 80 30 subpozicijos²⁰, kaip skaitmeninis fotoaparatas.

Vis dėlto išduodamas PTI inspektorius priskyrė šią kamerą prie KN 8525 80 19 subpozicijos kaip „kitą televizijos kamerą“. Inspektorius pasirinko 1 ir 6 bendrosiomis KN aiškinimo taisyklėmis, Įgyvendinimo reglamentu Nr. 113/2014, kuris, jo nuomone, pagal analogiją taikytinas šiai kamerai, ir KN 8525, 8525 80 ir 8525 80 19 pozicijų tekstu. Jis nusprendė, jog tai, kad kamera gali būti prijungžiama prie išorinės atmintinės, neturi reikšmės pasirinktam klasifikavimui, nes PTI buvo prašyta kamerai be šios galimos atminties.

Dėl šios PTI *Vision Research* pateikė protestą inspektoriui; šis jį atmetė kaip nepagrįstą. Tuomet ieškovė dėl inspektoriaus sprendimo pareiškė ieškinį prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekusiame teisme; ji prašė pripažinti, kad aptariama kamera turi būti priskirta prie KN 8525 80 30 subpozicijos.

Taigi šiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas nusprendė pateikti Teisingumo Teismui klausimą, ar KN 8525 80 30 subpozicija turi būti aiškinama taip, kad prie šios subpozicijos priskiriama kamera, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje, kuri gali padaryti daug nuotraukų per sekundę ir saugoti jas savo neliekamojoje vidinėje atmintyje, iš kurios jos ištrinamos, kai kamera išjungžiama, ir, jeigu atsakymas būtų teigiamas, ar Įgyvendinimo reglamentas Nr. 113/2014 galioja tiek, kiek jis pagal analogiją būtų taikytinas tokiai kamerai.

²⁰ Reglamentas Nr. 2658/87 I priede nustatytos KN redakcija, išdėstyta Įgyvendinimo reglamentu Nr. 1001/2013.

Teisingumo Teismas pažymėjo, kad, siekiant atsakyti į šį klausimą, pirmiausia reikia išaiškinti reikšmingas KN pozicijas ir subpozicijas, kad būtų galima nustatyti, prie kurios iš jų turėtų būti priskiriama aptariama kamera.

Pateikdamas šį išaiškinimą Teisingumo Teismas, be kita ko, nurodė, jog lemiamas veiksnys, atskiriantis skaitmeninius fotoaparatus, priskiriamus prie KN 8525 80 30 subpozicijos, nuo televizijos kamerų, priskiriamų prie KN 8525 80 19 subpozicijos, yra pirmųjų galimybė įrašyti statiškus vaizdus į vidinę atmintinę arba į įmontuotą atminties įtaisą.

Atsižvelgdamas į tai, Teisingumo Teismas nusprendė, kad pagrindinėje byloje nagrinėjama kamera priskiriama prie KN 8525 80 30 subpozicijos.

2. Klasifikavimo kriterijai

2.1. Produkto objektyvūs požymiai ir savybės

1990 m. lapkričio 8 d. Sprendimas (plenarinė sesija) „Gmurzynska-Bscher“ (C-231/89, [EU:C:1990:386](#))

„Prejudiciniai klausimai – Teisingumo Teismo jurisdikcija – Nacionalinėje teisėje daroma nuoroda į Bendrijos teisės nuostatas – Bendrasis muitų tarifas – 83.06, 97.01 ir 97.03 tarifinės pozicijos – Meno kūrinio klasifikavimas“

Šiame sprendime Teisingumo Teismo iš esmės buvo prašyta išaiškinti, ar meno kūrinys – plieninė plokštė, padengta spalvota degto emalio glazūra – yra „paveikslas, nupieštas tik ranka“ arba „panaši dekoratyvinė plakėtė“, kaip tai suprantama pagal BMT²¹

97.01 poziciją, ar „skulptūrų ir statulų originalas“, kaip tai suprantama pagal BMT 97.03 poziciją, ar, atvirkščiai, šis objektas turi būti klasifikuojamas pagal jo sudedamąją medžiagą kaip „kiti dekoratyviniai netauriųjų metalų dirbiniai“.

Šis klausimas buvo iškeltas nagrinėjant ginčą dėl Vokietijos mokesčių teisės taikymo apmokestinant importo apyvartą meno kūrinio importo iš Nyderlandų į Vokietiją atveju. Prieš importuodamas šį meno kūrinį pareiškėjas paprašė Vokietijos muitinės pateikti oficialią nuomonę dėl tarifinio klasifikavimo, reikalingą Vokietijos mokesčių teisės aktų, kuriais reglamentuojami importo apyvartos mokesčiai, taikymui. Vokietijos teisėje buvo numatyta, kad atleidimas nuo mokesčių ar jų sumažinimas šiuo atveju turi būti taikomas pagal BMT nomenklatūrą. BMT buvo numatyta BMT 97.01 ir 97.03 pozicijoms priskiriamiems meno kūriniais taikyti tam tikrą mokesčio tarifą.

²¹ Reglamento Nr. 2658/87 I priede nurodytas BMT.

Prieš nagrinėdamas prejudicinius klausimus dėl BMT aiškinimo Teisingumo Teismas pažymėjo, kad jo prašomas atitinkamų BMT nuostatų išaiškinimas reikalingas tam, kad nacionalinis teismas galėtų priimti sprendimą ne dėl BMT, o dėl Vokietijos teisės aktų, kuriais reglamentuojami apyvartos mokesčiai ir kuriuose remiamasi BMT nomenklatūra, taikymo. Šiomis aplinkybėmis pirmiausia kilo klausimas dėl galimybės taikyti EEB sutarties 177 straipsnyje numatytą procedūrą, taigi ir dėl Teisingumo Teismo jurisdikcijos priimti sprendimą dėl prejudicinių klausimų.

Šiuo klausimu Teisingumo Teismas paaiškino, kad, atsižvelgdamas į EEB sutarties 177 straipsnyje nustatytą nacionalinių teismų ir Teisingumo Teismo teisminių funkcijų paskirstymą, Teisingumo Teismas priima prejudicinį sprendimą iš esmės nenagrinėdamas aplinkybių, dėl kurių nacionaliniai teismai pateikė jam klausimus ir siekia taikyti jų prašomas išaiškinti Sąjungos teisės nuostatas.

Kitaip būtų tik tais atvejais, jei arba būtų akivaizdu, kad 177 straipsnyje numatyta procedūra buvo piktnaudžiaujama ir iš tikrųjų ja naudojama tam, kad Teisingumo Teismas priimtų sprendimą nesant realaus ginčo, arba akivaizdu, jog Teisingumo Teismui pateikta išaiškinti Sąjungos teisės nuostata negali būti taikoma.

Tai nėra tas atvejis, kai Teisingumo Teismo prašoma išaiškinti nacionalinio teismo taikytiną Sąjungos teisės nuostatą, neatsižvelgiant į Sąjungos teisėje nustatytą jos taikymo sritį, nes į ją daroma nuoroda nacionalinės teisės aktuose.

Atsižvelgdamas į šias aplinkybes Teisingumo Teismas padarė išvadą, kad jis turi jurisdikciją spręsti iškeltus BMT aiškinimo klausimus.

Siekdamas atsakyti į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo klausimus Teisingumo Teismas pirmiausia pažymėjo, kad nagrinėjamas objektas negali būti laikomas dekoratyviniu objektu, kuris, remiantis paaiškinimais, yra pagrindinė dirbinių, kurie klasifikuojami BMT 83.06 pozicijoje kaip „kiti dekoratyviniai netauriųjų metalų dirbiniai“, savybė.

Teisingumo Teismas pabrėžė, kad toks aiškinimas atitinka ir BMT 97 skirsnio 4 pastabą, pagal kurią, kilus abejonių dėl daikto klasifikavimo, pirmenybė turi būti teikiama klasifikavimui vienoje iš skirtingų pozicijų, sudarančių skirsnį, susijusį su meno kūriniais, kolekcionavimo objektais ir antikvariniais daiktais.

Teisingumo Teismo teigimu, taip yra juo labiau dėl to, kad pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją BMT 97 pozicijos „paveikslai, piešiniai ir pastelės, nupiešti tik ranka; koliažai ir panašios dekoratyvinės plaketės“ ir 97.03 pozicijos „skulptūrų ir statulų originalai iš bet kurių medžiagų“ atskyrimo kriterijus yra tas, kad skulptūrų ir statulų atveju esminis meninis požymis yra trimatės kūrinio formos suformavimas, o paveikslų, koliažų ir panašių dekoratyvinių plakečių atveju esminis meninis požymis yra kūrinio paviršiaus sudėtis, tad meno kūrinys, sudarytas iš savarankiškos meninės vertės neturinčios plieninės plokštės, menininko ranka padengtos spalvota degto emalio

glazūra, turi būti laikomas „paveikslu, nupieštu tik ranka“, kaip tai suprantama pagal 97.01 poziciją.

Remdamasis šiais kriterijais Teisingumo Teismas padarė išvadą, kad toks meno kūrinys, koks nagrinėtas šioje byloje, turi būti klasifikuojamas BMT 97.01 pozicijoje.

2009 m. vasario 19 d. Sprendimas „Kamino International Logistics“ (C-376/07, [EU:C:2009:105](#))

„Bendrasis muitų tarifas – Kombinuotoji nomenklatūra – Tarifinė klasifikacija – Monitoriai su skystųjų kristalų ekranais (LCD), turintys SUB-D, DVI-D, USB, S-video ir kompozicinę vaizdo jungtis – 8471 pozicija – 8528 pozicija – Reglamentas (EB) Nr. 754/2004“

2004 metais *Kamino* atliko spalvoto vaizdo LCD monitorių, kurie buvo klasifikuoti 8528 21 90 subpozicijoje, partijos muitinį įforminimą, siekdama juos išleisti į laisvą apyvartą. Minėtuose monitoriuose yra D-Sub, DVI-D, USB, S-Video ir kompozicinė vaizdo jungtis, dėl kurių monitoriai gali atkurti tiek automatinės duomenų apdorojimo mašinos, tiek kitų įrenginių perduodamą vaizdą.

Manydama, kad šie monitoriai turėtų būti klasifikuoti 8471 60 90 subpozicijoje, *Kamino* pateikė prieštaravimą dėl pateikto nurodymo sumokėti muitą. Šis prieštaravimas buvo atmestas muitinės inspektoriaus sprendimu.

Nagrinėdamas jam pateiktą skundą dėl tokio sprendimo apeliacinis teismas nusprendė, kad dėl pagrindinėje byloje nagrinėjamų monitorių požymių ir savybių šie monitoriai atitinka KN 84 skirsnio 5 pastabos B punkte nurodytus kriterijus. Valstybės sekretorius finansams pateikė kasacinį skundą dėl šio sprendimo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui, nurodydamas, kad apeliacinis teismas neatsižvelgė į kitas šių monitorių, ne vien kaip automatinių duomenų apdorojimo mašinų įrenginių, naudojimo galimybes.

Šiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas kreipėsi į Teisingumo Teismą su klausimu, ar tokie monitoriai, kokie nagrinėjami pagrindinėje byloje, galintys atkurti signalus tiek iš automatinės duomenų apdorojimo mašinos, tiek iš kitų šaltinių, gali būti laikomi įtaisais, „(naudojamais) <...> daugiausia automatinėse duomenų apdorojimo sistemose“, kaip tai suprantama pagal KN²² 84 skirsnio 5 pastabos B punktą, ir klasifikuojami KN 8471 60 90 subpozicijoje.

Šiuo klausimu Teisingumo Teismas, pirma, priminė, kad iš KN 84 skirsnio 5 pastabos E punkto matyti, kad „tam tikrą specifinę, tačiau ne duomenų apdorojimo funkciją“ atlieka tie aparatai, kurių sudėtinė dalis yra automatinė duomenų apdorojimo mašina arba kurie veikia kartu su ja ir kurių funkcija nėra duomenų apdorojimas. Šie monitoriai, be vaizdo iš aparatų, kaip antai žaidimų grotuvus, vaizdo grotuvus ar DVD grotuvus,

²² Reglamento Nr. 2658/87 I priede nustatyta KN, iš dalies pakeista Reglamentu Nr. 1789/2003.

atkūrimo funkcijos, kuri nepriklauso informacijos apdorojimui, taip pat atkuria signalus iš automatinės duomenų apdorojimo mašinos.

Antra, Teisingumo Teismo teigimu, nors šie monitoriai jų klasifikacijos 8471 60 90 subpozicijoje tikslais nėra priskiriami įrenginiams, naudojamiems vien arba daugiausia automatinėse duomenų apdorojimo sistemose, nes gali būti sujungti su centriniu procesoriumi ir priimti arba perduoti duomenis tokiu pavidalu, kurį galima naudoti sistemoje, bei atkurti signalus iš kitų šaltinių, KN 84 skirsnio 5 pastabos B punkto a papunktį aiškinant taip, kad vien dėl to, jog nagrinėjami monitoriai gali atkurti vaizdus iš kitų nei automatinės duomenų apdorojimo mašinos, jų negalima klasifikuoti 8471 pozicijoje, reikėtų, kad iš šios pastabos formuluotės išbraukiamas žodis „daugiausia“.

Galiausiai, jei paaiškinimus, susijusius su SS 8471 subpozicija, reikėtų aiškinti taip, kad pagal juos neleidžiama 8471 60 90 subpozicijoje klasifikuoti monitorių, galinčių atkurti vaizdus tiek iš automatinės duomenų apdorojimo mašinos, tiek iš kitų šaltinių, šiais paaiškinimais būtų iš esmės pakeista, o pirmiausia – susiaurinta KN 84 skirsnio 5 pastabos B punkto a papunkčio taikymo sritis. Taigi, darant prielaidą, jog taip reikia aiškinti KN 8471 60 90 subpozicijos paaiškinimus ir SS 8471 poziciją, galimybė juos taikyti turėtų būti atmesta, nes toks aiškinimas neatitiktų KN 84 skirsnio 5 pastabos B punkto a papunkčio.

Iš to matyti, kad LCD rūšies monitoriai, turintys SUB-D, DVI-D, USB, S-video ir kompozicinę vaizdo jungtis, nepašalinami iš klasifikavimo 8471 60 90 subpozicijoje kaip įtaisai, kurie „daugiausia“ naudojami automatinėje duomenų apdorojimo sistemoje, kaip tai suprantama pagal KN 84 skirsnio 5 pastabos B punkto a papunktį, vien dėl to, kad jie gali atkurti signalus tiek iš automatinės duomenų apdorojimo mašinos, tiek iš kitų šaltinių.

Be to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas prašė Teisingumo Teismo patikslinti, pagal kokius kriterijus galima nustatyti, ar pagrindinėje byloje nagrinėjami monitoriai yra tam tikros rūšies įtaisai, daugiausia naudojami automatinėje duomenų apdorojimo sistemoje.

Teisingumo Teismo teigimu, siekdamas nustatyti, ar LCD rūšies monitoriai, turintys SUB-D, DVI-D, USB, S-video ir kompozicinę vaizdo jungtis, yra įtaisai, daugiausia naudojami automatinėse duomenų apdorojimo sistemose, nacionalinės valdžios institucijos, įskaitant teismus, turi remtis požymiais, nurodytais paaiškinimuose dėl SS 8471 pozicijos, būtent dėl punktų, skirtų automatinėms duomenų apdorojimo mašinų vaizdavimo įtaisams.

Šiuo klausimu Teisingumo Teismas konstatavo, kad jungčių, kurias turi tokie monitoriai, skaičius ir tipas negali savaime būti kriterijai, lemiantys tarifinę klasifikaciją, ir tokio klasifikavimo tikslais reikia įvertinti tiek tai, kiek jie gali atlikti įvairių funkcijų, tiek kokybės lygį, kurį jie pasiekia jas atlikdami, atsižvelgiant į kitus kriterijus ir tokių monitorių požymius bei objektyvias savybes, remiantis paaiškinimais dėl SS 8471 pozicijos.

Vadinasi, kadangi šių monitorių negalima pašalinti iš automatinės duomenų apdorojimo mašinos įrenginio sąvokos, kaip ji suprantama pagal KN 84 skirsnio 5 pastabos B punkto a papunktį ir 5 pastabos C punktą, reikia nustatyti kriterijus, leidžiančius nuspręsti, ar šie monitoriai yra tokio paties tipo kaip tas, kuris daugiausia naudojamas automatinėje duomenų apdorojimo sistemoje, ar dėl savo techninių požymių ir savybių jie prilyginami televizijos ekranams, ar vaizdo monitoriams.

Atsižvelgdamas į tai, Teisingumo Teismas nusprendė, kad siekdamas nustatyti, ar pagrindinėje byloje nagrinėjami monitoriai yra įtaisai, daugiausia naudojami automatinėse duomenų apdorojimo sistemose, nacionalinės valdžios institucijos, įskaitant teismus, turi remtis paaiškinimuose dėl SS 8471 pozicijos nurodytais požymiais.

2009 m. gegužės 7 d. Sprendimas „Siebrand“ (C-150/08, [EU:C:1976:90](#))

„Kombinuotoji nomenklatūra – 2206 ir 2208 tarifinės pozicijos – Fermentuotas gėrimas, kurio sudėtyje yra distiliuoto alkoholio – Gėrimas, pagamintas iš vaisių arba natūralaus produkto — Medžiagų pridėjimas – Pasekmės – Pirminio gėrimo skonio, kvapo ir išvaizdos praradimas“

Byloje, kurioje priimtas šis sprendimas, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausė Teisingumo Teismo, ar alkoholiniai gėrimai, gauti fermentacijos būdu ir iš pradžių atitinkantys KN²³ 2206 poziciją, į kuriuos dar įpilama tam tikras kiekis distiliuoto spirito, vandens, cukraus (sirupo), įvairių aromatų, spalvų, o į kai kuriuos jų – kremo, dėl ko jie praranda skonį, aromatą ir (arba) gėrimo, pagaminto iš konkrečių vaisių arba natūralių produktų, išvaizdą, kaip fermentuoti gėrimai patenka į KN 2206 pozicijos taikymo sritį, ar, kaip distiliatai, į KN 2208 pozicijos taikymo sritį.

Šiuo klausimu Teisingumo Teismas pažymėjo, kad pagal SS paaiškinimą, susijusį su KN 2206 pozicija, į šioje pozicijoje klasifikuojamus gėrimus įpylus alkoholio nedraudžiama jų toliau klasifikuoti toje pačioje pozicijoje, jei nepasikeičia jų, kaip fermentuotų gėrimų, pobūdis. Vis dėlto, kadangi pagrindinėje byloje nagrinėjami gėrimai prarado gėrimo, pagaminto iš konkretaus vaisiaus ar natūralaus produkto, t. y. fermentuoto gėrimo, skonį, aromatą ir išvaizdą, tokie produktai negali būti klasifikuojami KN 2206 pozicijoje.

Dėl tokių produktų klasifikavimo Teisingumo Teismas priminė, kad pagal KN aiškinimo 2 bendrosios taisyklės b punktą bet kuri pozicijos pavadinime esanti nuoroda į kokią nors medžiagą turi būti laikoma nuoroda į šią gryną medžiagą, šios medžiagos mišinius ir kombinacijas (derinius) su kitomis medžiagomis. Būtent toks yra produktų, nagrinėjamų šioje byloje, kurių sudėtyje yra fermentuoto alkoholio ir distiliuoto alkoholio, atvejis. Šios medžiagos patenka į skirtingas tarifines pozicijas.

²³ Reglamento Nr. 2658/87 I priede nustatyta KN, iš dalies pakeista Reglamentu Nr. 2587/91.

3 bendrosios taisyklės a punkte nurodyta, kad jeigu, pritaikius 2 bendrosios taisyklės b punktą prekę galima pasirinktinai klasifikuoti dviejose arba daugiau pozicijų, pirmenybė teikiama tai pozicijai, kurioje prekė aprašyta tiksliausiai, palyginti su kitomis pozicijomis, kur ji aprašyta bendriau. Kai tokie produktai, kokie nagrinėjami šioje byloje, yra sudaryti iš skirtingų medžiagų ir kai nė viena iš nurodytų subpozicijų nėra labiau specifinė nei kita, vienintelė nuostata, kuria galima remtis klasifikuojant šį produktą, yra 3 bendrosios taisyklės b punktas. Remiantis šia bendraja taisykle, siekiant atlikti tarifinį prekės klasifikavimą būtina nustatyti, kuri iš ją sudarančių medžiagų nulemia esminius jos požymius.

Taigi Teisingumo Teismas paaiškino, kad reikia nustatyti, kuri iš medžiagų, sudarančių tokius produktus, kokie nagrinėjami pagrindinėje byloje, suteikia jiems pagrindinę savybę. Šiuo tikslu galima atsižvelgti į kelis prekės objektyvius požymius ir savybes, visų pirma – į esminius objektyvius požymius ir savybes, įskaitant distiliuoto alkoholio kiekį, antra, į organoleptines savybes ir galiausiai į jos, kaip spiritinio gėrimo, paskirtį.

Remdamasis šiais kriterijais, Teisingumo Teismas padarė išvadą, kad esminės gėrimų savybės, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, atitinka visas produkto, klasifikuojamo pagal KN 2208 poziciją, savybes.

Šiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas nusprendė, kad tokie gėrimai, kokie nagrinėjami šiuo atveju, priklauso ne KN 2206, bet 2208 pozicijai.

2010 m. spalio 28 d. Sprendimas „X“ (C-423/09, [EU:C:2010:650](#))

„Bendrasis maitinimo tarifas – Tarifinis klasifikavimas – Kombinuotoji nomenklatūra – Džiovintos, nevisiškai dehidratuotos daržovės (česnakų galvos)“

X, veikdama kaip maitinės tarpininkė, deklaravo 15 siuntų česnakų, kurie importuojant buvo šaldymo konteineriuose ir kurių kilmės šalis buvo Kinija, skirtų išleidimui į laisvą apyvartą. Importo deklaracijose kiekvieną kartą buvo nurodyta KN 0712 90 90 subpozicija, o prekės apibūdintos kaip džiovinti česnakai.

Užbaigus maitinės procedūras, česnakai buvo nugabenti į sandėliavimo įmonės šaldymo patalpas ir laikomi – 3°C temperatūroje. Kadangi importuoti česnakai turėjo būti klasifikuoti KN 0703 20 00 subpozicijoje kaip atšaldyti česnakai, maitinės inspektorius parengė pranešimus apie byloje nagrinėjamus mokėtinus maitus.

X pateikė skundą, tačiau jis buvo atmestas. Paskui ji pareiškė ieškinį, kuris buvo pripažintas nepagrįstu. X apskundus šį sprendimą apeliacine tvarka, teismas priėmė sprendimą, kuriame nurodė, kad inspektorius neįrodė, jog buvo pagrindas nukrypti nuo nurodytos KN 0712 pozicijos.

Šiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, gavęs kasacinį skundą dėl pastarojo sprendimo, iš esmės paprašė Teisingumo Teismo tiksliai įvardyti, kokiais kriterijais reikia vadovautis nustatant, ar česnakai, kuriems taikyta

džiovinimo procedūra, turi būti klasifikuojami KN²⁴ 0703 20 00, ar KN 0712 90 90 subpozicijoje.

Remdamasis SS paaiškinimu dėl 0712 pozicijos, Teisingumo Teismas padarė išvadą, kad jei daržovės yra klasifikuojamos 0712 pozicijoje, reikia, kad joms pagal specialų apdorojimo būdą būtų taikyta intensyvi džiovinimo procedūra ir per ją iš produkto būtų pašalintas visas arba beveik visas jame buvęs vanduo. Pasibaigus šiam procesui, daržovėse turi likti labai nedaug vandens.

Remdamasis analogija su 1976 m. birželio 15 d. Sprendimu *Riemer* (120/75, [EU:C:1976:90](#)), Teisingumo Teismas konstatavo, kad, norint česnakų galvas klasifikuoti 0712 pozicijoje, česnakų džiovinimo procedūra turi sukelti tokius esminius ir negrįžtamus pakitimus, kad produktas nebebūtų natūralus.

Vadinasi, vandens pašalinimas turi taip reikšmingai pakeisti objektyvias produkto savybes ir charakteristikas, kad dėl šio pakitimo produktą reikėtų klasifikuoti ne 0703 tarifinėje pozicijoje, į kurią patenka šviežios ir atšaldytos daržovės.

Be to, tai, kad iš dalies išdžiovinti česnakai yra importuojami sušaldyti, rodo, jog džiovinant nebuvo pašalintas visas ar beveik visas produkte esantis vanduo, nes dehidratacija yra toks konservavimo būdas, kurį pritaikius galima nebelaikyti dehidratuotų produktų žemesnėje nei 0° C temperatūroje.

Žinoma, ilgas galiojimo laikas gali būti papildomas česnako dehidratacijos lygio nustatymo kriterijus, kad jį, kitaip nei šviežią ar atšaldytą česnaką, būtų galima kaip sausą daržovę klasifikuoti 0712 pozicijoje. Vis dėlto Teisingumo Teismas konstatavo, kad KN 0703 ir 0712 pozicijose nėra jokios nuorodos į galiojimo laiką kaip klasifikavimo kriterijų, todėl remiantis tuo darytina išvada, kad pats galiojimo laikas neturi įtakos šio produkto tarifiniam klasifikavimui.

Darytina išvada, kad česnakai turi būti klasifikuojami KN 0712 90 90 tarifinėje subpozicijoje, jeigu jiems buvo pritaikyta intensyvi džiovinimo procedūra, per kurią iš produkto pašalintas visas arba beveik visas jame buvęs vanduo, bet iš dalies išdžiovinti česnakai, kurie išsaugo šviežių česnakų savybes ir charakteristikas, turi būti klasifikuojami KN 0703 20 00 tarifinėje subpozicijoje.

2017 m. balandžio 26 d. Sprendimas „Stryker EMEA Supply Chain Services“ (C-51/16, [EU:C:2017:298](#))

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Bendrasis muitų tarifas – Tarifinės pozicijos – Prekių klasifikavimas – Implantų sraigtas, skirtas implantuoti į žmogaus kūną kaulų lūžiams gydyti ar protezams sutvirtinti – Kombinuotoji nomenklatūra – 9021 pozicija – Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 1212/2014 – Galiojimas“

²⁴ Reglamento Nr. 2658/87 I priede nustatyta KN, iš dalies pakeista Reglamentu Nr. 1810/2004.

Nyderlandų muitinė išdavė *Stryker* tris PTI dėl trijų modelių implantų sraigtų, implantuojamų į žmogaus kūną lūžiams gydyti arba protezams sutvirtinti. Šiems sraigtams buvo būdingos tam tikros bendrosios ir tam tikros specifinės savybės. Atsižvelgdama į šias savybes ir remdamasi savo išduota PTI muitinė priskyrė šių trijų rūšių medicininius implantų sraigtus prie KN²⁵ 9021 90 90 pozicijos.

Po to, kai buvo paskelbtas Įgyvendinimo reglamentas Nr. 1212/2014, minėta muitinė panaikino šią tarifinę informaciją. Panaikinimą ji grindė tuo, kad pagal šį reglamentą „dėl savo objektyvių charakteristikų sraigtai, skirti naudoti chirurgijoje, laikomi bendrosios paskirties dalimis“.

Stryker pateikė skundą muitinei, o kai ši jį atmetė, pareiškė ieškinį dėl sprendimo panaikinti privalomąją tarifinę informaciją prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme.

Grįsdama savo ieškinį *Stryker* iš esmės teigė, kad, atsižvelgiant į implantų sraigtų objektyvias charakteristikas ir požymius, be kita ko, į jų paskirtį, matyti, kad tai nėra „įprasti“ sraigtai, priskiriami prie KN 7318 pozicijos. Be to, *Stryker* tvirtino, kad Įgyvendinimo reglamentas Nr. 1212/2014 negalioja, nes jame aptariami medicininių implantų sraigtai klasifikuoti atsižvelgiant tik į jų išorines charakteristikas, o ne į tikrąją paskirtį, o tai prieštarauja Teisingumo Teismo jurisprudencijai.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, manydamas, kad pagrindinėje byloje nagrinėjami implantų sraigtai dėl savo objektyvių požymių ir charakteristikų, įskaitant jų paskirtį, gali būti priskirti prie KN 9021 pozicijos, prašė Teisingumo Teismo išaiškinti, ar prie KN 9021 pozicijos priskiriami tokie medicininių implantų sraigtai, kaip nagrinėjami pagrindinėje byloje, kurie implantuojami į žmogaus kūną tik kaulų lūžiams gydyti ar protezams sutvirtinti.

Remdamasis SS paaiškinimų dėl 90 skirsnio ir 9021 pozicijos formuluotės analize ir KN 9021 39 90 subpozicijos paaiškinimu, Teisingumo Teismas išaiškino, kad, pirma, prie KN 9021 pozicijos priskiriami gaminiai, pasižymintys aukšta apdailos kokybe ir dideliu tikslumu, kuriuos galima implantuoti į organizmą lūžusioms kūno dalims imobilizuoti ar lūžių repozicijai, todėl jie skiriasi nuo įprastų gaminių.

Antra, Teisingumo Teismas rėmėsi savo jurisprudencija, pagal kurią tarp kriterijų, pagal kuriuos skiriami įprasti gaminiai ir medicininės paskirties gaminiai, be kita ko, yra atitinkamo gaminių gamybos būdas ir to gaminių specifinė paskirtis.

Atsižvelgdamas į šią jurisprudenciją Teisingumo Teismas analizavo produkto gamybos būdą ir funkciją bei padarė išvadą, jog tokie gaminiai, kaip nagrinėjami pagrindinėje byloje, skiriasi nuo įprastų gaminių aukšta apdailos kokybe ir dideliu tikslumu, atsižvelgiant į jų gamybos būdą ir specifinę paskirtį. Pagal tokių medicininių implantų

²⁵ Reglamento Nr. 2658/87 I priede nustatyta KN, iš dalies pakeista Įgyvendinimo reglamentu Nr. 1101/2014.

sraigtų, kaip nagrinėjami pagrindinėje byloje, objektyvius požymius ir savybes šie gaminiai gali būti priskirti prie KN 9021 pozicijos.

Taigi Teisingumo Teismas nusprendė, kad tokie medicininių implantų sraigtai, kaip nagrinėjami pagrindinėje byloje, priskiriami prie KN 9021 pozicijos, nes šie gaminiai pasižymi savybėmis, dėl kurių skiriasi nuo įprastų gaminių aukšta apdailos kokybe ir dideliu tikslumu, taip pat gamybos būdu ir specifine paskirtimi.

2019 m. kovo 13 d. Sprendimas „B. S. (Salyklas, kaip sudėtinė alaus dalis)“ (C-195/18, [EU:C:2019:197](#))

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Apmokestinimas – Akcizai už alkoholį ir alkoholinius gėrimus – Direktyva 92/83/EEB – 2 straipsnis – „Alaus“ sąvoka – Gėrimas, pagamintas iš misos, gautos iš mišinio, kuriame yra daugiau gliukozės nei salyklo – Kombinuotoji nomenklatūra – 2203 (salyklinis alus) arba 2206 (kiti fermentuoti gėrimai) pozicija“

B. S. gamino alkoholinį gėrimą, kuris, kaip jis teigia, buvo alaus ir nealkoholinio gėrimo mišinys. Šio gėrimo tarpiniam produktui pagaminti naudojama pagrindinė sudedamoji dalis buvo gliukozės sirupas, o ne salyklas.

B. S. kas mėnesį kompetentingai muitinės įstaigai teikė akcizo deklaracijas, kuriose savo gaminamą gėrimą kvalifikavo kaip prie KN 2203 pozicijos priskiriamą „alaus“ ir nealkoholinių gėrimų „mišinį“, ir taikė alui galiojantį akcizo dydį.

Muitinės įstaigos vadovas ginčijo šias deklaracijas, nurodydamas, kad gaminamas gėrimas turėjo būti priskiriamas prie KN 2206 pozicijos, kaip gėrimas, pagamintas iš fermentuotų gėrimų, išskyrus alų, ir nealkoholinių gėrimų, ir jam turėjo būti taikomas didesnis akcizo mokestis. Muitinės įstaigos vadovas šį prieštaravimą grindė tuo, kad tarpiniam produktui pagaminti naudojama pagrindinė sudedamoji dalis yra gliukozės sirupas, o ne salyklas, todėl šis produktas negali būti priskiriamas prie KN 2203 pozicijos kaip „salyklinis alus“.

Šie muitinės įstaigos vadovo sprendimai buvo patvirtinti keliais Muitinės direktoriaus sprendimais. Be to, Lenkijos administraciniai teismai atmetė dėl šių sprendimų B. S. pateiktus skundus. Šioje byloje B. S. buvo nuteistas apkaltinamuoju nuosprendžiu už tai, kad klaidino Lenkijos mokesčių administraciją teikdamas melagingą informaciją apie savo gaminamą gėrimą, dėl ko labai sumažėjo jo mokėtinas akcizas. Tada B. S. pateikė apeliacinį skundą dėl šio sprendimo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui.

Šiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekė išsiaiškinti, ar Direktyvos 92/83 2 straipsnis²⁶ turi būti aiškinamas taip, kad tarpinis

²⁶ Pagal Direktyvos 92/83 2 straipsnį „alus“ apima ne tik visus gaminius, priskiriamus prie KN 2203 pozicijos, bet ir visus gaminius, kuriuos sudaro alaus ir nealkoholinių gėrimų mišinys, priskiriamus prie KN 2206 pozicijos, su sąlyga, kad produkte esanti alkoholio tūrinė koncentracija abiem atvejais yra didesnė nei 0,5 %.

produktas, skirtas maišyti su nealkoholiniais gėrimais ir gaunamas iš misos, kurioje salyklinių sudedamųjų dalių yra mažiau nei nesalyklinių, o gliukozės sirupo pridedama į ją dar prieš prasidedant fermentacijos procesui, gali būti kvalifikuojamas kaip „salyklinis alus“, priskiriamas prie KN 2203 pozicijos²⁷.

Pripažinęs, kad nagrinėjamas galutinis produktas yra mišinys, kuris negali būti priskiriamas prie KN 2203 pozicijos, Teisingumo Teismas konstatavo, kad šis produktas gali būti laikomas „alumi“ ir patekti į šio 2 straipsnio taikymo sritį tik tuomet, jeigu pats tarpinis alkoholinis produktas, kurį reikia sumaišyti su nealkoholiniais gėrimais siekiant gauti šį galutinį produktą, gali būti kvalifikuojamas kaip „salyklinis alus“ pagal KN 2203 poziciją; turėtina omenyje, kad, atrodo, neginčijama, jog šiame galutiniame produkte esanti alkoholio tūrinė koncentracija yra didesnė nei 0,5 %.

Pirma, siekiant nustatyti, ar alkoholinis produktas, gaunamas fermentuojant misą, kurią sudaro, be kita ko, gliukozės sirupas ir nedidelė dalis salyklo, gali būti kvalifikuotas kaip „salyklinis alus“ pagal KN 2203 poziciją, Teisingumo Teismas pažymėjo, kad KN nenustatyta minimali salyklinių sudedamųjų dalių procentinė dalis misoje, skirtoje alui gaminti. Tiesa, KN 2203 pozicijoje minimas „salyklinis alus“, o tai leidžia manyti, kad prie šios pozicijos priskiriamas alus gali būti pagamintas tik jei į jo sudėtį įeina salyklas. Vis dėlto vien iš formulotės „salyklinis alus“ negalima spręsti, kad reikalaujama tam tikra minimali salyklo procentinė dalis misoje.

Antra, dėl į misos sudėtį įeinančio gliukozės sirupo Teisingumo Teismas pažymėjo, kad pagal KN šio sirupo naudojimas nėra draudžiamas, be to, SS šios pozicijos paaiškinime aiškiai pripažįstama galimybė fermentuojant pridėti į misą aromatinių medžiagų.

Darytina išvada, kad produktas, pagamintas naudojant nedaug salyklo ir pridedant gliukozės prieš alkoholio fermentaciją, nėra vien dėl šių priežasčių nepriskirtinas prie KN 2203 pozicijos sąvokos „salyklinis alus“. Vis dėlto prie šios pozicijos toks produktas gali būti priskirtas tik su sąlyga, kad jo objektyvūs požymiai ir savybės atitiktų alaus objektyvius požymius ir savybes. Šiuo klausimu konkrečiai reikia atsižvelgti į atitinkamo produkto organoleptines charakteristikas.

Šiomis aplinkybėmis, Teisingumo Teismo teigimu, jei tarpinio alkoholinio produkto organoleptinės charakteristikos neatitinka alaus charakteristikų, – o taip būtų, be kita ko, jei šis tarpinis produktas nebūtų vizualiai panašus į alų arba neturėtų jo specifinio skonio, – šis produktas negalėtų būti kvalifikuojamas kaip „salyklinis alus“, priskiriamas prie KN 2203 pozicijos.

²⁷ Reglamento Nr. 2658/87 I priede nustatytos KN redakcija, įtvirtinta Reglamentu Nr. 2587/91.

2.2. Produkto paskirtis

2011 m. balandžio 14 d. Sprendimas „British Sky Broadcasting Group ir Pace“ (C-288/09 ir C-289/09, [EU:C:2011:248](#))

„Bendrasis muitų tarifas – Tarifinis klasifikavimas – Kombinuotoji nomenklatūra – Palydovinės skaitmeninės televizijos imtuvai ir dekoderiai, atliekantys įrašymo funkciją – Bendrijos muitinės kodeksas – 12 straipsnio 5 dalies a punkto i papunktis ir 6 dalis – Privalomosios tarifinės informacijos galiojimas laiko atžvilgiu“

Prejudiciniai klausimai, dėl kurių priimtas šis sprendimas, be kita ko, susiję su KN²⁸ 8521 90 00 ir 8528 71 13 subpozicijomis. Pirmaisiais klausimais savo nagrinėjamose bylose prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, be kita ko, klausė, ar KN turi būti aiškinama taip, kad televizorių priedėliai, atliekantys ryšių funkciją su įmontuotu standžiuoju disku, priklauso 8528 71 13 subpozicijai, neatsižvelgiant į 2008 m. gegužės 7 d. paskelbtus KN paaiškinimus, pagal kuriuos šie priedėliai priklauso 8521 90 00 subpozicijai.

Teisingumo Teismas visų pirma pažymėjo, kad KN paaiškinimuose nurodyta, jog televizorių priedėliai su įmontuotu įtaisu, atliekančiu įrašymo ar atkūrimo funkciją (pavyzdžiui, standžiuoju disku), nepriskiriami 8528 71 13 subpozicijai, o turi būti klasifikuojami 8521 90 00 pozicijoje. Vis dėlto SS paaiškinimuose, galiojusiuose klostantis pagrindinės bylos faktinėms aplinkybėms, buvo nurodyta, kad aparatai, priimantys televizijos signalus, net ir su įmontuotu įtaisu, atliekančiu įrašymo funkciją, nepriklauso 8521 pozicijai ir turi būti klasifikuojami 8528 pozicijoje.

Šiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas paaiškino, kad iš 8521 90 00 ir 8528 71 13 subpozicijų apibrėžčių matyti, jog šioms dviem subpozicijoms priskirtos prekės gali priimti televizijos signalus ir kartu juos įrašyti. Skirtumas tarp šių dviejų subpozicijų priklauso nuo to, ar šios funkcijos yra pagrindinės, ar papildomos. 8521 90 00 subpozicija yra susijusi su įrašymo aparatais, papildomai atliekančiais televizijos imtuvo funkciją, o 8528 71 13 subpozicija susijusi su televizijos imtuvais, papildomai atliekančiais įrašymo funkciją.

Pagal KN XVI skyriaus, kuris apima nagrinėjamas subpozicijas, 3 pastabą, „sudėtinės mašinos, sudarytos iš dviejų arba daugiau tarpusavyje sujungtų ir sudarančių bendrą visumą mašinų, ir kitos mašinos, skirtos atlikti dvi arba daugiau viena kitą papildančių arba alternatyvių funkcijų, turi būti klasifikuojamos taip, lyg jos būtų sudarytos tik iš sudedamosios dalies, atliekančios pagrindinę funkciją, arba būtų tik šią funkciją atliekanti mašina“. Pagrindinėje byloje nagrinėjamas televizoriaus priedėlis nenuginčijamai atlieka abi funkcijas: įrašymo ir televizijos signalų priėmimo. Vadinasi, jis

²⁸ Reglamento Nr. 2658/87 I priede nustatyta KN, iš dalies pakeista reglamentais Nr. 2587/91 ir Nr. 1214/2007.

turi būti nagrinėjamas kaip mašina, skirta atlikti dvi ir daugiau alternatyvių arba papildančių funkcijų, kaip tai suprantama pagal KN XVI skyriaus 3 pastabą.

Taigi Teisingumo Teismas padarė išvadą, kad reikia išsiaiškinti, kuri iš dviejų funkcijų – įrašymo ar televizijos signalų priėmimo – yra pagrindinė, o kuri papildoma.

Šiuo klausimu Teisingumo Teismas priminė, kad prekės paskirtis gali būti objektyvus klasifikavimo kriterijus, jeigu ji būdinga šiai prekei ir šį būdingumą galima įvertinti remiantis šios prekės objektyviais požymiais bei savybėmis. Būtent reikia atsižvelgti į tai, kas yra pagrindinė ar papildoma funkcija vartotojų požiūriu.

Remdamasis šiais argumentais Teisingumo Teismas nusprendė, kad nagrinėjamas televizoriaus priedėlis iš principo yra skirtas televizijos signalams priimti ir kad ši savybė yra būdinga šiam aparatui. Taigi ji yra pagrindinė funkcija, o įrašymo funkcija – tik šalutinė.

Vadinasi, tokie televizoriaus priedėliai, kaip nagrinėjami pagrindinėje byloje, priklauso 8528 71 13 subpozicijai, neatsižvelgiant į KN paaiškinimus.

Darytina išvada, kad KN paaiškinimams šiuo klausimu prieštaraujant KN, nuo jų reikia nukrypti.

2012 m. lapkričio 22 d. Sprendimas „Digitalnet ir kt.“ (C-320/11, C-330/11, C-382/11 ir C-383/11, [EU:C:2012:745](#))

„Bendrasis muitų tarifas – Tarifinis klasifikavimas – Kombinuotoji nomenklatūra – Prietaisai, galintys priimti televizijos signalus, turintys priegos prie interneto modemą ir dialoginių informacijos mainų funkciją“

Trys bendrovės, kurių pagrindinė veikla yra priegos prie skaitmeninės televizijos ir interneto teikimas, į Bulgariją įvairiais pavadinimais importavo identiškus televizorių priedėlius, atliekančius ryšių funkciją (toliau – televizorių priedėliai). Televizorių priedėliai deklaruoti kaip priskirtini prie KN 8528 71 13 subpozicijos, t. y. neapmokestinami muitu.

Muitinė atliko patikrinimą ir nusprendė, kad televizorių priedėliai neturėjo integruoto modemo, todėl turėjo būti priskirti prie KN 8528 71 19 subpozicijos. Dėl to muitinė priėmė administracinius aktus, kuriais įpareigojo visas tris bendroves sumokėti muitą.

Bendrovės užginčijo šių administracinių aktų galiojimą prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekusiame teisme, inicijuodamos keturias atskiras bylas, kurių dvi susijusios su ta pačia bendrove.

Tada prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas kreipėsi į Teisingumo Teismą su klausimu, kokios prekės gali būti klasifikuojamos priskiriant prie KN²⁹

²⁹ Reglamento Nr. 2658/87 I priede nustatyta KN, iš dalies pakeista atitinkamai reglamentais Nr. 1214/2007, Nr. 1031/2008 ir Nr. 948/2009.

8528 71 13 subpozicijos, ir kaip reikia aiškinti sąvokas „modemas“ ir „interneto prieiga“, kaip jos suprantamos pagal šią subpoziciją bei 2008 m. gegužės 7 d. paaiškinimus. Jis taip pat siekė išsiaiškinti, ar naudojamo modemo tipas svarbus tarifiniam klasifikavimui ir ar pakanka, kad modemas užtikrintų prieigą prie interneto.

Teisingumo Teismas visų pirma priminė: kad būtų priskirtas prie KN 8528 71 13 subpozicijos, prietaisas turi, pirma, būti pritaikytas priimti televizijos signalus ir, antra, turėti prieigos prie interneto ir dialoginių informacijos mainų modemą. Vadinasi, bet koks prietaisas, neturintis vienos ar kitos iš šių charakteristikų, turi būti priskirtas prie KN 8528 71 19 subpozicijos pagal KN aiškinimo 3 bendrosios taisyklės c punktą.

Iš tiesų prekės paskirtis gali būti objektyvus klasifikavimo kriterijus, jeigu ji būdinga šiai prekei, ir šį būdingumą galima įvertinti remiantis šios prekės objektyviais požymiais ir savybėmis.

Kadangi KN neapibrėžta nei sąvoka „modemas“, nei sąvoka „interneto prieiga“, Teisingumo Teismas nagrinėjo tuo metu, kai buvo vykdomos pagrindinėse bylose nagrinėjamos importo operacijos, galiojusius 2008 m. gegužės 7 d. paaiškinimus, kuriuose nurodyta, kokios rūšies prietaisus galima laikyti modemais, kaip tai suprantama pagal 8528 71 13 subpoziciją, ir kokius požymius šie prietaisai turi turėti, kad būtų laikomi užtikrinančiais prieigą prie interneto ir dialoginius informacijos mainus.

Remdamasis minėtuose paaiškinimuose pateikta modemo apibrėžtimi, kaip ji suprantama pagal 8528 71 13 subpoziciją, ir atsižvelgdamas į šios sąvokos reikšmę bendrinėje kalboje ir specialios PPO grupės ataskaitoje pateiktą apibrėžtį Teisingumo Teismas konstatavo, kad dėl techninių priežasčių į sąvoką „modemas“ neįtraukus panašias į modemo funkcijas atliekančių įtaisų, nors klasifikuojant svarbus tik galėjimas prisijungti prie interneto, 2008 m. gegužės 7 d. paaiškinimuose dėl 8528 71 13 subpozicijos apribota šios sąvokos reikšmė. Taigi šiuo aspektu šie paaiškinimai prieštarauja KN ir nuo jų reikia nukrypti.

Šiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas padarė išvadą, kad pagal KN 8528 71 13 subpoziciją „prieigos prie interneto modemas“ suprantamas kaip įtaisas, galintis užtikrinti prieigą prie interneto ir dialoginius arba dvikrypčius informacijos mainus. Klasifikuojant svarbus tik galėjimas prisijungti prie interneto, o ne tam naudojama technologija. Be to, norint klasifikuoti prietaisą pagal KN 8528 71 13 subpoziciją, jis turi galėti pats prisijungti prie interneto per jame įmontuotą modemą, be jokio kito prietaiso ar mechanizmo.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas dar siekė išsiaiškinti, kuri iš minėtų prietaisų funkcijų, t. y. televizijos signalų priėmimo arba prieigos prie interneto modemo funkcija, gali būti laikoma pagrindine.

Šiuo klausimu Teisingumo Teismas konstatavo, kad norint nustatyti, ar prietaisą galima priskirti prie KN 8528 71 13 subpozicijos, nereikia aiškintis, ar televizijos signalų priėmimo funkcija yra pagrindinė, o prieigos prie interneto funkcija – papildoma (arba

atvirksčiai), nes prietaisas turi atlikti abi šias funkcijas, ir kad, nesant vienos iš šių funkcijų, prietaisas priskirtinas ne prie KN 8528 71 13 subpozicijos, o, vadovaujantis KN aiškinimo 3 bendrosios taisyklės c punktu, prie KN 8528 71 19 subpozicijos.

Be to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausė, ar Muitinės kodekso 78 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad prekių patikrinimas *a posteriori* ir paskesnis jų tarifinio klasifikavimo pakeitimas gali būti atlikti remiantis rašytiniais dokumentais, neįpareigojant muitinės fiziškai tikrinti minėtų prekių.

Kadangi iš šio straipsnio matyti, kad deklaracijos gali būti tikrinamos *a posteriori*, neįpareigojant muitinės fiziškai tikrinti prekių, Teisingumo Teismas atsakė teigiamai.

2016 m. rugsėjo 22 d. Sprendimas „Kawasaki Motors Europe“ (C-91/15, [EU:C:2016:716](#))

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Galiojimo vertinimas – Reglamentas (EB) Nr. 1051/2009 – Bendrasis muitų tarifas – Tarifinis klasifikavimas – Kombinuotoji nomenklatūra – 8701 pozicija – Traktoriai ir vilkikai – 8701 90 11–8701 90 39 subpozicijos – Nauji ratiniai žemės ūkio traktoriai (išskyrus traktorius, valdomus pėsčiojo traktorininko) ir miškų ūkio traktoriai – Lengvieji keturračiai visureigiai, sukonstruoti taip, kad galėtų būti naudojami kaip traktoriai“

Šioje byloje *Gerechthof Amsterdam* (Amsterdamo apeliacinis teismas, Nyderlandai) kreipėsi į Teisingumo Teismą dėl Reglamento Nr. 1051/2009, pagal kurį visureigiai klasifikuojami atsižvelgiant į jų variklio galią, galiojimo.

2010 m. *Kawasaki Motors Europe* (KME) paprašė, kad trys visureigiai būtų klasifikuojami, atsižvelgiant į jų variklio galią, kaip žemės ūkio ir miškų ūkio traktoriai, priskiriant prie KN 8701 90 11, 8701 90 20 ir 8701 90 25 subpozicijų. Vis dėlto muitinė šias transporto priemones suklasifikavo 8701 90 90 subpozicijoje. Po to, kai KME prieštaravimas buvo atmestas, ši bendrovė pateikė skundą dėl sprendimų šiuose tarifinės informacijos dokumentuose, šį skundą kaip apeliacinė instancija nagrinėjo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas. Savo sprendime jis rėmėsi ankstesne, 1992 m. byla, kurioje panašios transporto priemonės iš pradžių buvo suklasifikuotos neteisingai, o vėliau buvo teisingai priskirtos prie žemės ūkio traktorių kategorijos.

2006 m. balandžio 27 d. Sprendime *Kawasaki Motors Europe* (C-15/05, [EU:C:2006:259](#)) Teisingumo Teismas konstatavo, kad Reglamentas Nr. 2518/98 negalioja. Po šio sprendimo mokesčių administratoriaus inspektorius išdavė naują PTI ir priskyre atitinkamas transporto priemones prie KN 8701 90 11 arba 8701 90 20 subpozicijos, atsižvelgdamas į jų variklio galią. Vis dėlto ši informacija tapo nebegaliojanti įsigaliojus Reglamentui Nr. 1051/2009.

Šiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, laikydamasis nuomonės, kad Reglamentas Nr. 1051/2009 pagal analogiją taikytinas pagrindinėje byloje nagrinėtoms transporto priemonėms, išreiškė abejonių dėl šio reglamento galiojimo tiek, kiek jame nustatyta, kad šios transporto priemonės turi būti

priskirtos prie KN 8701 90 90 subpozicijos, nes jose nėra nei darbinio veleno, nei hidraulinio kėlimo įrenginio, nei gervės.

Iš tikrųjų naujos keturratės visureigės transporto priemonės, turinčios vienintelę sėdynę, vairu su rankenomis valdomą Akermano tipo vairavimo mechanizmą, buksyravimo kablį ir kurių techninės charakteristikos leidžia stumti mažiausiai du kartus jų pačių masę viršijantį krovinį, turi būti klasifikuojamos KN 8701 90 subpozicijoje, o minėtų transporto priemonių klasifikavimą aštuonių skaitmenų subpozicijose apsprendžia jų variklio galia. Šiuo klausimu reikia pasakyti, kad kalbama tik apie KN aštuonių skaitmenų 8701 90 11–8701 90 39 subpozicijas, apimančias naujus žemės ūkio traktorius ir miškų ūkio traktorius.

Pagal KN aiškinimo 1 bendrąją taisyklę klasifikacija teisėtai nustatoma pagal pozicijų pavadinimus bei skyrių ir skirsnių pastabas ir, jeigu šiuose pozicijų pavadinimuose bei skyrių ir skirsnių pastabose nenurodyta kitaip, vadovaujantis kitomis bendrosiomis aiškinimo taisyklėmis. 6 bendrojoje taisyklėje nustatyta, kad juridiniais tikslais priskiriant prekes prie bet kurios pozicijos subpozicijos vadovujamasi subpozicijų pavadinimais ir visomis taikytinomis subpozicijų pastabomis, taip pat, *mutatis mutandis*, kitomis bendrosiomis taisyklėmis. Be to, iš 3 bendrosios taisyklės a punkto matyti, kad jei prekė galima *prima facie* priskirti prie dviejų pozicijų, pirmenybė teikiama tai pozicijai, kurioje prekė aprašyta tiksliausiai, palyginti su ta, kurioje ji aprašyta bendriau. Prekės paskirtis gali būti objektyvus klasifikavimo kriterijus, jeigu ji būdinga šiai prekei, ir šį būdingumą galima įvertinti remiantis objektyviais šios prekės požymiais ir savybėmis.

Tokiomis aplinkybėmis tai, kad traktoriai ar vilkikai, skirti žemės ar miškų ūkiui, gali būti naudojami laisvalaikiui, neturi reikšmės. Iš tikrųjų, jeigu išmuitinant galima nustatyti objektyvų prekės požymį, tai aplinkybė, kad šį produktą galima naudoti ir kitiems tikslams, neturi poveikio jo teisiniam kvalifikavimui. Muitinės klasifikavimo tikslais nėra būtina, kad prekė būtų skirta vien arba išimtinai naudoti su šiuo objektyviu požymiu susijusiam tikslui. Pakanka, kad šis naudojimas būtų pagrindinė prekės paskirtis.

Taikydamas šią jurisprudenciją Teisingumo Teismas nusprendė, kad traktorių ar vilkikų žemės ar miškų ūkio paskirtis gali būti nulemta jų konstrukcijos ir esančių įrengimų ar įrangos, *a priori* nesiejant šios paskirties su konkrečiai išvardytos įrangos ar įrengimų buvimu. Taigi krovininės transporto priemonės, kaip nurodyta Reglamento Nr. 1051/2009 priedo 2 punkte, turi būti laikomos „traktoriais ar vilkikais“, kaip tai suprantama pagal 8701 90 subpoziciją, kuri apima tik krovinines transporto priemones. Pagrindinė skirtis grindžiama jų paskirtimi (naudojimas žemės ūkyje arba miškų ūkyje ar kitur).

2020 m. kovo 26 d. Sprendimas „Pfizer Consumer Healthcare“ (C-182/19, [EU:C:2020:243](#))

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Bendrasis muitų tarifas – Kombinuotoji nomenklatūra – Tarifinis klasifikavimas – 3005 ir 3824 pozicijos – Savaimė kaistantys pleistrai ir juostos skausmui malšinti – Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/1140 – Negaliojimas“

Pfizer į Jungtinę Karalystę importavo vienkartinius registruoto prekių ženklo *ThermaCare* produktus. Šie produktai siūlomi ir parduodami šilumos terapijos tikslais, pavyzdžiui, skausmui malšinti, stinguliui mažinti ir pažeistų audinių gijimui paspartinti.

Dėl skirtingo šių prekių klasifikavimo skirtingose šalyse 2015 m. Prancūzijos muitinė paprašė Komisijos patikrinti *ThermaCare* produktų klasifikavimą, o ši pateikė svarstyti klausimą Sąjungos muitinės kodekso komitetui; po šio komiteto sprendimo Komisija priėmė Įgyvendinimo reglamentą 2016/1140, kuriame *ThermaCare* produktai buvo klasifikuoti KN 3824³⁰ pozicijoje.

Šiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas nusprendė pateikti Teisingumo Teismui klausimą dėl Įgyvendinimo reglamento 2016/1140 galiojimo.

Teisingumo Teismas pirmiausia pažymėjo, kad *Pfizer* importuotos prekės yra tapačios dviem produktams, numatytiems Įgyvendinimo reglamente 2016/1140, arba bent jau pakankamai į juos panašios, taigi, šis reglamentas taikytinas.

Šiuo klausimu Teisingumo Teismas priminė, kad Europos Parlamentas ir Europos Sąjungos Taryba suteikė Komisijai plačią diskreciją bendradarbiaujant su valstybių narių muitinės ekspertais patikslinti atitinkamos prekės klasifikavimui galimų taikyti tarifinių pozicijų turinį. Vis dėlto Komisijos įgaliojimai nustatyti Muitinės kodekso 57 straipsnio 4 dalyje numatytas priemones nesuteikia jai teisės keisti nei tarifinių pozicijų turinio, nei jų apimties.

Nagrinėjamu atveju, kaip matyti iš Įgyvendinimo reglamento 2016/1140 priede pateiktos lentelės 1 skilties, joje numatyti produktai – tai savaimė kaistantis pleistras arba juosta skausmui malšinti. Šie pleistrai sudaryti iš lipnios medžiagos, leidžiančios jį prilipinti prie odos, o juostos – iš nelipnios medžiagos, tvirtinamos kibiais lipdukais. Šie produktai yra iš minkštos sintetinės medžiagos, prisitaikančios prie kūno formų, ir juos sudaro keli geležies milteliai, anglimi, druska ir vandeniui užpildyti diskai, kurie dėl egzoterminės reakcijos įvykus sąlyčiui su oru pradeda kaisti.

Remiantis KN 3824 pozicijos formulavimu, ši pozicija apima produktus, „nenurodyt[us] kitoje vietoje“. Taigi, Teisingumo Teismo požiūriu, reikia patikrinti, ar atlikdama Įgyvendinimo reglamente 2016/1140 numatytų produktų klasifikavimą ir juos priskirdama prie KN 3824 90 96 subpozicijos, o ne 3005 pozicijos, Komisija nepakeitė šių KN pozicijų turinio ar apimties.

Pirma, dėl KN 3005 pozicijoje minimo supakavimo į mažmeninei prekybai skirtas pakuotes kriterijaus Teisingumo Teismas nurodė, kad Įgyvendinimo reglamento 2016/1140 priede pateiktos lentelės 1 skiltyje nieko nenurodyta dėl šiame reglamente numatytų produktų supakavimo. Vis dėlto neginčijama, kad šie produktai

³⁰ Reglamento Nr. 952/2013 I priede nustatyta KN.

supakuoti į mažmeninei prekybai skirtas pakuotes, o tai taip pat patvirtina minėto įgyvendinimo reglamento genezė.

Antra, Teisingumo Teismas pažymėjo, kad KN 3005 pozicijoje vartojama sąvoka „medicinos tikslams“ neapibrėžta nei KN, nei jos paaiškinimuose. Remiantis suformuota jurisprudencija, terminų, kurių apibrėžtis nepateikiama Sąjungos teisėje, reikšmė ir apimtis turi būti nustatoma pagal jų įprastą reikšmę bendrinėje kalboje. Be to, siekiant nustatyti, ar produktas skirtas naudoti medicinos tikslais, reikia atsižvelgti į visas svarbias nagrinėjamo atvejo aplinkybes. Nagrinėjamu atveju Teisingumo Teismas konstatavo, kad prekės, sukurtos konkrečiai ligų ar sužeidimų prevencijai, diagnostikai ir gydymui, yra skirtos „medicinos tikslams“, kaip tai suprantama pagal KN 3005 poziciją. Be to, aplinkybė, kad šie produktai pagal Direktyvą 93/42 klasifikuojami kaip „aktyvieji medicinos prietaisai“, yra papildomas požymis šiuo aspektu.

Trečia, Teisingumo Teismas nagrinėjo, ar aptariamieji produktai gali būti laikomi į „[vata], marl[ę] [ar] bandaž[us] „panaš[iais] dirbin[iais]“, kaip tai suprantama pagal KN 3005 poziciją. Teisingumo Teismo teigimu, tai, kad šių prekių negalima naudoti tam tikrais atvejais, neleidžia abejoti išvada, kad jos skirtos skausmui ir sužeidimams gydyti. Taigi įgyvendinimo reglamente 2016/1140 numatyti produktai patenka į KN 3005 poziciją ir dėl šios priežasties negali patekti į KN 3824 poziciją.

Tai reiškia, kad atlikdama minėtų produktų tarifinį klasifikavimą ir juos priskirdama prie KN 3824 90 96 subpozicijos, o ne prie 3005 pozicijos, Komisija pakeitė šių tarifinių pozicijų turinį ir viršijo savo įgaliojimus, jai suteiktus pagal Muitinės kodekso 57 straipsnio 4 dalį.

Vadinasi, įgyvendinimo reglamentas 2016/1140 negalioja.

2.3. Produkto panaudojimas

2000 m. spalio 19 d. Sprendimas „Peacock“ (C-339/98, [EU:C:2000:573](#))

„Bendrasis muitų tarifas – Tarifinės pozicijos – Tinklo plokščių tarifinis klasifikavimas – Klasifikavimas Kombinuotojoje nomenklatūroje“

Šiame sprendime Teisingumo Teismas atsakė į prejudicinį klausimą dėl tinklo plokščių, skirtų dėti į asmeninius kompiuterius siekiant įgalinti juos keistis informacija ar duomenimis su kitais kompiuteriais, tarifinio klasifikavimo.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas šioje byloje iš esmės prašė išaiškinti, prie kurios KN³¹ pozicijos būtų teisinga priskirti tinklo plokštes. Šis klausimas

³¹ Reglamento Nr. 2658/87 I priede nustatyta KN, iš dalies pakeista reglamentų Nr. 2886/89, Nr. 2472/90, Nr. 2587/91, Nr. 2505/92, Nr. 2551/93, ir Nr. 3115/94 priedais.

buvo iškeltas nagrinėjant bylą dėl prašymo sugrąžinti muitus, nuo 1990 m. liepos mėn. iki 1995 m. gegužės mėn. sumokėtus importuojant tinklo plokštes į Sąjungą.

Pagrindinėje byloje nagrinėtos tinklo plokštės buvo išleistos į laisvą apyvartą ir iki 1993 m. deklaruotos KN 8473 30 subpozicijoje kaip „mašinų, klasifikuojamų 8471 pozicijoje, dalys ir reikmenys“. Nuo 1994 m. šios prekės klasifikuojamos KN 8473 30 10 subpozicijoje. Taigi tinklo plokštėms iki 1994 m. buvo taikomas 4 % muitas, o 1995 m. – 3,8 % muitas.

Teisingumo Teismas visų pirma priminė, kad, vadovaujantis bendrosiomis KN aiškinimo taisyklėmis, prekių klasifikavimas nustatomas pagal jos pozicijų pavadinimus ir skyrių ar skirsnių pastabas. Be to, prekių muitinio klasifikavimo lemiamas kriterijus yra jų požymiai ir savybės.

Be to, Teisingumo Teismas pažymėjo, kad BMT KN 84 skirsnio 5 pastabos B punktas, kuriame, be kita ko, numatyta, kad mašinos, kurių sudėtinė dalis yra automatinio duomenų apdorojimo mašina arba kurios veikia kartu su ja ir atlieka specifinę funkciją, nepriskiriamos 8471 pozicijai, t. y. „automatinio duomenų apdorojimo mašinos ir jų įtaisai“, turi būti aiškinama taip, kad pagal ją nedraudžiama šioje pozicijoje klasifikuoti tinklo plokščių, skirtų montuoti automatinio duomenų apdorojimo mašinose.

Iš tikrųjų tinklo plokštės galima prilyginti bet kuriai priemonei, kuria automatinio duomenų apdorojimo mašina priima ar perduoda duomenis, t. y. jos neatlieka funkcijos, kurią galėtų atlikti be tokios mašinos. Šiomis aplinkybėmis tinklo plokštės bet kuriuo atveju negali būti laikomos atliekančiomis „specifinę funkciją“.

Galiausiai Teisingumo Teismas pridūrė, kad tinklo plokštės turi būti klasifikuojamos KN 8471 pozicijoje, kaip automatinio duomenų apdorojimo mašinų „įtaisai“, nes jos gali būti sujungtos su centriniu įrenginiu ir specialiai sukurtos automatinio duomenų apdorojimo sistemos dalimi. Iš tiesų jos neatitinka „dalių“ ar „reikmenų“ apibrėžties, nes šie žodžiai reiškia, kad sudedamoji dalis yra esminė visumai veikti, o tinklo plokščių atveju taip nėra. Tinklo plokščių charakteristikos labiau atitinka PMO suderintos sistemos paaiškinimuose pateiktus „įtaisų“ pavyzdžius.

Šiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas nusprendė, kad KN 84 skirsnio 5 pastabos B punktas neužkerta kelio klasifikuoti KN 8471 pozicijoje tinklo plokščių, skirtų montuoti automatinio duomenų apdorojimo mašinose. Todėl nuo 1990 m. liepos mėn. iki 1995 m. gegužės mėn. šios plokštės turėjo būti klasifikuojamos 8471 pozicijoje kaip šios rūšies mašinų įtaisai, nes šios plokštės atitinka minėtoje pastaboje nurodytas „įtaisams“ taikomas sąlygas dėl to, kad gali būti prijungtos prie centrinio įrenginio ir yra specialiai sukurtos kaip automatinio duomenų apdorojimo sistemos dalys.

2013 m. birželio 20 d. Sprendimas „Agroferm“ (C-568/11, [EU:C:2013:407](#))

„Tarifinis klasifikavimas – Kombinuotoji nomenklatūra – Iš cukraus pagamintas produktas, kurio sudėtyje yra 65 % lizino sulfato ir 35 % dėl gamybos proceso atsiradusių priemaišų –

Reglamentas (EB) Nr. 1719/2005 – Reglamentas (EB) Nr. 1265/2001 – Tam tikrų chemijos pramonėje naudojamų produktų gamybos grąžinamoji išmoka – Nepagrįstai pervesta Bendrijos pagalba – Grąžinimas – Teisėtų lūkesčių apsaugos principas“

Danijos įmonė *Agroferm* iki 2006 m. birželio mėn. Esbjerg (Danija) esančioje gamykloje gamino lizino sulfatą. Lizino gaminiai gaminami iš cukraus, kuris yra šių gaminių pagrindinis produktas.

2004 m. gegužės mėn. *Agroferm* Danijos muitinei pateikė prašymą dėl lizino sulfato gamybos grąžinamosioms išmokoms reikalingo išankstinio pritarimo. Šiame prašyme ji paaiškino, kad ketina gaminti lizino sulfatą, kuris, jos nuomone, priskirtinas prie KN³² 2922 pozicijos. Minėtai institucijai šį prašymą patenkinus, už cukrų, panaudotą lizino sulfatui gaminti, *Agroferm* reguliariai gaudavo gamybos grąžinamąsias išmokas.

Muitinės kodekso komitetas, į kurį kreipėsi Danijos muitinė, nurodė, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamą produktą reikėtų klasifikuoti KN 23, o ne 29 skirsnyje.

2006 m. rugpjūčio 10 d. sprendimu *Direktoratet for FødevarerErhverv* (Maisto pramonės agentūra, toliau – *Direktoratet*) informavo *Agroferm*, kad pasikonsultavus su Europos Komisija ir Muitinės kodekso komitetu nustatyta, jog *Agroferm* gaminami produktai turėjo būti klasifikuojami ne kaip lizino produktai, kaip tai suprantama pagal KN 2922 poziciją, todėl šiai įmonei negalėjo būti mokamos gamybos grąžinamosios išmokos. Paskui *Direktoratet* nusprendė, kad *Agroferm* turi grąžinti per laikotarpį nuo 2004 m. rugpjūčio mėn. iki 2006 m. kovo mėn. gautų gamybos grąžinamųjų išmokų sumą, dėl kurios dydžio šalys pagrindinėje byloje nesutinka.

Agroferm pateikė *Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri* (Maisto pramonės, žemės ūkio ir žvejybos ministerija, Danija, toliau – *Ministeriet*) skundą dėl *Direktoratet* sprendimų. *Ministeriet* visiškai patvirtino *Direktoratet* priimtus sprendimus ir nusprendė, kad paprašiusi skirti gamybos grąžinamąsias išmokas *Agroferm* veikė nesąžiningai.

Agroferm pareiškė ieškinį dėl šio *Ministeriet* sprendimo. Šiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nusprendė pateikti Teisingumo Teismui tris prejudicinius klausimus.

Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekė išsiaiškinti, ar produktas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kurio sudėtyje yra lizino sulfato ir dėl gamybos proceso atsiradusių priemaišų, priskirtinas prie KN 2309, 2922 ar 3824 pozicijos.

Dėl KN 2922 pozicijos Teisingumo Teismas pažymėjo, kad KN 29 skirsnio 1 pastabos a punkte nurodyta, jog šis skirsnis apima tik atskirus tam tikros cheminės sudėties organinius junginius, turinčius arba neturinčius priemaišų.

³² Reglamento Nr. 2658/87 I priede nustatyta KN, iš dalies pakeista Reglamentu Nr. 1719/2005.

Šiuo klausimu Teisingumo Teismas nurodė, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamas lizino sulfato produktas yra tam tikros cheminės sudėties organinis junginys, sudarytas iš 6 % lizino sulfato ir 35 % dėl gamybos procese naudotos fermentacijos susidariusios ląstelių masės. Be to, ši ląstelių masė, turinti didelės biologinės vertės maistinių medžiagų, šiame produkte palikta tyčia, siekiant padidinti galimybę naudoti šį produktą kaip gyvūnams skirtų pašarų priedą ir neleisti lizino sulfatui sugerti drėgmę.

Taigi Teisingumo Teismas patikslino, kad kyla klausimas, ar šią ląstelių masę galima laikyti priemaiša, kuri, vadovaujantis KN 29 skirsnio 1 pastabos a punktu, nekeičia produkto priskyrimo prie šio skirsnio pozicijų.

Šiuo klausimu Teisingumo Teismas konstatavo, kad nors pagal KN 29 skirsnio 1 pastabą priemaišos leidžiamos, jos būtinai turi būti šalutinio pobūdžio, kad neturėtų poveikio atitinkamo organinio junginio „atskirumui“. Be to, iš KN 29 skirsnio 1 pastabos f ir g punktų matyti, kad šio skirsnio pozicijos gali apimti, be kita ko, 1 pastabos a punkte nurodytus produktus, papildytus įvairiais priedais, būtiniais jiems konservuoti, transportuoti, palengvinti identifikavimą arba saugumo tikslais, jeigu šie priedai nepadaro produkto tinkamesnio specifiniam, o ne įprastam naudojimui.

Jei, vadovaujantis šio skirsnio 1 pastabos f ir g punktais, kitų priedų įtraukimas į pagal šį skirsnį galinčius būti klasifikuojamus produktus turi atitikti tam tikrus konkrečiai išvardytus reikalavimus, susijusius, be kita ko, su saugumo tikslais ar identifikavimu, ir nepakeisti numatytos atitinkamo produkto bendrosios paskirties, konstatuotina, kad tai *a fortiori* pasakytina ir apie to paties skirsnio 1 pastabos a punkte minimas priemaišas.

Teisingumo Teismas paaiškino, kad jei produkte yra dėl gamybos proceso atsiradusių priemaišų, kurios daro jį tinkamą naudoti pagal nuo bendrosios paskirties besiskiriančias specifinę paskirtį, toks produktas negali būti laikomas „atskiru“, kaip tai suprantama pagal KN 29 skirsnio 1 pastabos a punktą, nes tokios priemaišos lemia jo naudojimo paskirtį.

Nagrinėjamu atveju po fermentacijos atsiradusios pagrindinėje byloje nagrinėjamo produkto priemaišos paliktos siekiant padaryti jį tinkamesnį naudoti pagal specifinę, o ne bendrąją paskirtį, t. y. kaip gyvūnams skirtų kombinuotųjų pašarų priedą, turintį tam tikrą didelės biologinės vertės maistinių medžiagų.

Teisingumo Teismas padarė išvadą, kad lizino sulfato produktas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, negali būti klasifikuojamas KN 2922 pozicijoje. Be to, jis patikslino, kad šis produktas atitinka klasifikavimo priskiriant prie KN 2309 pozicijos sąlygas. Dėl KN 3824 pozicijos Teisingumo Teismas pažymėjo, kad tai yra papildoma pozicija, taikoma tik tuomet, kai atitinkamo produkto negalima klasifikuoti pagal jokią kitą poziciją.

Taigi Teisingumo Teismas nusprendė, kad tokį produktą, kaip nagrinėjamasis, reikia klasifikuoti 2309 pozicijoje, kaip produktą, naudojamą gyvūnų pašarams.

Pateikdamas antrąjį ir trečiąjį klausimus prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausė Teisingumo Teismo, ar pagal Sąjungos teisę draudžiama nacionalinei muitinei vadovaujantis nacionalinėje teisėje įtvirtintais teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principais reikalauti, pirma, grąžinti gamintojui nepriklausančią, bet sąžiningai gautą lizino sulfato gamybos grąžinamosios išmokos sumą ir, antra, nepervesti gamintojui muitinės pažadėtų šio produkto gamybos grąžinamųjų išmokų.

Teisingumo Teismas pirmiausia rėmėsi savo suformuota jurisprudencija, pagal kurią nelaikoma, kad Sąjungos teisei prieštarauja tai, kad pagal administracinių aktų atšaukimo ir viešosios administracijos nepagrįstai sumokėtos finansinės paramos išsireikalavimo srities nacionalinę teisę į teisėtumo principą atsižvelgiama tuo pačiu metu kaip ir į teisėtų lūkesčių apsaugos bei teisinio saugumo principus, nes pastarieji yra Sąjungos teisės sistemos dalis. Šie principai turi būti taikomi ypač griežtai, kai taisyklė gali turėti finansinių pasekmių.

Vis dėlto teisėtų lūkesčių apsaugos principu negali būti remiamasi prieš tikslią Sąjungos teisės nuostatą, o už Sąjungos teisės taikymą atsakingos nacionalinės institucijos elgesys, prieštaraujantis šiai teisei, ūkio subjektams negali sukurti teisėtų lūkesčių gauti naudos iš Sąjungos teisei prieštaraujančios tvarkos.

Vadinasi, ekonominės veiklos vykdytojas gali remtis teisėtais lūkesčiais, kad jam bus skirta gamybos grąžinamoji išmoka, tik jeigu jo gaminamas produktas priskirtinas prie grąžinamosios išmokos sertifikate nurodytos KN pozicijos ar skirsnio.

Taigi Teisingumo Teismas nusprendė, kad pagal teisėtų lūkesčių apsaugos principą nacionalinei muitinei nedraudžiama reikalauti grąžinti nepriklausančią lizino sulfato gamybos grąžinamosios išmokos sumą, kurią gamintojas jau gavo, ir atsisakyti mokėti šio produkto gamybos grąžinamąsias išmokas, kurias muitinė įsipareigojo sumokėti šiam gamintojui.

2019 m. rugsėjo 5 d. Sprendimas „TDK-Lambda Germany“ (C-559/18, [EU:C:2019:667](#))

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Reglamentas (EEB) Nr. 2658/87 – Muitų sąjunga ir bendrasis muitų tarifas – Tarifinis klasifikavimas – Kombinuotoji nomenklatūra – 8504 40 30 subpozicija – Statiniai keitikliai – Klasifikavimo kriterijai – Pagrindinė paskirtis“

TDK-Lambda Germany yra bendrovės *TDK-Lambda Corporation*, įsteigtos Tokijuje (Japonija), patronuojamoji įmonė, kurios veiklos sritis yra elektroninių prietaisų ir komponentų, visų pirma elektros maitinimo prietaisų, kūrimas, gamyba, platinimas ir priežiūra.

2013–2014 m. laikotarpiu ji į Sąjungą importavo 75 stabilizuotus maitinimo šaltinius (toliau – nagrinėjami keitikliai), muitinės deklaracijose nurodydama, kad nagrinėjami

keitikliai turėtų būti priskirti prie KN 8504 40 30 subpozicijos, kaip trečiųjų šalių prekės, kurioms netaikomi muitai.

2015 m. atlikdama patikrinimą muitinė nusprendė, kad nagrinėjami keitikliai, kaip stabilizuoti maitinimo šaltiniai, yra statiniai keitikliai, kurie negali būti laikomi „skirtais naudoti su ryšių aparatūra, automatinio duomenų apdorojimo mašinomis ir jų įtaisais“, kaip tai suprantama pagal KN 8504 40 30 subpoziciją, todėl negali būti laikomi trečiųjų šalių prekėmis, kurioms netaikomi muitai, o turi būti priskiriami prie šios nomenklatūros 85044090 subpozicijos, t. y. trečiųjų šalių prekių, kurioms taikomas 3,3 % muitų tarifas.

Atsižvelgdama į tai, muitinė pateikė pranešimą dėl importo muitų išieškojimo *a posteriori*, o 2016 m. rugpjūčio 30 d. sprendimu atmetė *TDK-Lambda Germany* skundą, pateiktą dėl šio reikalavimo sumokėti, kaip nepagrįstą. Po šio sprendimo atmesti skundą ši bendrovė pareiškė ieškinį prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme, kuriame ginčijo, be kita ko, nagrinėjamų keitiklių tarifinį klasifikavimą KN 8504 40 90 subpozicijoje.

Šiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausė Teisingumo Teismo, ar KN³³ 8504 40 30 subpozicija turi būti aiškinama taip, kad siekiant tokius statinius keitikius priskirti prie šios subpozicijos pakanka, kad tie keitikliai, atsižvelgiant į jų techninius požymius ir objektyvias savybes, būtų suderinami su „ryšių aparatūra, automatinio duomenų apdorojimo mašinomis ir jų įtaisais“, kaip tai suprantama pagal šią subpoziciją.

Teisingumo Teismas visų pirma priminė, kad produktą būtų galima klasifikuoti su naudojimo tikslu susijusioje tarifinėje pozicijoje, t. y. pozicijoje, kurioje išlaikomas klasifikavimo kriterijus, grindžiamas konkrečiu atitinkamų prekių naudojimu, nebūtina, kad toks produktas būtų vien arba išskirtinai skirtas šiam naudojimui. Pakanka, kad nagrinėjamoje pozicijoje nurodytas naudojimas būtų pagrindinė šio produkto paskirtis.

Kiek tai susiję su nagrinėjama subpozicija, Teisingumo Teismas pažymėjo, kad nei jos aprašyme, nei skyriaus ar skirsnio pastabose nenurodoma, ar, siekiant daryti išvadą, kad statinis keitiklis yra „skirtas naudoti su ryšių aparatūra, automatinio duomenų apdorojimo mašinomis ir jų įtaisais“, kaip tai suprantama pagal šią subpoziciją, pakanka, kad jis, atsižvelgiant į jo techninius požymius ir objektyvias savybes, galėtų būti naudojamas su tokiais produktais.

Vis dėlto KN 8504 40 30 subpozicijos aprašyme daroma aiški nuoroda į konkretų jame nurodytų statinių keitiklių naudojimą, t. y. naudojimą su ryšių aparatūra, automatinio duomenų apdorojimo mašinomis ir jų įtaisais. Be to, KN paaiškinimuose, susijusiuose su šia subpozicija, patvirtinama, kad tai yra pozicija, kurioje išlaikomas klasifikavimo kriterijus, grindžiamas konkrečiu atitinkamų prekių naudojimu.

³³ Reglamento Nr. 2658/87 I priede nustatytos KN redakcijos, paeilui išdėstytos įgyvendinimo reglamentu Nr. 927/2012 ir įgyvendinimo reglamentu Nr. 1001/2013.

Taigi, kiek tai susiję su statiniais keitikliais, kurie gali būti priskirti prie KN 8504 40 30 subpozicijos, kaip antai nagrinėjami keitikliai, vien to, kad jie suderinami su šioje subpozicijoje nurodyta aparatūra, negali pakakti siekiant šiuos keitiklius priskirti prie šios subpozicijos, nebent jų pagrindinė paskirtis suderinama su minėtoje subpozicijoje nurodytu naudojimu.

Šiuo klausimu Teisingumo Teismas pažymėjo, kad, pirma, KN 8504 40 30 subpozicijoje, kitaip nei kitose 8504 40 pozicijos subpozicijose, minimi statiniai keitikliai, skirti konkrečiam naudojimui, t. y. naudoti su ryšių aparatūra, automatinio duomenų apdorojimo mašinomis ir jų įtaisais. Tokiomis aplinkybėmis iš to, kad aiškiai nenurodoma, jog prekė „vien“ arba „daugiausia“ gali būti naudojama su 8504 40 30 subpozicijoje nurodytais produktais, negalima daryti išvados, kad bet koks keitiklis, kuris iš principo yra suderinamas su tokiais produktais, gali būti priskiriamas prie minėtos subpozicijos.

Antra, jis priminė, kad antrinės teisės aktai, kaip antai KN, turi būti aiškinami taip, kad kuo labiau atitiktų Sąjungos sudarytus tarptautinius susitarimus. Iš tikrųjų KN 8504 40 30 subpozicija atspindi Sąjungos SIT prisiimtus įsipareigojimus. Dėl to ji turi būti aiškinama taip, kad atitiktų šį susitarimą ir jo tikslą – sudaryti palankias galimybes informacinių technologijų produktams patekti į rinką.

Teisingumo Teismo teigimu, atsižvelgiant į konkretų KN 8504 40 30 subpozicijos kontekstą, aiškinimas, kad ji turi būti suprantama kaip susijusi tik su statiniais keitikliais, kurie iš esmės skirti naudoti su ryšių aparatūra, automatinio duomenų apdorojimo mašinomis ir jų įtaisais, atitinka SIT nustatytus tikslus.

Šiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas nusprendė, kad KN 8504 40 30 subpoziciją reikia aiškinti taip, jog tokie statiniai keitikliai, kaip nagrinėjami pagrindinėje byloje, gali būti priskiriami prie minėtos subpozicijos tik tuomet, jeigu jie iš esmės skirti naudoti su „ryšių aparatūra, automatinio duomenų apdorojimo mašinomis ir jų įtaisais“, kaip tai suprantama pagal šią subpoziciją.

2.4. Produkto funkcija

2002 m. lapkričio 7 d. Sprendimas „Lohmann ir Medi Bayreuth“ (C-260/00–C-263/00, [EU:C:2002:637](#))

„Bendrasis muitų tarifas – Tarifinės pozicijos – Riešo įtvarų, juosmens įtvarų bei kelių ir alkūnių apsaugų klasifikavimas Kombinuotoje nomenklatūroje – Kombinuotosios nomenklatūros 90 skirsnio 1 pastabos b punktas“

Šiose sujungtose bylose prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, be kita ko, Teisingumo Teismo iš esmės prašė išaiškinti, kokiais kriterijais reikia vadovautis

siekiant nustatyti, ar tokie gaminiai, kaip riešo įtvarai, juosmens įtvarai ir alkūnių bei kelių apsaugos, gali būti klasifikuojami KN³⁴ 9021 pozicijoje.

Šiuo klausimu Teisingumo Teismas priminė, kad, remiantis suformuota jurisprudencija, siekiant garantuoti teisinį saugumą ir lengvesnę kontrolę, prekių tarifinį klasifikavimą nulemiantis kriterijus paprastai turi būti nustatomas atsižvelgiant į jų objektyvius požymius ir savybes, kaip jie apibrėžti BMT pozicijų ir skirsnių ar skyrių pastabų tekste.

Teisingumo Teismas konstatavo, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamos prekės nėra aiškiai nurodytos nei KN pozicijų, nei jos skyrių ar skirsnių pastabų formuluotėse. Vis dėlto SS paaiškinimuose pateikiama naudingos informacijos, padedančios atlikti jų tarifinį klasifikavimą.

Šiuo klausimu Teisingumo Teismas priminė, kad, remiantis 9021 pozicijos pirmuoju paaiškinimu, KN 9021 pozicijoje klasifikuojamos ortopedijos prekės ir įtaisai naudojami arba „kūno iškrypimų prevencijai ar korekcijai“, arba „organams po ligos arba operacijos prilaikyti ar sutvirtinti“.

Po šio aprašymo pateiktame sąrašė, kuriame nurodomi šiuos kriterijus atitinkantys gaminiai ir prietaisai, kartais nurodoma, kad atitinkamas gaminys (ortopediniai batai, specialūs vidpadžiai) turi būti gaminamas pagal individualų užsakymą. Tuo remdamasis Teisingumo Teismas nusprendė, kad sandalai ir batai, kuriuos galima prilyginti serijiniu būdu gaminamiems vidpadžiams arba serijinei avalynei, kurios padas palaiko pėdos skliautą, nėra prie KN 9021 pozicijos priskirtini „ortopedijos įtaisai“.

Vis dėlto Teisingumo Teismas pažymėjo, kad daugumai minėtame sąrašė nurodytų produktų toks reikalavimas netaikomas.

Dėl tiesinamųjų prietaisų, apsaugančių nuo skoliozės ir ūgio nukrypimų, taip pat medicininių-chirurginių korsetų ir diržų, 9021 pozicijos pirmajame paaiškinyje nurodoma, kad prie šios pozicijos priskiriami tie iš šių gaminių, kuriuose yra pagal pacientą pritaikomų elementų. Tame pačiame paaiškinyje patikslinta, kad „speciali šių gaminių konstrukcija atlieka konkrečią ortopedinę funkciją ir atskiria juos nuo įprastų korsetų ar diržų, net jeigu šie taip pat iš tikrųjų atlieka prilaikomąją arba sutvirtinamąją funkciją“.

Taigi Teisingumo Teismas padarė išvadą, kad pagaminimo pagal užsakymą arba bent jau pritaikomumo pagal pacientą reikalavimas atspindi siekį nepriskirti prie KN 9021 pozicijos prekių, kurios yra „įprastos“ prekės, t. y. paprastos prekės, neturinčios 9021 pozicijos pirmajame paaiškinyje nurodytų prekių savybių. Iš tiesų SS paaiškinimuose KN 90 skirsnis apibūdinamas kaip apimantis visus prietaisus ir aparatus, kuriems paprastai būdinga aukšta apdailos kokybė ir didelis tikslumas.

³⁴ Reglamento Nr. 2658/87 I priede nustatyta KN, iš dalies pakeista Reglamentu Nr. 1734/96.

Teisingumo Teismo nuomone, būtent dėl šios priežasties 9021 pozicijos pirmasis paaiškinimas grindžiamas gamybos pagal užsakymą kriterijumi, siekiant atskirti ortopedinę avalynę nuo įprastos avalynės, arba pritaikomumo pagal pacientą kriterijais, sudedamųjų medžiagų pobūdžiu arba sustiprintų dalių buvimu, siekiant atskirti tam tikrus tiesinamuosius prietaisus nuo korsetų ar paprastų diržų, arba prekės funkcijos specifiškumo kriterijumi, siekiant atskirti ortopedinius tvarsčius nuo paprastų prilaikomųjų juostų iš trikotažo. Kriterijai, pagal kuriuos galima atskirti paprastus ar įprastus gaminius nuo gaminių, atliekančių medicininę funkciją, apima atitinkamo gaminio gamybos būdą, jo sudedamųjų medžiagų pobūdį, pritaikomumą prie negalios, kurią jis turi koreguoti, ar kitas ypatingas savybes, visų pirma jo funkcijos specifiškumą.

Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, Teisingumo Teismas nusprendė, kad KN 9021 pozicija turi būti aiškinama taip, kad tokie gaminiai, kaip riešo įtvarai, juosmens įtvarai ir alkūnių bei kelių apsaugos gali būti klasifikuojami šioje pozicijoje, jeigu šie gaminiai turi savybių, kurios juos išskiria, be kita ko, dėl jų sudėtyje esančių medžiagų, jų veikimo būdo arba pritaikomumo prie specifinės paciento negalios, nuo įprastų ir bendrosios paskirties diržų bei vyturų.

2007 m. liepos 18 d. Sprendimas „Olicom“ (C-142/06, [EU:C:2007:449](#))

„Bendrasis muitų tarifas – Tarifinės pozicijos – Klasifikavimas Kombinuotojoje nomenklatūroje – Automatinio duomenų apdorojimo mašinos – „Modemo“ funkcijų turinčios tinklo plokštės – „Specifinės funkcijos“ sąvoka“

1996–1999 m. įmonė *Olicom* importavo kompiuterinių tinklų įrangą, t. y. tinklo plokštes, skirtas įdėti į nešiojamuosius kompiuterius, kurias klasifikavo pagal KN 8471 poziciją. Šios plokštės priima ir konvertuoja signalus bei juos perduoda iš vieno kompiuterio į kitus tinklo kompiuterius.

Jos yra grynų vietinio tinklo produktų tobulinimo rezultatas ir pagamintos taip, kad plačiojo tinklo funkcija negali veikti be vietinio tinklo funkcijos, o pastaroji funkcija tebeveikia, net jei plačiojo tinklo funkcija išjungiamą.

Taikydamos Reglamento Nr. 1165/95 priedo 4 punktą, pagal kurį plokštės, skirtos būti įdėtos į kabeliais sujungtus kompiuterius, užtikrinančios duomenų mainus vietiniame tinkle nenaudojant modemo, turi būti klasifikuojamos 8517 pozicijoje, dėl ko padidėjo mokėtino maito dydis, Danijos valdžios institucijos nusprendė *a posteriori* išieškoti *Olicom* mokėtiną muitą. Ji apskundė šį sprendimą.

2001 m. gegužės 10 d. Sprendimu *Cabletron* (C-463/98, [EU:C:2001:256](#)) Teisingumo Teismas pripažino negaliojančiu Reglamentą Nr. 1165/95, kiek juo šio reglamento priedo 4 punkte nurodytos tinklo plokštės buvo priskirtos prie KN 8517 pozicijos.

Remdamasi Komisijos parengtomis ir valstybėms narėms adresuotomis gairėmis dėl minėto sprendimo aiškinimo, *Olicom* pasiekė, kad jai būtų gražinti muitai tik dėl vietinio

tinklo funkciją atliekančių tinklo plokščių. Kombinuotų plokščių atveju kompetentingos Danijos valdžios institucijos atsisakė grąžinti muitus motyvuodamos tuo, kad šios plokštės turi ir „modemo“ funkciją, todėl jos, kaip ryšių aparatūra, turi būti klasifikuojamos 8517 pozicijoje.

Olicom šį kombinuotų plokščių klasifikavimą užginčijo ir išnaudojusi administracines gynybos priemones pareiškė ieškinį prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme. Šis teismas Danijos valdžios institucijų paprašė kreiptis į Muitinės kodekso komitetą. Šis komitetas pateikė nuomonę, jog kombinuotos plokštės turėjo būti klasifikuojamos 8517 pozicijoje.

Šiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nusprendė paklausti Teisingumo Teismo, ar kombinuotos plokštės, skirtos dėti į nešiojamuosius kompiuterius, po 1996 m. sausio 1 d. turi būti klasifikuojamos KN³⁵ 8471 pozicijoje, kaip duomenų apdorojimo mašinos, ar 8517 pozicijoje, kaip ryšių aparatūra. Jis klausė, ar dėl tokio klasifikavimo KN 84 skirsnio 5 pastabos E punkte vartojama sąvoka „specifinė funkcija“ turi būti aiškinama taip, kad pagal ją reikalaujama, kad šių plokščių „modemo“ funkcija galėtų veikti nepriklausomai nuo automatinio duomenų apdorojimo mašinos, ar pakanka, kad šios plokštės turėtų tokią funkciją.

Priminę ankstesnėje jurisprudencijoje padarytas išvadas dėl tinklo plokščių, Teisingumo Teismas konstatavo, kad reikia nagrinėti, ar ši jurisprudencija taip pat taikytina kombinuotoms plokštėms, kurios, turėdamos „modemo“ funkciją, gali būti naudojamos duomenų mainams išoriniais tinklais.

Šiuo klausimu Teisingumo Teismas pažymėjo, kad kombinuotos plokštės iš tikrųjų atitinka KN 84 skirsnio 5 pastabos B punkte įtvirtintas tris sąlygas, nes jos naudojamos, tik kai įdedamos į nešiojamuosius kompiuterius, veikia tik prijungtos prie šio tipo kompiuterių ir gali konvertuoti įeinančius signalus į duomenis, kuriuos gali naudoti automatinio duomenų apdorojimo mašina, o išeinančius signalus – į išorėje naudotinus duomenis, nesvarbu, ar jie būtų perduodami vietiniame tinkle („LAN“), ar plačiajame tinkle („WAN“).

Tokios plokštės neatlieka „specifinės funkcijos“, kaip ji suprantama pagal KN 84 skirsnio 5 pastabos E punktą. Mašinos, veikiančios kartu su automatinio duomenų apdorojimo mašina, atliekama „specifinė funkcija“ turi būti „ne duomenų apdorojimo“ funkcija. Kadangi kombinuotos plokštės skirtos perduoti informaciją tarp kelių kompiuterių ir, kad tai padarytų, įeinančius signalus padaro suprantamus kompiuteriui, o šio apdorotus ir išeinančius signalus perdaro į išorėje naudotinus, neatsižvelgiant į tai, ar gautas arba perduotas signalas yra analoginis, ar skaitmeninis, jų atliekama funkcija yra duomenų apdorojimas.

³⁵ Reglamento Nr. 2658/87 I priede nustatyta KN, iš dalies pakeista Reglamentu Nr. 3009/95.

Šiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas padarė išvadą, kad kombinuotos tinklo plokštės, skirtos dėti į nešiojamuosius kompiuterius, kurios, turėdamos „modemo“ funkciją, gali būti naudojamos duomenų mainams išoriniais tinklais, po 1996 m. sausio 1 d. turi būti klasifikuojamos KN 8471 pozicijoje, kaip duomenų apdorojimo mašinos.

2008 m. gruodžio 11 d. Sprendimas „Kip Europe ir kt.“ (C-362/07 ir C-363/07, [EU:C:2008:710](#))

„Bendrasis muitų tarifas – Kombinuotoji nomenklatūra – Tarifinis klasifikavimas – Daugiafunkciai aparatai – Iš lazerinio spausdinimo ir vaizdo skaitymo modulių sudaryti aparatai, turintys kopijavimo funkciją – 8471 pozicija – 9009 pozicija“

Šioje byloje Teisingumo Teismo, be kita ko, buvo paklausta, ar KN³⁶ 84 skirsnio 5 pastabos E punktą reikia aiškinti taip, kad aparatai turi būti laikomi atliekančiais „specifinę, tačiau ne duomenų apdorojimo funkciją“, kaip tai suprantama pagal šią pastabą, nes, be spausdinimo ir vaizdo skaitymo funkcijų, kurias jie atlieka prijungti prie automatinio duomenų apdorojimo mašinos, jie taip pat turi atskirą kopijavimo funkciją.

Šiuo klausimu Teisingumo Teismas pažymėjo, kad Prancūzijos, Nyderlandų ir Lenkijos vyriausybės bei Komisija mano, kad pagal KN 84 skirsnio 5 pastabos E punktą pagrindinėse bylose nagrinėjamų aparatų negalima klasifikuoti 8471 pozicijoje, nes dėl to, kad gali būti naudojami fotokopijavimui neprijungiant prie automatinio duomenų apdorojimo mašinos, jie atlieka „specifinę, tačiau ne duomenų apdorojimo funkciją“, kaip tai suprantama pagal minėtą pastabą.

Teisingumo Teismo požiūriu, su šiuo teiginiu vis dėlto negalima sutikti.

Iš KN 84 skirsnio 5 pastabos E punkto formuluotės išplaukia, kad mašinos, veikiančios kartu su automatinio duomenų apdorojimo mašina, atliekama „specifinė funkcija“ turi būti „ne duomenų apdorojimo“ funkcija.

Be to, iš bendros šios pastabos struktūros ir tikslo matyti, kad joje vartojamu žodžių junginiu „turi būti klasifikuojamos jų funkcijas atitinkančiose pozicijose“ siekiama ne išskirti vieną funkciją iš kitų funkcijų, kurias taip pat atlieka klasifikuotinas aparatas ir kurios priskiriamos duomenų apdorojimui, bet užkirsti kelią tam, kad duomenų apdorojimo funkcijos neatliekantys aparatai būtų klasifikuojami 8471 pozicijoje vien dėl to, kad automatinio duomenų apdorojimo mašina yra jų sudėtinė dalis arba jie veikia kartu su tokia mašina.

Teisingumo Teismo požiūriu, šį aiškinimą patvirtina 2005 m. kovo 17 d. Sprendimas *Ikegami* (C-467/03, [EU:C:2005:182](#)), kuriame Teisingumo Teismas nusprendė, kad aparatas, dėl kurio pagrindinės įrangos galimas automatinis duomenų apdorojimas, vis dėlto turi būti laikomas atliekančiu specifinę funkciją, kaip tai suprantama pagal

³⁶ Reglamento Nr. 2658/87 I priede nustatyta KN, iš dalies pakeista Reglamentu Nr. 1719/2005.

KN 84 skirsnio 5 pastabos E punktą, jeigu dėl savo komplektacijos jis gali būti naudojamas tik vaizdui ir garsui įrašyti bei atkurti stebint, nes neturi adekvačios programinės įrangos.

Iš Teisingumo Teismui pateiktos šių bylų medžiagos matyti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjami prietaisai, be kopijavimo funkcijos, kuri nepriskiriama prie duomenų apdorojimo, taip pat turi spausdinimo ir vaizdo skaitymo funkcijas.

Taigi Teisingumo Teismas nusprendė, kad KN 84 skirsnio 5 pastabos E punktas turi būti aiškinamas taip, jog „tam tikrą specifinę, tačiau ne duomenų apdorojimo funkciją“ atlieka tie aparatai, kurių sudėtinė dalis yra automatinė duomenų apdorojimo mašina arba kurie veikia kartu su ja ir kurių funkcija nėra duomenų apdorojimas.

2015 m. birželio 11 d. Sprendimas „Amazon EU“ (C-58/14, [EU:C:2015:385](#))

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Reglamentas (EEB) Nr. 2658/87 – Muitų sąjunga ir bendrasis muitų tarifas – Kombinuotoji nomenklatūra – 8543 70 pozicija – Tam tikras tik jiems būdingas funkcijas atliekančios elektros mašinos ir aparatai, nenurodyti kitoje Kombinuotosios nomenklatūros 85 skirsnio vietoje – 8543 70 10 ir 8543 70 90 subpozicijos – Elektroninių knygų skaitymo prietaisas, atliekantis vertimo ir žodžių ieškos funkcijas“

Amazon yra bendrovė, kuri importuoja, be kita ko, elektroninių knygų skaitymo prietaisus. Be aparatinės įrangos, kuri reikalinga elektroninėms knygoms skaityti, šie prietaisai turi kalbos pasirinkimo galimybę, garso formato atkūrimo programą ir žodžių ieškos funkciją.

Elektroninių knygų skaitymo prietaisus, kuriuos *Amazon* importavo į Vokietiją 2011 m., kompetentingos muitinės institucijos priskyrė prie KN 8543 70 90 subpozicijos. *Amazon* pateikė administracinį skundą dėl šio klasifikavimo. 2011 m. spalio 20 d. sprendimu kompetentinga centrinė muitinės įstaiga priskyrė šiuos skaitymo prietaisus prie kitos subpozicijos, t. y. prie KN 8543 70 10 subpozicijos.

2011 m. spalio mėn. *Amazon* paprašė PTI kitos muitinės įstaigos – *Hauptzollamt Hannover* (Hanoverio centrinė muitinė, Vokietija, toliau – HZA) – ir pasiūlė minėtus skaitymo prietaisus priskirti prie KN 8543 70 10 subpozicijos. Vis dėlto HZA išduotoje PTI nusprendė priskirti tuos pačius skaitymo prietaisus prie KN 8543 70 90 subpozicijos, motyvuodama tuo, kad jų pagrindinė funkcija yra sukauptų elektroninių knygų atgaminimas, o ne vertimo arba žodžių ieškos funkcija.

Tada *Amazon* pareiškė ieškinį *Finanzgericht Hamburg* (Hamburgo finansų teismas, Vokietija), o šis 2013 m. vasario 14 d. sprendimu įpareigojo HZA išduoti PTI ir pagrindinėje byloje nagrinėjamus skaitymo prietaisus priskirti prie KN 8543 70 10 subpozicijos. HZA pateikė kasacinį skundą dėl šio sprendimo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme.

Šis teismas iš esmės klausė Teisingumo Teismo, ar KN³⁷ turi būti aiškinama taip, kad elektroninių knygų skaitymo prietaisas, atliekantis vertimo ar žodžių ieškos funkciją, turi būti priskirtas prie 8543 70 10 subpozicijos, kaip elektros mašina, atliekanti vertimo ir žodžių ieškos funkcijas, ar prie 8543 70 90 subpozicijos, kaip kitas elektros aparatas.

Teisingumo Teismas visų pirma pažymėjo, kad iš prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekusio teismo klausimų ir paaiškinimų matyti, jog jis mano, kad pagrindinė nagrinėjamų skaitymo prietaisų funkcija yra skaitymo funkcija.

KN nėra jokios subpozicijos, kurios formuluotėje būtų aiškiai nurodytas elektros aparatas, atliekantis skaitymo funkciją, kuri yra pagrindinė. Vis dėlto tuo remiantis negalima daryti išvados, kad, nesant KN subpozicijos, tiksliai atitinkančios prietaiso pagrindinę funkciją, toks prietaisas turi būti priskirtas prie tam tikros subpozicijos remiantis viena iš jo pagalbinių funkcijų.

Iš tiesų prekės tarifinis klasifikavimas turi būti atliktas atsižvelgiant į tos prekės pagrindinę funkciją, o ne į vieną iš jos pagalbinių funkcijų, net ir tokiu atveju, kai KN nėra subpozicijos, atitinkančios būtent šią pagrindinę funkciją.

Taigi KN nesant subpozicijos, atitinkančios prekės pagrindinę funkciją, tą prekę reikia priskirti prie minėtos nomenklatūros likutinės subpozicijos.

Atsižvelgdamas į tai, Teisingumo Teismas padarė išvadą, kad elektroninių knygų skaitymo prietaisą, atliekantį vertimo ar žodžių ieškos funkciją, tuo atveju, kai ši funkcija nėra jo pagrindinė funkcija, o tai turi patikrinti nacionalinis teismas, reikia priskirti prie 8543 70 90 subpozicijos, kaip kitą elektros aparatą, o ne prie 8543 70 10 subpozicijos, kaip elektros mašiną, atliekančią vertimo ir žodžių ieškos funkcijas.

III. PREKIŲ TARIFINIO KLASIFIKAVIMO PROCEDŪRAI TAIKOMO REŽIMO ŠALTINIAI

1. Paaiškinimai

1.1. PMO paaiškinimai

2014 m. gegužės 15 d. Sprendimas „Data I/O“ (C-297/13, [EU:C:2014:331](#))

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Tarifinis klasifikavimas – Bendrasis muitų tarifas – Kombinuotoji nomenklatūra – XVI skyriaus 2 pastaba – 8422, 8456, 8473, 8501, 8504, 8543, 8544

³⁷ Reglamento Nr. 2658/87 I priede nustatyta KN, iš dalies pakeista Reglamentu Nr. 861/2010.

ir 8473 pozicijos – Sąvokos „dalys“ ir „prekės“ – Dalys ir reikmenys (varikliai, maitinimo blokai, lazeriai, generatoriai, kabeliai ir užlydymo aparatai), skirti programavimo sistemoms veikti – Klasifikavimo 8473 pozicijoje pirmumo prieš kitas 84 ir 85 skirsnio pozicijas nebuvimas“

2002–2005 m. įmonė *Data I/O* iš Jungtinių Valstijų į Vokietiją importavo variklius, maitinimo blokus, lazerius, generatorius, kabelius ir užlydymo aparatus (toliau kartu – nagrinėjamos prekės), kurie buvo naudojami automatinėse programavimo sistemose.

Importuotos nagrinėjamos prekės deklaruotos pagal KN 8471 poziciją. Į laisvą apyvartą jos išleistos nepamokestinus maito mokesčiu. Atlikusi patikrinimą *a posteriori* *Hauptzollamt München* (Miuncheno centrinė muitinė, Vokietija) priėjo prie išvados, kad varikliai, maitinimo blokai, lazeriai, generatoriai, kabeliai ir užlydymo aparatai turėjo būti klasifikuojami atitinkamai KN 8501, 8504, 8456, 8543, 8544 ir 8422 pozicijose, ir pagal šią klasifikaciją nustatė *a posteriori* importo muitą.

Tokiomis aplinkybėmis *Data I/O* pareiškė skundą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiame teisme. Skundą ji grindė tuo, kad nagrinėjamos prekės yra mašinos, kuri, kaip ji mano, klasifikuotina KN 8471 pozicijoje, dalys ir turi būti klasifikuojamos KN 8473 pozicijoje.

Kadangi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kilo abejonių dėl šio klasifikavimo atitikties KN³⁸ XVI skyriaus 2 pastabos a punktui, jis klausė Teisingumo Teismo, ar šią pastabą reikia aiškinti taip, kad prekė, kuri kaip KN 8471 pozicijoje klasifikuotinos mašinos dalis gali būti klasifikuojama šios nomenklatūros 8473 pozicijoje, o kaip savarankiška prekė – atitinkamai minėtos nomenklatūros 8422, 8456, 8501, 8504, 8543 ir 8544 pozicijose, turi būti klasifikuojama 8473 pozicijoje arba vienoje iš pastarųjų pozicijų.

Nurodęs, kad KN XVI skyriaus 2 pastaba taikoma tik „mašinų dalių“ tarifiniam klasifikavimui, Teisingumo Teismas pažymėjo, kad iš jo jurisprudencijos dėl KN 8473 pozicijos ir jos XVI skyriaus 2 pastabos b punkto matyti, kad sąvoka „dalys“ neatsiejama nuo visumos, kuriai veikti šios dalys būtinos, egzistavimo. Kad prekė galėtų būti kvalifikuojama kaip „dalys“, nepakanka įrodyti, jog be šios prekės mašina negali tenkinti tų poreikių, kuriems ji skirta. Dar reikia įrodyti, kad mechaninis ir elektrinis nagrinėjamos mašinos veikimas priklauso nuo šios prekės.

Pirma, 8473 pozicija, kuri apima dalis ir reikmenis, skirtus vien tik arba daugiausia mašinoms, klasifikuojamoms KN 8469–8472 pozicijose, yra bendrinė pozicija.

Antra, iš KN XVI skyriaus 2 pastabos b punkto teksto matyti, viena vertus, kad jis taikomas tik mašinų dalims, kurios negali būti klasifikuojamos pagal tos pastabos a punktą, nes jos nėra savarankiškos prekės, kurios, būdamos tokios, priskirtinos prie specialių KN 84 arba 85 skirsnių pozicijų, ir, kita vertus, kad pagal šioje pastaboje

³⁸ Reglamento Nr. 2658/87 I priede nustatytos KN redakcijos, paeilui išdėstytos Reglamentu Nr. 2031/2001, Reglamentu Nr. 1832/2002, Reglamentu Nr. 1789/2003 ir Reglamentu Nr. 1810/2004.

įtvirtintą mašinų dalių klasifikavimo pagal paskirtį taisyklę aiškiai leidžiama tokias dalis klasifikuoti KN 8473 pozicijoje.

Taigi klasifikuoti KN 8473 pozicijoje galima tik jeigu nėra tarifinės pozicijos, kuri nagrinėjamas dalis leistų klasifikuoti kaip savarankiškas prekes. Vadinas, KN 8473 pozicija laikytina papildoma pozicija, taigi subsidiaria pozicijų, leidžiančių mašinos dalis klasifikuoti kaip savarankiškas prekes, atžvilgiu.

Iš to Teisingumo Teismas padarė išvadą, kad KN XVI skyriaus 2 pastabos a punkte nenumatyta mašinos dalis pirmumo tvarka klasifikuoti KN 8473 pozicijoje, užuot klasifikavus kitoje KN 84 ir 85 skirsnio pozicijoje. Atvirkščiai, mašinų dalių klasifikavimas 8473 pozicijoje yra subsidiarus, palyginti su dalies, kaip prekės pagal minėtos pastabos a punktą, klasifikavimu.

Iš SS paaiškinimų dėl KN 85 skirsnio matyti, kad tais atvejais, kai mašina arba aparatas gali būti priskiriamas ir prie KN 84, ir prie KN 85 skirsnio, jų tarifinis klasifikavimas turi būti atliekamas pagal pirmąją iš šių pozicijų. Vis dėlto Teisingumo Teismas pažymėjo, kad SS paaiškinimų dėl šios sistemos 85 skirsnio A dalies pirmoje pastraipoje įtvirtinta taisyklė netaikoma mašinų dalių, kaip jos suprantamos pagal KN XVI skyriaus 2 pastabą, tarifiniam klasifikavimui.

Taigi negalima laikyti, kad SS paaiškinimų dėl šios sistemos 85 skirsnio A dalies pirmoje pastraipoje nustatyta mašinų dalių klasifikavimo taisyklė, kaip antai kylančių iš KN XVI skyriaus 2 pastabos, išimtis ar įtvirtintas mašinų dalių klasifikavimo šios nomenklatūros 8473 pozicijoje pirmumas prieš minėtos nomenklatūros 85 skirsnio pozicijas.

Iš to matyti, kad prekė, kuri kaip šiame priede pateiktos KN 8471 pozicijoje klasifikuotinos mašinos dalis gali būti klasifikuojama šios nomenklatūros 8473 pozicijoje, o kaip savarankiška prekė – atitinkamai minėtos nomenklatūros 8422, 8456, 8501, 8504, 8543 ir 8544 pozicijose, pagal savo savybes turi būti klasifikuojama vienoje iš pastarųjų pozicijų.

2019 m. kovo 13 d. Sprendimas „B. S. (Salyklas, kaip sudėtinė alaus dalis)“ (C-195/18, [EU:C:2019:197](#))

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Apmokestinimas – Akcizai už alkoholį ir alkoholinius gėrimus – Direktyva 92/83/EEB – 2 straipsnis – „Alaus“ sąvoka – Gėrimas, pagamintas iš misos, gautos iš mišinio, kuriame yra daugiau gliukozės nei salyklo – Kombinuotoji nomenklatūra – 2203 (salyklinis alus) arba 2206 (kiti fermentuoti gėrimai) pozicija“

Šiame sprendime, kurio faktinės aplinkybės nurodytos pirma³⁹, Teisingumo Teismas pažymėjo, kad KN 2203 pozicijoje, kurią prašė išaiškinti prašymą priimti prejudicinį

³⁹ Žr. II.2.1 dalį „Produkto objektyvūs požymiai ir savybės“.

sprendimą pateikęs teismas, nenustatyta minimali salyklinių sudedamųjų dalių procentinė dalis misoje, skirtoje alui gaminti. Šiuo atveju Teisingumo Teismas rėmėsi su šia pozicija susijusiu SS paaiškinimu, kuriame aiškiai nurodyta, kad tam tikri nesalyklinių javų kiekiai gali būti naudojami ruošiant misą, tačiau nereikalaujama, kad šių nesalyklinių sudedamųjų dalių procentinė dalis būtų mažesnė nei salyklinių sudedamųjų dalių. Vis dėlto Teisingumo Teismas pažymėjo, kad nors PMO parengti SS paaiškinimai yra svarbūs aiškinant įvairių tarifinių pozicijų apimtį, jie neturi privalomosios teisinės galios.

Be to, dėl į misos sudėtį įeinančio gliukozės sirupo naudojimo, kuris pagal KN taip pat nėra draudžiamas, Teisingumo Teismas pažymėjo, kad paaiškiniame dėl 2203 pozicijos aiškiai pripažįstama galimybė fermentuojant pridėti į misą aromatinių medžiagų. Net jei versijos prancūzų ir anglų kalbomis šiek tiek skiriasi, kiek tai susiję su tikslu galimo gliukozės pridėjimo momentu, – pirmojoje minimas pridėjimas „į alų“, o antrojoje tai nenurodoma, – nė vienoje iš šių oficialių versijų nereikalaujama, kad fermentuojamoje misoje nebūtų gliukozės.

Taigi produktas, pagamintas naudojant nedaug salyklo ir pridėdamas gliukozės prieš alkoholio fermentaciją, vien dėl šių priežasčių nėra nepriskirtinas prie KN 2203 pozicijos sąvokos „salyklinis alus“.

2022 m. balandžio 7 d. Sprendimas „Y GmbH (Vanilės aliejingoji derva)“ (C-668/20, [EU:C:2022:270](#))

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Bendrasis muitų tarifas – Kombinuotoji nomenklatūra – Prekių klasifikavimas – 1302, 3301 ir 3302 pozicijos – Ekstrahuota vanilės aliejingoji derva – Akcizai – Direktyva 92/83/EEB – Atleidimas nuo mokesčio – 27 straipsnio 1 dalies e punktas – Sąvoka „kvapioji medžiaga“ – Direktyva 92/12/EEB – Europos Komisijos akcizų komitetas – Įgaliojimai“

Byloje, kurioje priimtas šis sprendimas, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, be kita ko, klausė Teisingumo Teismo, ar KN⁴⁰ turi būti aiškinama taip, kad prekė, kurią sudaro maždaug 85 % etanolio, 10 %, vandens ir 4,8 % sausųjų medžiagų, kurioje yra vidutiniškai 0,5 % vanilino ir kuri gaunama atskiedžiant vandeniu ir etanolium pirminį produktą, kuris yra vanilės ankščių ekstraktas, pagamintas naudojant etanolį, turi būti priskiriama prie šios nomenklatūros 1302 1905 subpozicijos, 3301 9030 subpozicijos ar 3302 1090 subpozicijos. Siekiant gauti tokią prekę, tarpinis produktas visų pirma išgaunamas iš vanilės ankšties naudojant etanolį (toliau – tarpinis produktas). Šis tamsiai rudos spalvos, stipraus kvapo, pastos pavidalo tarpinis produktas vėliau skiedžiamas su alkoholiu ir vandeniu, siekiant gauti pagrindinėje byloje nagrinėjamą prekę.

⁴⁰ Reglamento Nr. 2658/87 I priede nustatyta KN, iš dalies pakeista įgyvendinimo reglamentu Nr. 2015/1754.

Teisingumo Teismas pirmiausia analizavo KN 1302, 3301 ir 3302 pozicijose klasifikuojamas prekes ir priminė, kad, pagal KN aiškinimo 1 bendrąją taisyklę tarifinis klasifikavimas iš principo nustatomas pagal pozicijų pavadinimus bei skyrių ar skirsnių pastabas.

Atsižvelgdamas į šias pirmines išvadas, Teisingumo Teismas, remdamasis KN 13 skirsnio 1 pastabos antros pastraipos 1 punktu ir KN 33 skirsnio 1 pastabos a punktu, padarė išvadą, kad, pirma, tokia prekė, kokia nagrinėjama pagrindinėje byloje, atrodo, turėtų būti laikoma augalų ekstraktu, kaip tai suprantama pagal KN 1302 poziciją, ir, konkrečiau, kaip vanilės aliejingoji derva, kaip tai suprantama pagal KN 1302 1905 subpoziciją.

Šiuo klausimu Teisingumo Teismas pažymėjo: vien dėl to, kad SS paaiškinimuose patikslinta, kad jos 1302 pozicija apima tik augalinius ekstraktus, nenurodytus ir neapimamus kitur, nereikia atmesti galimybės, kad prekė, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje, turi būti laikoma augalų ekstraktu, kaip tai suprantama pagal KN 1302 poziciją, motyvuojant tuo, kad ši prekė gali būti priskirta prie konkretesnių pozicijų, konkrečiai kalbant, prie KN 3301 ir 3302 pozicijų.

Iš tiesų nei iš KN 1302 pozicijos, nei iš jos pastabų nematyti, kad ši pozicija turi būti laikoma subsidiaria pozicija, priešingai nei kai kurios KN pozicijos, kuriose aiškiai nurodytas toks pobūdis. Teisingumo Teismas priminė, kad SS paaiškinimai nėra privalomi, todėl negali būti svarbesni už KN nuostatas ir keisti jų turinio.

Bet kuriuo atveju iš SS paaiškinimų matyti, kad, kalbant apie jos 1302 poziciją, konkretesnės pozicijos, į kurias daroma nuoroda, yra tos, kurios nurodytos atitinkamos pastabos A punkte. Vis dėlto jame pateiktame prekių sąrašė nenurodyti produktai, išvardyti SS 3301 arba 3302 pozicijose.

Be to, Teisingumo Teismas pažymėjo, kad nors tarpinis produktas buvo išgaunamas iš vanilės ankščių naudojant etanolį, jis gali būti laikomas vanilės aliejingąja derva, kaip tai suprantama pagal KN 1302 1905 poziciją. Iš tiesų KN 13 skirsnio 1 pastabos pirmoje pastraipoje aiškiai numatyta, kad „skaistenio (piretrumo) ekstraktas“ priskiriamas prie KN 1302 pozicijos. Remiantis SS paaiškinimais, šis ekstraktas, kaip ir tarpinis produktas, gaunamas „ekstrahuojant organiniu tirpikliu“.

KN 1301 pozicija taip pat apima, be kita ko, natūralias aliejingąsias dervas (oleorezinus). Vanilės aliejingoji derva, kaip ji suprantama pagal KN 1302 1905 subpoziciją, atvirkščiai, turi būti laikoma augalų ekstraktu, gautu ne „natūraliai“, bet technologinio ekstrahavimo būdu, be kita ko, naudojant tirpiklį. Tokį aiškinimą taip pat patvirtina KN paaiškinimai dėl 1302 pozicijos, kuriuose nurodyta, kad „1302 pozicijai priskiriami augalų ekstraktai yra augalinės kilmės žaliavos, gautos, pavyzdžiui, ekstrahuojant tirpikliais“.

Teisingumo Teismas dar pažymėjo, kad, siekiant gauti pagrindinėje byloje nagrinėjamą prekę, šis tarpinis produktas labai atskiedžiamas etanoliu ir vandeniu. Vis dėlto, kad, kaip

nurodyta KN paaiškinimuose dėl 1302 pozicijos, augalų ekstraktas ir toliau priskiriamas prie šios pozicijos, net jei pakeičiamas standartizuojant.

SS paaiškinimuose dėl 1302 pozicijos taip pat nurodyta, kad prie šios pozicijos taip pat priskiriami „skystieji ekstraktai“, t. y. „[augalinių] ekstraktų tirpalai alkoholyje <...> paprastai standartizuojami“, kad jais prekiaujant būtų galima išlaikyti vienodą augalinio ekstrakto kiekį produkte. Be to, nei KN ar SS nuostatose, nei jų paaiškinimuose nėra nustatyta maksimali riba dėl kitų produktų, kurie gali būti naudojami standartizuojant atitinkamą augalų ekstraktą, kiekių.

Taigi Teisingumo Teismas padarė išvadą, kad augalų ekstrakto atskiedimas siekiant užtikrinti jo standartizavimą, kaip antai nagrinėjamu atveju, netrukdo taip atskiestą augalų ekstraktą priskirti prie KN 1302 pozicijos.

Galiausiai Teisingumo Teismas pažymėjo, kad SS paaiškinimuose, susijusiuose su SS 1302 ir 3301 pozicijomis, nurodyta, kad 1302 pozicijoje klasifikuojami augaliniai ekstraktai skiriasi nuo ekstrahuotųjų aliejingų dervų (oleorezinų), kaip tai suprantama pagal 3301 poziciją, nes paprastai pirmųjų sudėtyje, be lakių, aromatingų sudedamųjų dalių, yra daug daugiau kitų augalinių komponentų, nei SS 3301 pozicijoje nurodytose ekstrahuotuosiose aliejingose dervose. Taip, atrodo, yra pagrindinėje byloje nagrinėjamos prekės atveju, nes, remiantis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nurodyta informacija, vanilės ankščių sausųjų medžiagų dalis joje yra devynis kartus didesnė už vanilino dalį.

Šiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas nusprendė, kad KN turi būti aiškinama taip, jog tokia prekė, kaip nagrinėjamoji pagrindinėje byloje, priskiriama prie šios nomenklatūros 1302 1905 subpozicijos.

1.2. Komisijos paaiškinimai

1998 m. gruodžio 3 d. Sprendimas „Clees“ (C-259/97, [EU:C:1998:587](#))

„Bendrasis muitų tarifas – Istorinės ar etnografinės reikšmės kolekcijos ir kolekcijų eksponatai – Senoviniai automobiliai“

1991 m. U. Clees paprašė kompetentingos muitinės įstaigos atlikti muitinės formalumus, reikalingus siekiant išleisti 1956 m. pagamintą Mercedes-Benz 300 SL modelio naudotą automobilį į laisvą apyvartą, kaip istorinės vertės kolekcinį objektą, priskiriamą prie KN 9705 pozicijos.

Ištyrusi šią transporto priemonę, muitinė konstatavo, kad ji iš tikrųjų turėtų būti priskirta prie KN 9705 0000 0003 subpozicijos. Taigi ji patenkino U. Clees prašymą, pateikdama pranešimą apie mokėtiną mokestį.

Vis dėlto muitinė išsiuntė U. Clees pranešimą apie importo muitų perskaičiavimą, motyvuodama tuo, kad nagrinėjama transporto priemonė per klaidą buvo priskirta prie 9705 pozicijos ir, vadovaujantis 1985 m. spalio 10 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Daiber* (200/84, [EU:C:1985:403](#)), turi būti laikoma naudota transporto priemone, priskiriama prie KN 8703 pozicijos. Kai U. Clees skundas dėl šio pranešimo apie mokesčio perskaičiavimą buvo atmestas, jis pareiškė ieškinį prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme.

Tada šis teismas kreipėsi į Teisingumo Teismą su klausimu, ar KN⁴¹ 9705 pozicija turi būti aiškinama taip, jog paprastai pakanka, kad kolekciniai automobiliai, turintys istorinę vertę, būtų originalios būklės, be esminių važiuoklės, vairo ar stabdžių sistemos, variklio ir pan. pakeitimų, būtų ne naujesni kaip trisdešimties metų ir atitiktų modelį ar tipą, kurio gamyba nutrūko.

Atsakydamas į šį klausimą Teisingumo Teismas pažymėjo, kad nustačiusi, jog nacionalinės muitinės minėtą teismo sprendimą aiškino įvairiai, Komisija priėmė savo paaiškinimus.

Kadangi nacionalinis teismas pažymėjo, kad visos senos transporto priemonės nebūtinai atitinka šiuose paaiškinimuose nustatytus kriterijus, Teisingumo Teismas priminė, kad Teisingumo Teismo sprendime pateiktas tarifinės klasifikacijos nuostatos aiškinimas negali būti pakeistas Komisijos priimtais paaiškinimais, kurie, nors ir yra svarbi priemonė užtikrinti, kad valstybių narių muitinės vienodai aiškintų KN, neturi privalomosios teisinės galios.

Šiuo klausimu Teisingumo Teismas padarė išvadą, kad visi trys Komisijos nustatyti kriterijai, t. y. kriterijus, kad atitinkama transporto priemonė turi būti originalios būklės, be esminių jos svarbiausių dalių pakeitimų, transporto priemonės gamybos nutraukimo kriterijus ir minimalaus atitinkamos transporto priemonės senumo kriterijus, kaip Komisijos nustatytos prezumpcijos sudedamosios dalys, nenukrypsta nuo 1985 m. spalio 10 d. Sprendime *Daiber* (200/84, [EU:C:1985:403](#)) Teisingumo Teismo pateiktų gairių. Šiuos kriterijus atitinkančios transporto priemonės iš tiesų gali tapti jų pagaminimo laikotarpio techninių ir estetinių ypatybių liudijimu ir, be kita ko, tam tikro žmonijos pasiekimų automobilių gamybos srityje raidos laikotarpio iliustracija.

Vis dėlto aplinkybės, kad transporto priemonė atitinka visus tris Komisijos nustatytus kriterijus, nepakanka, kad ši transporto priemonė būtų priskirta prie KN 9705 pozicijos. Pirma, šie trys kriterijai tik sudaro prielaidą, kad transporto priemonė turi istorinę ar etnografinę vertę, kuri paneigiama, kai kompetentinga institucija įrodo, jog transporto priemonė neturi jokių su praeities laikotarpiu susijusių ypatumų, t. y. ji negali būti laikoma žmogaus pasiekimų raidos požymiu ar šio raidos etapo iliustracija. Antra, turi

⁴¹ Reglamento Nr. 2658/87 I priede nustatyta KN.

būti įvykdyti dar keturi kriterijai, susiję su savybėmis, kurių reikia, kad transporto priemonė galėtų būti įtraukta į tam tikrą kolekciją.

Šiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas atsakė, kad KN 9705 pozicija turi būti aiškinama taip, kad preziumuojama, jog motorinės transporto priemonės, kurios yra originalios būklės, be esminių važiuoklės, vairavimo ar stabdžių sistemos, variklio ir kt. pakeitimų, bent trisdešimties metų senumo ir atitinkančios modelį ar tipą, kurio gamyba nutrūko, turi istorinę arba etnografinę reikšmę. Vis dėlto šias sąlygas atitinkančios motorinės transporto priemonės neturi istorinės ar etnografinės vertės, jei kompetentinga institucija įrodo, kad jos negali būti laikomos žmonijos pasiekimų raidos požymiu ar tam tikro šios raidos laikotarpio iliustracija. Be to, turi būti tenkinami Teisingumo Teismo jurisprudencijoje nustatyti kriterijai, susiję su savybėmis, kurių reikia, kad transporto priemonė galėtų būti įtraukta į kolekciją.

2006 m. sausio 12 d. Sprendimas „Algemene Scheeps Agentuur Dordrecht“ (C-31 1/04, [EU:C:2006:23](#))

„Bendrasis muitų tarifas – Tarifinės pozicijos – Ryžių partijų klasifikavimas – Kombinuotosios nomenklatūros 10 skirsnio 1 papildomosios pastabos f punktas – Galiojimas – Importo muitų išieškojimas išleidus prekes – Bendrijos muitinės kodekso 220 straipsnio 2 dalies b punktas – Aiškinimas – Mokesčių mokėtojo sąžiningumas“

Pagrindinės bylos faktų metu taikytoje KN⁴² redakcijoje buvo II skyrius „Augaliniai produktai“. Šiame skyriuje, be kita ko, buvo 10 skirsnis „Javai“. Šiame skirsnyje buvo 1006 pozicija „Ryžiai“, be kita ko, apėmusi subpoziciją „iš dalies nulukštentų ryžiai“ (1006 30 subpozicija). Be to, tame pačiame 10 skirsnyje yra papildoma pastaba (toliau – ginčijama papildomoji pastaba), kurioje numatyta iš dalies nulukštentų ryžių apibrėžtis, apimanti su ryžių grūdo gemalu susijusį elementą, kuris atitinkamame SS paaiškiniame neminimas.

Atsižvelgdamas į šias aplinkybes, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, be kita ko, klausė Teisingumo Teismo, ar ginčijama papildomoji pastaba yra negaliojanti tiek, kiek joje pateikiama iš dalies nulukštentų ryžių apibrėžtis, į ją įtraukiant SS paaiškiniame neminimą su ryžių grūdo gemalu susijusį kriterijų.

Teisingumo Teismas pirmiausia priminė, kad pagal EB 300 straipsnio 7 dalį SS konvencija yra privaloma Sąjungos institucijoms. Pagal šios konvencijos 3 straipsnį Sąjunga įsipareigojo nekeisti SS turinio. Šiuo klausimu dėl Sąjungos sudarytų tarptautinių susitarimų viršenybės prieš Sąjungos antrinę teisę reikia ją aiškinti taip, kad kuo labiau atitiktų šiuos susitarimus.

⁴² Reglamento Nr. 2658/87 I priede nustatyta KN, iš dalies pakeista Reglamentu Nr. 2388/2000.

Be to, Komisijos parengti KN paaiškinimai ir PMO parengti SS paaiškinimai, nors teisiškai neprivalomi, labai padeda aiškinant įvairių tarifinių pozicijų apimtį. Dėl to šių KN paaiškinimų turinys turi atitikti KN nuostatas ir negali pakeisti jų apimtį.

Šiuo atveju Teisingumo Teismas, išnagrinėjęs skirtingų ryžių rūšių aprašymų formuluotes pagal SS ir KN pozicijas ir subpozicijas, padarė išvadą, kad KN atitinka SS. Teisingumo Teismas patikslino, kad atsakant į prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekusio teismo klausimą svarbu išnagrinėti, ar ginčijamos papildomosios pastabos turinys, kiek jame apibrėžti iš dalies nulukštentai ir nulukštentai ryžiai, keičia KN apimtį.

Šiuo klausimu Teisingumo Teismas, palyginęs PMO paaiškiniame ir ginčijamoje papildomojoje pastaboje pateiktas iš dalies nulukštentų ryžių apibrėžčių formuluotes, nurodė, kad jos skiriasi, kiek tai susiję su atsižvelgimu arba neatsižvelgimu į gemalo pašalinimą iš dalies nulukštentų ryžių apibrėžtyje.

Jei dėl šio skirtumo ginčijama papildomoji pastaba būtų aiškinama kaip neleidžianti įtraukti į KN 1006 30 subpoziciją ryžių, nuo kurių pašalinta dalis apyvaisio (perikarpio), bet paliktas gemalas, reikėtų konstatuoti, kad šie ryžiai nebegalėtų būti priskirti KN 1006 20 subpozicijai. Toks aiškinimas reikštų, kad šie ryžiai nebegalėtų būti klasifikuojami ir dėl to ribotų SS, kurios bendrasis tikslas yra suklasifikuoti visas prekes, apimtį. Taigi Teisingumo Teismas pabrėžė, kad dėl to, jog antrinė teisė turi būti aiškinama atsižvelgiant į Sąjungai pagal EB 300 straipsnio 7 dalį privalomus tarptautinius susitarimus, svarbu nustatyti, ar egzistuoja kitoks ginčijamos papildomosios pastabos aiškinimas, kuris atitiktų SS.

Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, Teisingumo Teismas nurodė, kad ginčijama papildomoji pastaba gali būti aiškinama taip, kad atitiktų SS. Vadinasi, ginčijamos papildomosios pastabos formuluotės skirtumas turi būti laikomas suderinamu su SS ir neturi poveikio minėtos papildomosios pastabos galiojimui.

2011 m. balandžio 14 d. Sprendimas „British Sky Broadcasting Group ir Pace“ (C-288/09 ir C-289/09, [EU:C:2011:248](#))

„Bendrasis muitų tarifas – Tarifinis klasifikavimas – Kombinuotoji nomenklatūra – Palydovinės skaitmeninės televizijos imtuvai ir dekoderiai, atliekantys įrašymo funkciją – Bendrijos muitinės kodeksas – 12 straipsnio 5 dalies a punkto i papunktis ir 6 dalis – Privalomosios tarifinės informacijos galiojimas laiko atžvilgiu“

Šiame sprendime, kurio faktinės aplinkybės nurodytos pirma⁴³, Teisingumo Teismas nurodė, kad reikia nukrypti nuo KN⁴⁴ paaiškinimų tiek, kiek jie prieštarauja KN formuluotei.

⁴³ Žr. II.2.2 dalį „Produkto paskirtis“. Šis sprendimas taip pat minimas III.3.2 dalyje „Privalomoji tarifinė informacija“.

⁴⁴ Reglamento Nr. 2658/87 I priede nustatyta KN, iš dalies pakeista reglamentais Nr. 2587/91 ir Nr. 1214/2007.

Teisingumo Teismas priminė, kad Komisijos parengti KN paaiškinimai ir PMO parengti SS paaiškinimai, nors teisiškai neprivalomi, labai padeda aiškinant atskiras pozicijas.

Be to, KN paaiškinimų, kurie nepakeičia SS paaiškinimų, bet turi būti laikomi juos papildančiais ir jais reikia naudotis kartu su pirmaisiais, turinys turi būti suderintas su KN nuostatomis ir negali jų keisti.

Remdamasis šiais argumentais, Teisingumo Teismas nurodė, kad paaiškėjus, jog KN paaiškinimai prieštarauja KN pozicijų ir skyriaus ar skirsnio pastabų formuluotėms, reikėtų nukrypti nuo KN paaiškinimų

2016 m. vasario 17 d. Sprendimas „Salutas Pharma“ (C-124/15, [EU:C:2016:87](#))

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Bendrasis muitų tarifas – Tarifinis klasifikavimas – Kombinuotoji nomenklatūra – 3004 pozicija – Šnypščiosios 500 mg kalcio tabletės – Rekomenduojamoje paros dozėje esantis medžiagų kiekis, žymiai didesnis už rekomenduojamą paros normą, reikalingą gerai sveikatos būklei arba savijautai palaikyti“

2012 m. įmonė *Salutas Pharma* paprašė pateikti PTI dėl tablečių, sudarytų iš preparato, kurio pagrindinis komponentas yra kalcis, geriamas ištirpdytas vandenyje. Ji pasiūlė, kad šis produktas būtų priskirtas prie KN 3004 90 00 subpozicijos.

Muitinė išdavė PTI, kurioje minėtą produktą priskyrė prie KN 2106 90 92 subpozicijos, motyvuodama tuo, kad toks pat produktas nepriskiriamas prie KN 3004 pozicijos, jei jame esanti kalcio dozė yra daug didesnė nei rekomenduojama paros norma, reikalinga gerai sveikatos būklei arba savijautai palaikyti.

Gavusi *Salutas Pharma* skundą, muitinė patvirtino sprendimą dėl pagrindinėje byloje nagrinėjamo produkto priskyrimo prie KN 2106 pozicijos, nuspręsdama, kad KN 30 skirsnio 1 papildomoje pastaboje nustatyta sąlyga nebuvo įvykdyta, nes ginčijamo produkto didžiausioje rekomenduojamoje paros dozėje esantis kalcio kiekis neprilygo trigubai rekomenduojamai kalcio paros normai.

Salutas Pharma prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme pareiškė ieškinį dėl pastarojo muitinės sprendimo ir nurodė, kad KN 30 skirsnio 1 papildoma pastaba negalioja, nes ja iš dalies pakeičiama KN 3004 tarifinė pozicija.

Šiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas kreipėsi į Teisingumo Teismą su klausimu, ar šnypščiosios tabletės, kurių vienoje yra 500 mg kalcio, skirtos profilaktikai ir gydymui, kai trūksta kalcio, ir papildomai naudojamos kaip speciali osteoporozės profilaktikos ir gydymo priemonė, ant kurių pakuočių etikečių nurodoma, kad didžiausia suaugusiesiems rekomenduojama paros dozė yra 3 tabletės, turi būti priskiriamos prie KN⁴⁵ 3004 9000 subpozicijos.

⁴⁵ Reglamento Nr. 2658/87 I priede nustatytos KN redakcija, išdėstyta Reglamentu Nr. 1006/2011.

Teisingumo Teismas pirmiausia priminė, kad KN skirsnio aiškinamosios pastabos yra svarbios siekiant vienodai taikyti BMT ir dėl to yra tinkamas jo aiškinimo kriterijus. Vadinasi, aiškinamųjų pastabų turinys turi atitikti KN nuostatas ir negali pakeisti jų apimties. Be to, paaiškinimai yra svarbūs aiškinant įvairių tarifinių pozicijų apimtį, tačiau neturi privalomosios teisinės galios.

Nagrinėjamu atveju Teisingumo Teismas konstatavo, kad pagrindinėje byloje nagrinėjama prekė atitinka KN 30 skirsnio 1 papildomos pastabos pirmos pastraipos a–d punktų sąlygas, nes pagrindinės bylos šalys nesutinka tik dėl to, ar nagrinėjamo produkto rekomenduojama paros dozė yra „žymiai didesnė už rekomenduojamą paros normą, kai produktas vartojamas gerai sveikatos būklei arba savijautai palaikyti“, kaip tai suprantama pagal šią papildomą pastabą.

Iš tiesų KN 30 skirsnio aiškinamoji pastaba siekiama paaiškinti šį minėto skirsnio 1 papildomoje pastaboje nustatytą „gerokai didesnio“ kiekio kriterijų numatant, kad jis apima rekomenduojamą paros dozę, kurioje vitaminų ar mineralų kiekis yra „daug didesnis ir paprastai mažiausiai tris kartus viršija rekomenduojamą paros normą“.

Pirma, šioje aiškinamojoje pastaboje, kuri yra teisiškai neprivaloma, numatyta, kad produktui, kurio rekomenduojamoje paros dozėje esantis vitaminų ar mineralinių medžiagų kiekis tris kartus didesnis už rekomenduojamą paros dozę, taikomas minėtas skirsnis, jei taip pat įvykdomos visos kitos sąlygos. Antra, atsižvelgus į toje pačioje aiškinamojoje pastaboje vartojamą žodį „paprastai“, dėl jos nedraudžiama KN 30 skirsnį taikyti produktams vien dėl to, kad jų rekomenduojamoje paros dozėje esantis vitaminų ar mineralinių medžiagų kiekis nėra tris kartus didesnis už rekomenduojamą paros normą.

Taigi, Teisingumo Teismo teigimu, KN 30 skirsnio aiškinamoji pastaba negali būti aiškinama taip, kad produktų, kurių sudėtyje yra šių veikliųjų medžiagų, rekomenduojamas per parą vitaminų ar mineralinių medžiagų kiekis būtinai turi tris kartus viršyti rekomenduojamą paros dozę, kad juos būtų galima priskirti prie KN 3004 pozicijos. Iš tiesų, kai produkto, kurio požymiai ir objektyvios savybės apibrėžtos KN 3004 pozicijos tekste, vitaminų, mineralų, nepakeičiamųjų aminorūgščių arba riebalų rūgščių rekomenduojama paros dozė yra žymiai didesnė nei ta, kuri būtina arba rekomenduojama bendrojo maitinimosi tikslais, jį reikia priskirti prie šios pozicijos.

2. Komisijos priimti reglamentai dėl tarifinio klasifikavimo

1997 m. lapkričio 20 d. Sprendimas „Wiener SI“ (C-338/95, [EU:C:1997:552](#))

„Bendrasis muitų tarifas – Prekių tarifinis klasifikavimas – Naktiniai marškiniai“

1985 m. Vokietijos bendrovė *Wiener* iš Tailando importavo drabužius, kuriuos deklaravo kaip „moteriškus naktinius marškinius“, kaip tai suprantama pagal BMT 60.04 B IV b) 2 bb) subpoziciją. Atlikus dalinį patikrinimą, šie drabužiai buvo išleisti į laisvą apyvartą ir atimti iš „naktiniams marškiniams“ taikomos tarifinės kvotos.

Vis dėlto atlikusi papildomą patikrinimą Vokietijos muitinės administracija nusprendė, kad šie drabužiai yra „sintetinio tekstilės pluošto suknelės“, kaip tai suprantama pagal BMT 60.05 A II b) 4 cc) 22 subpoziciją, todėl *a posteriori* išieškojo didesnius muitus.

Wiener pareiškė ieškinį dėl šio perskaičiavimo, bet jis buvo atmestas teismo sprendimu. Bendrovė *Wiener* dėl šio sprendimo pateikė kasacinį skundą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui.

Šiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas Teisingumo Teismo prašė išaiškinti, ar sąvoka „naktiniai marškiniai“, kaip ji suprantama pagal 1985 m. BMT⁴⁶ 60.04 B IV b) 2 bb) subpoziciją, turi būti aiškinama taip, kad ji apima tik „kitus“ apatinius drabužius, kurie dėl savo savybių akivaizdžiai yra skirti naudoti tik kaip naktiniai drabužiai, ar ji taip pat apima prekes, kurios dėl jų pateikimo yra ne išimtinai, bet iš esmės skirtos dėvėti lovoje.

Teisingumo Teismas visų pirma pažymėjo, kad BMT 60.04 B IV b) 2 bb) subpozicijos formuluotėje nėra moterims ar mergaitėms skirtų naktinių marškinių apibrėžties. Tokios apibrėžties nėra nei BMT paaiškinimuose, nei Muitinių bendradarbiavimo tarybos nomenklatūros paaiškinimuose.

Pritardamas 1994 m. rugpjūčio 9 d. Sprendime *Neckermann Versand* (C-395/93, [EU:C:1994:318](#)) išdėstytiems argumentams Teisingumo Teismas konstatavo, kad, atsižvelgiant į tai, jog prekės iš esmės skirtos dėvėti lovoje, jos turi būti laikomos „naktiniais marškiniais“, kaip tai suprantama pagal BMT 60.04 B IV b) 2 bb) subpoziciją, net jei jos galėtų būti naudojamos kitais tikslais.

Teisingumo Teismo nuomone, šios išvados negalima pakeisti atsižvelgiant į tai, kad buvo priimtas Reglamentas Nr. 548/89, kurio priede numatyta, kad lengvi trikotažiniai drabužiai, skirti viršutinei kūno daliai dengti, siekiantys iki vidurio šlaunų, su apvalia ir plačia iškirpte trumpomis ir plačiomis rankovėmis bei kairėje pusėje ties juosmeniui į siūlę įsiūtu raišteliu negali būti klasifikuojami kaip „naktiniai marškiniai“ ir yra „suknelės“, kaip tai suprantama pagal KN 6104 poziciją, nes negali būti laikomi skirtais dėvėti tik kaip

⁴⁶ BMT redakcija, išdėstyta Reglamentu Nr. 3400/84.

naktiniai marškiniai, taip pat į tai, kad buvo priimtas Reglamentas Nr. 812/89, kuriuo atmetamas įvairių lengvų trikotažinių (100 % medvilnės) drabužių, skirtų viršutinei kūno daliai dengti, siekiančių iki vidurio šlaunų, su apvalia ir plačia iškirpte, trumpomis neprisegamomis rankovėmis, be juosmens raištelio klasifikavimas priskiriant juos prie „naktinių marškinių“.

Iš tiesų šie reglamentai dėl klasifikavimo buvo priimti vėliau nei susiklostė pagrindinės bylos faktinės aplinkybės. Dėl to jų nuostatos negali būti taikomos pagal analogiją su ankstesnių reglamentų dėl tarifinio klasifikavimo aiškinimu, net jeigu šių reglamentų tikslas yra tik aiškinamasis ir jais nekeičiamos atitinkamų pozicijų ar subpozicijų formuluotės.

Šiuo klausimu Teisingumo Teismas, be kita ko, pažymėjo, kad iki tol, kol nebuvo priimti vėlesni Komisijos reglamentai dėl klasifikavimo siekiant siaurai aiškinti sąvoką „naktiniai marškiniai“, teisinio saugumo principą, kuris yra pagrindinis Sąjungos teisės principas, visiškai atitiko tai, kad ši sąvoka galėjo būti visuotinai suprantama kaip apimanti ne tik apatinius drabužius, skirtus dėvėti tik lovoje, bet ir tuos, kurie iš esmės skirti tokiam naudojimui.

Vadinasi, BMT 60.04 B IV b) 2 bb) subpozicija turi būti aiškinama taip, kad ji apima apatinius drabužius, kurie dėl savo objektyvių savybių yra skirti dėvėti tik arba iš esmės lovoje. Nacionalinis teismas, atsižvelgdamas į drabužių kirpimą, jų sudėtį, jų pateikimą ir mados tendencijas atitinkamoje valstybėje narėje, turi įvertinti, ar šiems drabužiams būdingos tokios objektyvios savybės, ar, atvirkščiai, jie gali būti dėvimi tiek lovoje, tiek tam tikrose kitose vietose.

2008 m. lapkričio 20 d. Sprendimas „Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading“ (C-375/07, [EU:C:2008:645](#))

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Klasifikavimo reglamento galiojimas – Reglamento (EB) Nr. 1196/97 priedo išaiškinimas – Muitinės kodekso 220 ir 239 straipsniai – Reglamento (EEB) Nr. 2454/93 871 ir 905 straipsniai – Sausi lakštai iš ryžių miltų, druskos ir vandens – Tarifinė klasifikacija – Paskesnis importo muitų išieškojimas – Atsisakymo išieškoti procedūra – Nustatyta muitinės klaida – Akivaizdus importuotojo aplaidumas“

H & S yra Nyderlandų gamybos ir prekybos įmonė, aprūpinanti restoranų savininkus rytietiškais maisto produktais. Tuo tikslu ji daugelį metų importuoja ryžinį popierių iš Vietnamo.

Dar 1996 m. H & S šį produktą importavo pagal KN⁴⁷ 1901 90 99 poziciją. Šią tarifinę klasifikaciją Nyderlandų muitinė (toliau – muitinė) patvirtino kelis kartus, taip pat ir tuomet, kai buvo ištirtos ir patikrintos importuojamos siuntos.

⁴⁷ Reglamento Nr. 2658/87 I priede nustatytos KN redakcija, išdėstyta Reglamentu Nr. 1624/97.

1997 d. Komisija priėmė Reglamentą Nr. 1196/97, pagal kurį nagrinėjami produktai faktiškai priskiriami KN 1905 90 20 subpozicijai. Šis reglamentas įsigaliojo 1997 m. liepos 19 d.

Vis dėlto *H & S* toliau importavo ryžinį popierių, priskirdama jį 1901 90 99 tarifinei subpozicijai. O muitinė ir toliau priėmė jos deklaracijas, paskutinius kartus – 1997 m. liepos 14 d. ir 1998 m. kovo 16 d. Bet tą pačią kovo 16 d. ji pastebėjo klaidingą klasifikavimą ir pranešė šiai bendrovei, kad jos importuojama prekė priklauso pirma minėtame reglamente numatyta pozicijai, t. y. KN 1905 90 20 subpozicijai. Nuo tada *H & S* deklaravo savo maisto produktus, nurodydama pastarąją poziciją.

2000 m. muitinė pranešė *H & S*, kad pradėjo muitų, kurie nuo 1997 m. lapkričio 25 d. iki 1998 m. vasario 2 d. turėjo būti sumokėti pagal KN 1905 90 20 subpoziciją, paskesnio išieškojimo procedūrą.

H & S pateikė prašymą atsisakyti išieškoti minėtus muitus. Šis prašymas buvo atmestas ir dėl to galiausiai buvo iškelta pagrindinė byla.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, kuriam kilo abejonių dėl ryžinio popieriaus tarifinio klasifikavimo, nusprendė prašyti Teisingumo Teismo išaiškinti, be kita ko, ar iš ryžių, druskos ir vandens pagamintus lakštus, kurie yra išdžiovinti, bet terminiškai neapdoroti, reikia priskirti KN 1905 90 20 subpozicijai ir ar Reglamentas Nr. 1196/97 galioja.

Teisingumo Teismas pirmiausia konstatavo, kad KN 1905 pozicijos apibrėžtyje nyderlandų kalba, kitaip nei kai kuriomis kitomis kalbomis, aiškiai nenurodomi plokštieji vafliai, ryžinis popierius ir panašūs produktai, kurie turi būti „sausūs“ (džiovinti). Iš tiesų apibrėžtyje šia kalba nurodomi tik lakštų pavidalo produktai.

Vis dėlto Teisingumo Teismas priminė, kad, remiantis suformuota jurisprudencija, dėl būtinybės vienodai aiškinti Sąjungos teisės nuostatas negalima, kilus abejonių, nuostatos teksto nagrinėti atskirai: priešingai, reikalaujama, kad jis būtų aiškinamas ir taikomas atsižvelgiant į versijas kitomis oficialiosiomis kalbomis.

Šiuo klausimu Teisingumo Teismas nurodė, kad, pirma, ryžinis popierius („rice paper“) arba „sausūs“ (džiovinti) produktai aiškiai nurodyti KN 1905 90 20 subpozicijos tekstuose daugeliu kalbų, o 1901 pozicija yra tik liekamojo pobūdžio, nes apima tik produktus, kurie nenurodyti kitoje KN vietoje.

Antra, kaip tai matyti iš KN tekstų daugeliu kalbų ir Komisijos paaiškinimų, kuriuose nurodomi SS konvencijos paaiškinimai, prekė nebūtinai turi būti kepta, kad ją būtų galima priskirti 1905 90 20 subpozicijai.

Atsižvelgdamas į šiuos argumentus, Teisingumo Teismas padarė išvadą, kad sausų, peršviečiamų įvairaus dydžio lakštų pavidalo maisto produktų, pagamintų iš ryžių miltų, druskos ir vandens, priskyrimas KN 1905 90 20 subpozicijai atitinka šios subpozicijos apibrėžtį. Vadinas, tai neturi įtakos Reglamento Nr. 1196/97 galiojimui.

2009 m. vasario 19 d. Sprendimas „Kamino International Logistics“ (C-376/07, [EU:C:2009:105](#))

„Bendrasis muitų tarifas – Kombinuotoji nomenklatūra – Tarifinis klasifikavimas – Monitoriai su skystųjų kristalų ekranais (LCD), turintys SUB-D, DVI-D, USB, S-video ir kompozicinę vaizdo jungtis – 8471 pozicija – 8528 pozicija – Reglamentas (EB) Nr. 754/2004“

Šiame sprendime, kurio faktinės aplinkybės nurodytos pirma⁴⁸, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, be kita ko, kreipėsi į Teisingumo Teismą dėl Reglamento Nr. 754/2004 taikymo pagrindinėje byloje nagrinėtų LCD monitorių tarifiniam klasifikavimui.

Šiuo klausimu Teisingumo Teismas priminė, pirma, kad reglamentą dėl klasifikavimo Komisija priima, kai dėl konkrečios prekės klasifikavimo KN gali kilti sunkumų ar nesutarimų, ir, antra, toks reglamentas taikomas visuotinai, t. y. ne konkrečiam ūkio subjektui, bet visoms prekėms, tapačioms klasifikuojamai prekei.

Net jeigu reglamento dėl klasifikavimo taikymas pagal analogiją produktams, kurie yra panašūs į jame aprašytuosius, sudaro palankesnes sąlygas nuosekliai aiškinti KN ir vienodai traktuoti ekonominės veiklos vykdytojus, taip pat reikia, kad tokiomis aplinkybėmis klasifikuotinos prekės ir tos, kurios aprašytos reglamente dėl klasifikavimo, būtų pakankamai panašios. Vis dėlto šie LCD monitoriai technologiniu požiūriu nėra tapatūs Reglamente Nr. 754/2004, kuriame aprašyti plazminiai ekranai, klasifikuotoms prekėms, kurios taip pat skiriasi savo matmenimis ir rezoliucija.

Vien to, kad pagrindinėje byloje nagrinėjami monitoriai ir Reglamente Nr. 754/2004 nagrinėjami monitoriai gali atkurti signalus tiek iš automatinės duomenų apdorojimo mašinos, tiek iš kitur, nepakanka tam, kad, nepaisant bet kokio šių monitorių objektyvių požymių ir atskirų atliekamų funkcijų kokybės vertinimo, jiems pagal analogiją būtų taikomas minėtas reglamentas.

Vadinasi, Reglamentas Nr. 754/2004 nėra taikomas klasifikuojant LCD rūšies monitorius, turinčius SUB-D, DVI-D, USB, S-video ir kompozicinę vaizdo jungtis.

2014 m. liepos 17 d. Sprendimas „Panasonic Italia ir kt.“ (C-472/12, [EU:C:2014:2082](#))

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Reglamentas (EEB) Nr. 2658/87 – Bendrasis muitų tarifas – Tarifinis klasifikavimas – Kombinuotoji nomenklatūra – 8471 ir 8528 pozicijos – Plazminiai ekranai – Kompiuterio ekrano funkcija – Galima funkcija kaip televizoriaus ekrano įstačius vaizdo plokštę“

Ieškovės pagrindinėje byloje 2001–2004 m. importavo į Italiją plazminius ekranus. Teikdamos muitinės deklaraciją jos importuotus ekranus priskyrė prie

⁴⁸ Žr. II.2.1 dalį „Produkto objektyvūs požymiai ir savybės“.

KN 8471 60 90 pozicijos kaip ekranus, skirtus tik vaizdui iš kompiuterio perduoti, ir dėl to jiems nebuvo taikomas muitas bei 20 % pridėtinės vertės mokestis.

Vis dėlto muitinė laikėsi nuomonės, kad šie ekranai turi būti priskiriami prie KN 8528 pozicijos, kurioje, be kita ko, nurodyti televizijos signalo imtuvai ir vaizdo monitoriai, ir dėl to jiems taikomas 14 % muto tarifas.

Ieškovės pagrindinėje byloje padavė skundus *Commissione tributaria provinciale di Milano* (Milano provincijos mokestinių ginčų komisija, Italija), o ši juos atmetė motyvuodama tuo, kad dėl galimybės pritaikyti minėtus ekranus sudėtiniais vaizdo signalams priimti tik įstačius vaizdo plokštę jų negalima priskirti prie KN 8471 pozicijos. Ieškovės pagrindinėje byloje apskundė pirmojoje instancijoje priimtus sprendimus *Commissione tributaria regionale di Milano* (Milano regiono mokestinių ginčų komisija, Italija), o ši patvirtino, kad importuojami ekranai turi būti klasifikuojami KN 8528 tarifinėje pozicijoje.

Šiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, gavęs kasacinius skundus dėl apeliacinėje instancijoje priimtų sprendimų, visų pirma Teisingumo Teismo klausė, kokius kriterijus reikia taikyti siekiant nustatyti, ar pagrindinėje byloje nagrinėjami ekranai turi būti priskiriami prie KN⁴⁹ 8471 pozicijos, ar prie KN 8528 pozicijos.

Dėl metodo, kurio reikia laikytis atliekant tokių ekranų tarifinį klasifikavimą, Teisingumo Teismas pažymėjo, kad KN 84 skirsnio 5 pastabos B dalies a–c punktuose nurodyta, jog ekranai, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, priskiriami prie KN 8471 pozicijos kaip automatinės duomenų apdorojimo mašinos įtaisai, jeigu jie atitinka tris sąlygas, t. y. pagal įtaiso rūšį jie priskiriami prie įtaisų, naudojamų vien arba daugiausia automatinėse duomenų apdorojimo sistemose, gali būti sujungti su pagrindiniu procesoriumi ir gali priimti arba perduoti duomenis tokiu pavidalu, kuris gali būti naudojamas sistemoje.

Pirma įvardytos antroji ir trečioji sąlygos gali būti laikomos įvykdytomis, o dėl pirmosios sąlygos Teisingumo Teismas priminė, kad vien galimybė atkurti vaizdus iš kitų šaltinių nei automatinės duomenų apdorojimo mašinos nereiškia, kad negalima ekrano priskirti prie KN 8471 pozicijos, atsižvelgiant į KN 84 skirsnio 5 pastabos B dalies a punkto tekstą, kuriame nurodomi įtaisai, naudojami „vien tik arba daugiausia“ automatinėse duomenų apdorojimo sistemose.

Iš 8471 pozicijos punktų paaiškinimų matyti, kad nustatyti, jog monitoriai daugiausia naudojami automatinėse duomenų apdorojimo sistemose, galima atsižvelgiant ne tik į tai, kad dėl juose esančios jungties tipo gali būti prijungiami prie duomenų apdorojimo sistemų, bet ir iš kitų techninių charakteristikų, be kita ko, atsižvelgiant į tai, kad jie sukurti stebėti iš arti, negali atkurti televizijos signalų, pasižymi silpnu magnetiniu spinduliavimu, jų turimas ekrano taško žingsnis prasideda nuo 0,41 esant vidutinei

⁴⁹ Reglamente Nr. 2658/87 I priede nustatytos KN redakcijos, paeiliiui išdėstytos Reglamentu Nr. 2388/2000, Reglamentu Nr. 2031/2001, Reglamentu Nr. 1832/2002 ir Reglamentu Nr. 1789/2003.

rezoliucijai ir po truputį mažėja, jei didėja rezoliucija, bangos plotis yra 15 MHz ar daugiau, taškelių matmenys ekrane yra mažesni nei prie SS 8528 pozicijos priskiriamuose vaizdo monitoriuose, o pirmųjų glaustis yra didesnė nei antrųjų.

Šiomis sąlygomis Teisingumo Teismas nusprendė, kad atliekant spalvoto vaizdo plazminių ekranų, kurių įstrižainė 106,6 cm ir kuriuose įtaisyti du garsiakalbiai ir nuotolinio valdymo pultas bei padarytas lizdas vaizdo plokštei, tarifinę klasifikaciją pagal KN, reikia atsižvelgti į jiems būdingą paskirtį atkurti, pirma, automatinės duomenų apdorojimo mašinos pateikiamus duomenis ir, antra, sudėtinius vaizdo signalus. Tokie ekranai turi būti priskiriami prie KN 8471 60 90 subpozicijos, jeigu naudojami vien arba daugiausia automatinėse duomenų apdorojimo sistemose, kaip tai suprantama pagal KN 84 skirsnio 5 pastabos B dalies a punktą, arba, jeigu taip nėra, prie KN 8528 21 90 subpozicijos, o tai turi nustatyti nacionalinis teismas remdamasis objektyviais minėtų ekranų požymiais, visų pirma nurodytaisiais paaiškinimuose, susijusiuose su SS 8471 pozicija, būtent SS I skirsnio D dalies, skirtos automatinį duomenų apdorojimo mašinų vaizdavimo įtaisams, 1–5 punktais.

Antra, prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas siekė išsiaiškinti, ar Reglamentas Nr. 754/2004 turi būti taikomas atgaline data.

Priminęs savo jurisprudenciją, kurioje nurodyta, jog pagal teisinio saugumo principą draudžiama reglamentą taikyti atgaline data, neatsižvelgiant į tai, ar dėl tokio taikymo suinteresuotajam asmeniui galėtų kilti palankių ar nepalankių pasekmių, nebent jo tekste arba tiksluose būtų gana aiškiai nurodyta tai, iš ko būtų galima daryti išvadą, kad šio reglamento veikimo galia nukreipta ne vien į ateitį, Teisingumo Teismas pažymėjo, kad, atsižvelgiant į Reglamento Nr. 754/2004 preambulę, jo nuostatų tekstą ar priedą, nėra jokio pagrindo manyti, kad šis reglamentas turėtų būti taikomas atgaline data.

Bet kuriuo atveju reglamentas, kuriuo apibrėžiamos priskyrimo prie KN tarifinės pozicijos ar subpozicijos sąlygos, negali galioti atgaline data. Vadinasi, Reglamentas Nr. 754/2004 negali būti taikomas atgaline data.

2016 m. rugsėjo 22 d. Sprendimas „Kawasaki Motors Europe“ (C-91/15, [EU:C:2016:716](#))

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Galiojimo vertinimas – Reglamentas (EB) Nr. 1051/2009 – Bendrasis muitų tarifas – Tarifinis klasifikavimas – Kombinuotoji nomenklatūra – 8701 pozicija – Traktoriai ir vilkikai – 8701 90 11–8701 90 39 subpozicijos – Nauji ratiniai žemės ūkio traktoriai (išskyrus traktorius, valdomus pėsčiojo traktorininko) ir miškų ūkio traktoriai – Lengvieji keturračiai visureigiai, sukonstruoti taip, kad galėtų būti naudojami kaip traktoriai“

Šiame sprendime, kurio faktinės aplinkybės nurodytos pirma⁵⁰, nagrinėdamas KME skundą dėl PTI, *Gerechtshof Amsterdam* (Amsterdamo apeliacinis teismas, Nyderlandai)

⁵⁰ Dėl ginčo faktinių ir teisinių aplinkybių žr. II.2.2 dalį „Produkto paskirtis“.

Teisingumo Teismui pateikė klausimus dėl Reglamento Nr. 1051/2009 galiojimo ir dėl subpozicijų, prie kurių turėtų būti priskiriamos atitinkamos transporto priemonės.

Pagrindinės bylos šalys ir prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas tvirtino, kad nors Reglamente Nr. 1051/2009 minimos ir šioje byloje nagrinėtos transporto priemonės nėra identiškos, jos yra pakankamai panašios, kad šis reglamentas būtų taikomas pagal analogiją. Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas išreiškė abejonių dėl minėto reglamento galiojimo, nes transporto priemonėse nėra specialios įrangos, kaip antai darbo velenų, hidraulinių kėlimo įtaisų ar gervių.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas taip pat pažymėjo, kad tarifinių subpozicijų paaiškinimuose nurodyta konkreti įranga, kaip antai miškų ūkio traktoriams skirtos gervės, bet žemės ūkio traktoriai apibūdinami tik taip, kad „paprastai“ juose yra hidrauliniai kėlimo įtaisai ir darbo velenai. Ši pastaba sukėlė abejonių dėl Reglamento Nr. 1051/2009 taikymo panašioms visureigiams, kurie galėtų būti klasifikuojami kaip žemės ūkio traktoriai, net jei šie įtaisai juose neįrengti.

Šiuo klausimu Teisingumo Teismas, be kita ko, priminė, kad kai nacionalinis teismas abejoja, ar reglamentas dėl klasifikavimo, kurį jis pagal analogiją turi taikyti produktams, kurie yra pakankamai analogiški šiame reglamente nurodytiems produktams, galioja, jis pagrįstai gali kreiptis į Teisingumo Teismą su prašymu priimti prejudicinį sprendimą dėl tokio reglamento galiojimo.

Galiausiai Teisingumo Teismas nusprendė, kad Reglamento Nr. 1051/2009 priedo 2 punktas negalioja, kiek jame nustatyta, jog jame aprašyta transporto priemonė priskirtina prie KN⁵¹ 8701 90 90 subpozicijos, o ne prie KN 8701 90 11–8701 90 39 subpozicijų, atsižvelgiant į šios transporto priemonės variklio galią.

2016 m. gruodžio 15 d. Sprendimas „LEK“ (C-700/15, [EU:C:2016:959](#))

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Kombinuotoji nomenklatūra – Prekių klasifikavimas – Maisto papildai, priskiriami prie 2106 tarifinės pozicijos – Veiklioji medžiaga kaip pagrindinė sudedamoji dalis – Galimas priskyrimas prie Kombinuotosios nomenklatūros 30 skirsnio – Produktų pateikimas ir pardavimas kaip vaistų“

Šioje byloje, kurios teisinės aplinkybės nurodytos pirma⁵², pateiktais pirmuoju ir antruoju klausimais prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekė išsiaiškinti, ar KN⁵³ turi būti aiškinama taip, kad tokie produktai, kaip nagrinėjami pagrindinėje byloje, darantys bendrai naudingą poveikį sveikatai, kurių pagrindinė

⁵¹ KN redakcija, išdėstyta Reglamentu Nr. 948/2009.

⁵² Žr. I dalį „Bendrosios pastabos dėl Sąjungos teismo funkcijų pobūdžio ir apimties bei atitinkamų vertinimo kriterijų“.

⁵³ Reglamento Nr. 2658/87 I priede nustatyta KN, iš dalies pakeista Reglamentu Nr. 1006/2011.

sudedamoji dalis yra veiklioji medžiaga, esanti prie KN 2106 tarifinės pozicijos priskiriamuose maisto papilduose, nors jų gamintojas juos pateikia kaip vaistus ir nors jais prekiaujama kaip vaistais, gali būti priskiriami prie KN 3004 pozicijos ar veikia turi būti priskiriami prie KN 2106 pozicijos.

Šiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas, be kita ko, nagrinėjo klausimą, ar Reglamentas Nr. 1264/98 ir Įgyvendinimo reglamentas Nr. 727/2012, pagal kuriuos tam tikri produktai priskiriami prie KN 2106 pozicijos, taikytini pagrindinėje byloje nagrinėjamiems produktams.

Teisingumo Teismas, pirma, priminė, kad, remiantis suformuota jurisprudencija, reglamentas dėl klasifikavimo yra visuotinio taikymo aktas, nes taikomas ne konkrečiam ekonominės veiklos vykdytojui, o visoms prekėms, kurios yra tapačios tai, kurią išnagrinėjo Muitinės kodekso komitetas. Tam, kad aiškinant reglamentą dėl klasifikavimo būtų galima nustatyti jo taikymo sritį, reikia atsižvelgti, be kita ko, į jo priėmimo motyvus. Šiuo klausimu Teisingumo Teismas konstatavo, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamos prekės nėra identiškoms, kurioms taikomi šie reglamentai. Vadinasi, minėti reglamentai nėra tiesiogiai taikytini pagrindinėje byloje nagrinėjamiems produktams.

Antra, Teisingumo Teismas rėmėsi savo jurisprudencija, pagal kurią reglamento dėl klasifikavimo, kaip antai Reglamento Nr. 1264/98 ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 727/2012, taikymas pagal analogiją produktams, kurie yra analogiški numatytiems šiuose reglamentuose, sudaro palankias sąlygas nuosekliam KN aiškinimui ir vienodam požiūriui į ekonominės veiklos vykdytojus. Atsižvelgdamas į šią jurisprudenciją, Teisingumo Teismas palygino minėtuose reglamentuose nurodytų produktų ir pagrindinėje byloje nagrinjamų produktų objektyvius požymius bei savybes. Jis padarė išvadą, jog šių produktų veiklioji medžiaga yra tokia pati kaip Reglamentu Nr. 1264/98 ir Įgyvendinimo reglamentu Nr. 727/2012 klasifikuojamų produktų, o skirtumą tarp šių dviejų produktų sudaro tik naudojamų mikroorganizmų ir papildomų medžiagų koncentracija.

Remdamasis šiais argumentais, Teisingumo Teismas atsakė, jog produktai, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, darantys bendrai naudingą poveikį sveikatai, kurių pagrindinė sudedamoji dalis yra veiklioji medžiaga, esanti prie KN 2106 tarifinės pozicijos priskiriamuose maisto papilduose, priskiriami prie šios pozicijos, nors jų gamintojas juos pateikia kaip vaistus ir jie parduodami kaip vaistai.

2018 m. rugsėjo 13 d. Sprendimas „Vision Research Europe“ (C-372/17, [EU:C:2018:708](#))

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Bendrasis muitų tarifas – Tarifinės pozicijos – Prekių klasifikavimas – Kamera, turinti neliekamąją atmintį, dėl kurios užfiksuoti vaizdai ištrinami, kai kamera išjungama arba kai užfiksuojami nauji vaizdai – Kombinuotoji nomenklatūra – 8525 80 19 ir 8525 80 30 subpozicijos – Paaiškinimai – Aiškinimas – Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 113/2014 – Aiškinimas – Galiojimas“

Šiame sprendime, kurio faktinės aplinkybės nurodytos pirma⁵⁴, nagrinėdamas Įgyvendinimo reglamento Nr. 113/2014 galiojimą, Teisingumo Teismas pažymėjo, kad, remiantis suformuota jurisprudencija, reglamentas dėl klasifikavimo yra visuotinio taikymo aktas, nes taikomas ne konkrečiam ūkio subjektui, o visoms prekėms, kurios yra tapačios tai, kurios analizę atliko Muitinės kodekso komitetas. Tam, kad aiškinant reglamentą dėl klasifikavimo būtų galima nustatyti jo taikymo sritį, reikia atsižvelgti, be kita ko, į jo priėmimo motyvus.

Teisingumo Teismas taip pat nustatė, jog, palyginus Įgyvendinimo reglamente Nr. 113/2014 aprašytų įrenginių ir pagrindinėje byloje nagrinėjamos kameros požymius, matyti, kad šie įrenginiai nėra identiški, todėl minėtas reglamentas nėra tiesiogiai taikytinas aptariamai kamerai.

Vis dėlto iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad nors reglamentas dėl klasifikavimo tiesiogiai netaikomas prekėms, kurios yra ne identiškos, o tik analogiškos šiame reglamente nurodytai prekei, jis tokioms prekėms taikomas pagal analogiją. Šiuo klausimu pakanka, kad klasifikuotini produktai ir reglamente dėl klasifikavimo nurodyti produktai būtų pakankamai panašūs.

Kadangi Įgyvendinimo reglamente Nr. 113/2014 nurodyti prietaisai savo objektyviais požymiais ir savybėmis yra panašūs į pagrindinėje byloje nagrinėjamą kamerą, tai reiškia, kad Įgyvendinimo reglamentas Nr. 113/2014 pagal analogiją gali būti taikomas minėtai kamerai. Taigi reikėtų išnagrinėti, ar jis galioja.

Šiuo klausimu Teisingumo Teismas pabrėžė, kad Europos Sąjungos Taryba, kiek tai susiję su KN taikymu, suteikė Komisijai plačią diskreciją bendradarbiaujant su valstybių narių muitinės ekspertais patikslinti su atitinkamos prekės klasifikavimu susijusių tarifinių pozicijų turinį. Vis dėlto Komisijos diskrecija priimti Reglamento Nr. 2658/87 9 straipsnio 1 dalies a punkte numatytas priemones, pavyzdžiui, dėl prekių klasifikavimo, nesuteikia jai teisės keisti tarifinių pozicijų, nustatytų remiantis SS konvencijoje numatyta SS, kurios apimties pagal šios konvencijos 3 straipsnį Sąjunga įsipareigojo nekeisti.

Nagrinėjamu atveju Teisingumo Teismas nurodė, kad, pagal Įgyvendinimo reglamentą Nr. 113/2014, prie KN 8525 80 19 subpozicijos priskiriamos „didelės spartos kameros“. Tokį klasifikavimą pateisinantys motyvai grindžiami išvada, kad „[I]aikinas saugojimas

⁵⁴ Žr. II.1.4 dalį „4–6 taisyklės: standartinė taisyklė, tam tikroms atvejams taikoma specialioji taisyklė, subpozicijų lyginimo taisyklė“.

neliekamojoje atmintyje nelaikomas įrašymu į kamerą, nes išjungus kamerą vaizdai dingsta“. Kaip jau buvo išaiškinęs Teisingumo Teismas, skaitmeninių fotoaparatu galimybė įrašyti statiškus vaizdus į vidinę atmintinę yra prie KN 8525 80 30 tarifinės subpozicijos priskiriamų prekių esminis požymis, neatsižvelgiant į tai, ar ši įrašymo galimybė yra laikina, ar nuolatinė.

Kadangi pagal Įgyvendinimo reglamentą Nr. 113/2014, priešingai, nei matyti iš KN 8525 80 30 subpozicijos, prie šios subpozicijos nepriskiriamos kameros, kurios vaizdus laikinai įrašo į neliekamąją atmintį, todėl „didelės spartos kameros“ priskiriamos prie KN 8525 80 19 tarifinės subpozicijos, Teisingumo Teismas padarė išvadą, kad šis įgyvendinimo reglamentas yra nesuderinamas su KN 8525 80 30 subpozicijos apimtimi.

Taigi priimdama Įgyvendinimo reglamentą Nr. 113/2014 Komisija pakeitė KN 8525 80 30 subpozicijos apimtį taip, kad ją apribojo, ir viršijo jai Reglamento Nr. 2658/87 9 straipsnio 1 dalies a punktu suteiktus įgaliojimus.

Teisingumo Teismas nusprendė, kad KN 8525 80 30 subpozicija turi būti aiškinama taip, kad prie jos priskiriama kamera, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, kuri gali padaryti daug nuotraukų per sekundę ir saugoti jas savo neliekamojoje vidinėje atmintyje, iš kurios jos ištrinamos, kai kamera išjunginama, ir kad Įgyvendinimo reglamentas Nr. 113/2014 negalioja tiek, kiek jis pagal analogiją taikytinas tokios kameros požymius turinčioms prekėms.

3. Nuomonės dėl klasifikavimo ir privalomoji tarifinė informacija

3.1. PMO ir Muitinės kodekso komiteto nuomonės dėl klasifikavimo

1975 m. lapkričio 19 d. Sprendimas (plenarinė sesija) „Douaneagent der Nederlandse Spoorwegen“ (38/75, [EU:C:1975:154](#))

„Kserografiniai kopijuokliai“

1971 m. balandžio 28 d. pareiškėja pagrindinėje byloje iš trečiosios šalies importavo kserografinį kopijuoklį dokumentams dauginti. Nyderlandų muitinė šį aparatą priskyrė prie BMT⁵⁵ 90.07 A pozicijos „fotoaparatai“ ir pritaikė jam 14 % muitą. Šis klasifikavimas atitinka papildomą pastabą, į BMT 90 skirsnį įtrauktą Reglamentu Nr. 1/71 (toliau – ginčijama papildomoji pastaba), kuria nuo 1971 m. sausio 1 d. iš dalies keičiamas BMT ir kuri suformuluota taip: „prie 90.07 A subpozicijos taip pat priskiriami automatinio dokumentų atkūrimo elektrostatiu būdu aparatai su optine vaizdų fiksavimo sistema.“ Ši pastaba atitiko Muitinių bendradarbiavimo tarybos, atsakingos už 1950 m. gruodžio

⁵⁵ Reglamento Nr. 950/68 I priede nustatytas BMT, iš dalies pakeistas Reglamentu Nr. 1/71.

15 d. Briuselyje pasirašytos Prekių klasifikavimo pagal muitų tarifus nomenklatūros konvencijos (toliau – Konvencija dėl nomenklatūros)⁵⁶ vykdymo priežiūrą, 1965 m. gruodžio mėn. nuomonę dėl klasifikavimo.

Vis dėlto Nyderlandų muitinė, siekdama įvykdyti du 1970 m. vasario 2 d. *Tarief commissie* (Muitų tarifų komisija) sprendimus, iki 1971 m. sausio 1 d. nagrinėjamą aparatą buvo priskyrusi prie 84.54 B pozicijos „kitos biuro mašinos ir aparatai“.

Kadangi 84.54 B pozicijoje klasifikuojamoms prekėms taikomas muitas buvo sumažintas vykstant daugiašalėms deryboms dėl Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos (GATT 7 %), pareiškė teigė, kad ginčijama papildomoji pastaba, pagal kurią ginčijama prekė „perkeliamą“ iš 7 % konsoliduotos pozicijos į poziciją, kuriai taikomas 14 % muitas, buvo pažeistas šio susitarimo II straipsnis. Kadangi jos skundas buvo atmestas, ji pateikė skundą Muitų tarifų komisijai, o ši nusprendė kreiptis į Teisingumo Teismą, be kita ko, su klausimu, ar ginčijama papildomoji pastaba pažeidžiami įsipareigojimai, kylantys iš Konvencijos dėl nomenklatūros, būtent II straipsnio b punkto ii papunkčio, pagal kurį draudžiama keisti skirsnių ir skyrių pastabas, jei dėl to gali pasikeisti Nomenklatūros skirsnių, skyrių ir pozicijų apimtis.

Teisingumo Teismas visų pirma paaiškino, kad Sąjunga pakeičia valstybes nares įsipareigojimų, kylančių iš Konvencijos dėl nomenklatūros ir tos pačios dienos Konvencijos dėl Muitinių bendradarbiavimo tarybos įkūrimo⁵⁷, atžvilgiu, todėl jie jai yra privalomi.

Šiuo klausimu Teisingumo Teismas konstatavo, kad tarp įsipareigojimų, įtrauktų į pirmąją iš šių konvencijų, II straipsnio b punkto ii papunktyje numatyta susitariančiųjų šalių pareiga „skirsnių ar skyrių pastabose nedaryti jokių pakeitimų, galinčių pakeisti Nomenklatūroje esančių skyrių, skirsnių ir pozicijų apimtį“.

Be to, Muitinių bendradarbiavimo tarybos pateiktos nuomonės dėl klasifikavimo nėra privalomos susitariančiosioms šalims, bet turi įtakos aiškinimui, kuris svarbus dar ir dėl to, kad jį pateikia institucija, šių šalių įgaliota užtikrinti vienodą KN aiškinimą ir taikymą. Toks aiškinimas, jeigu jis, be kita ko, atitinka susitariančiųjų valstybių paprastai taikomą praktiką, gali būti atmestas tik tuo atveju, jei paaiškėja, kad yra nesuderinamas su nagrinėjamos pozicijos tekstu, arba jeigu jis akivaizdžiai viršija Muitinių bendradarbiavimo tarybai suteiktą diskreciją.

Atsižvelgdamas į šiuos argumentus, Teisingumo Teismas padarė išvadą, kad dėl fotografijos ir kserografijos procesų, susijusių su vaizdo fiksavimu, panašumo, neatrodo, kad tenkinamos sąlygos, dėl kurių nuomonė dėl klasifikavimo turėtų būti atmesta, kaip nesuderinama su atitinkama pozicija. Vadinas, ginčijama papildomoji pastaba nėra nesuderinama su įsipareigojimais, kylančiais iš Konvencijos dėl nomenklatūros.

⁵⁶ 1950 m. gruodžio 15 d. Briuselyje pasirašyta Prekių klasifikavimo pagal muitų tarifus nomenklatūros konvencija.

⁵⁷ 1950 m. gruodžio 15 d. Briuselyje pasirašyta Konvencija dėl Muitinių bendradarbiavimo tarybos įkūrimo.

Taigi iš šių argumentų matyti, kad nagrinėjant bylą neatskleista jokių aplinkybių, kurios galėtų turėti įtakos ginčijamos papildomosios pastabos galiojimui.

2011 m. lapkričio 10 d. Sprendimas „X ir X BV“ (C-319/10 ir C-320/10, [EU:C:2011:720](#))

„Bendrasis muitų tarifas – Kombinuotoji nomenklatūra – Tarifinis klasifikavimas – Šaldyta ir sūdyta vištiena be kaulų – Reglamentų (EB) Nr. 535/94, Nr. 1832/2002, Nr. 1871/2003, Nr. 2344/2003 ir Nr. 1810/2004 galiojimas ir aiškinimas – Kombinuotosios nomenklatūros 2 skirsnio 7 papildomoji pastaba – PPO ginčų sprendimo tarybos sprendimas – Teisinės pasekmės“

Byloje, kurioje buvo priimtas šis sprendimas, Teisingumo Teismas, be kita ko, turėjo atsakyti į klausimą, ar aiškinant ar vertinant Reglamento Nr. 1810/2004⁵⁸ papildomos pastabos galiojimą galima remtis PPO įsteigtos Ginčų sprendimo tarybos (toliau – GST) sprendimu, susijusiu su 0210 pozicijoje minimos sąvokos „sūdyta“ aiškinimu, net jei deklaracija pagal išleidimo į laisvą apyvartą muitinės procedūrą buvo pateikta prieš priimant šį sprendimą.

Ginčas pagrindinėje byloje buvo susijęs su šaldytos vištienos be kaulų muitiniu klasifikavimu esant skirtingiems druskos kiekiams (nuo 0,6 % iki 1 %). Ieškovės pagrindinėje byloje tvirtino, kad mėsa turi būti klasifikuojama KN 0210 99 39 subpozicijoje, teigdamos, kad pridėjus druskos, neatsižvelgiant į tai, kad bendras druskos kiekis yra mažesnis kaip 1,2 % masės, pakinta mėsos savybės, ir šį teiginį grindė GST sprendimais. Muitinė, remdamasi ginčijama papildomąja pastaba, atvirksčiai, teigė, kad prekės turi būti klasifikuojamos 0207 14 10 subpozicijoje. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas pabrėžė šios pastabos aiškinimo ir reglamentų galiojimo svarbą, taip pat PPO sprendimų poveikį ginčo baigčiai.

Pirma, aptardamas klausimą, ar galima vertinti ginčijamos papildomosios pastabos galiojimą atsižvelgiant į GST sprendimą, Teisingumo Teismas priminė, kad PPO susitarimai iš principo nepriskiriami prie normų, pagal kurias Teisingumo Teismas tikrina Sąjungos institucijų aktų teisėtumą. Tik tais atvejais, kai Sąjunga siekė įgyvendinti priimtą konkretų įsipareigojimą PPO arba kai Sąjungos akte aiškiai daroma nuoroda į konkrečias PPO susitarimų nuostatas, Teisingumo Teismas turi tikrinti nagrinėjamo Sąjungos akto teisėtumą, atsižvelgdamas į PPO taisykles.

Be to, ekonominės veiklos vykdytojas negali valstybės narės teisme teigti, kad Sąjungos reglamentas yra nesuderinamas su tam tikromis PPO taisyklėmis, net jei GST yra paskelbusi, kad minėtas reglamentas su jomis nesuderinamas. Be to, baigėsi pagal PPO susitarimais nustatytą ginčų sprendimo sistemą Sąjungai suteiktas pagrįstas terminas šiam sprendimui įvykdyti.

⁵⁸ Reglamento Nr. 2658/87 I priede nustatyta KN, iš dalies pakeista Reglamentu Nr. 1810/2004.

Taip pat negalima leisti, kad ekonominės veiklos vykdytojas Sąjungos teisme remtųsi tuo, kad Sąjungos reglamentas yra nesuderinamas su GST sprendimu. Iš tiesų GST rekomendacijos ar sprendimai, kuriuose konstatuojamas PPO taisyklių nesilaikymas, neatsižvelgiant į jiems suteiktą teisinę galią, iš esmės negali būti visiškai atskirti nuo materialinių normų, įtvirtinančių PPO nario priimtus įsipareigojimus. Taigi, kaip ir materialinės taisyklės, įtrauktos į PPO susitarimus, GST rekomendacija ar sprendimu, kuriuo nustatomas minėtų taisyklių nesilaikymas, negali būti remiamasi Sąjungos teisme siekiant nustatyti, ar Sąjungos reglamentas yra nesuderinamas su šia rekomendacija ar šiuo sprendimu.

Visų pirma šioje byloje, Teisingumo Teismo nuomone, nei iš bylos medžiagos, nei iš atitinkamų reglamentų konstatuojamųjų dalių negalima daryti išvados, kad Komisija, priimdama šiuos reglamentus, ketino Sąjungos teisinėje sistemoje įvykdyti PPO priimtą konkrečią pareigą. Be to, nė viename iš šių reglamentų nėra aiškiai nurodytos konkrečios PPO susitarimų nuostatos. Galiausiai GST sprendimas buvo priimtas po pagrindinėje byloje nagrinėjamų įvykių, o pagrįstas jo įgyvendinimo terminas baigėsi tik 2006 m. birželio 27 d.

Iš to matyti, kad, vertinant ginčijamos papildomosios pastabos, įtrauktos į Reglamentą Nr. 1810/2004, galiojimą, bet kuriuo atveju negalima remtis GST sprendimu tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje.

Antra, nagrinėjant klausimą, ar ginčijamą papildomąją pastabą galima aiškinti atsižvelgiant į GST sprendimą, dėl Sąjungos sudarytų tarptautinių susitarimų viršenybės prieš antrinius Sąjungos teisės aktus pastaruosius reikia aiškinti kuo labiau atsižvelgiant į šiuos susitarimus. Taigi Teisingumo Teismas, aiškindamas kai kurias PPO susitarimų nuostatas, jau rėmėsi PPO specialios grupės ar Apeliacinės tarybos ataskaitomis.

Vis dėlto, nors ir negalima atmesti, kad tam tikromis aplinkybėmis GST sprendimu gali būti remiamasi aiškinant Sąjungos teisę, nagrinėjamu atveju, Teisingumo Teismo nuomone, ieškovių pagrindinėje byloje ir prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusios institucijos pateiktas GST sprendimo aiškinimas yra klaidingas.

Atsižvelgdamas į tai, Teisingumo Teismas padarė išvadą, kad tais atvejais, kai deklaracijos dėl muitų režimo, susijusio su išleidimu į laisvą apyvartą, buvo pateiktos iki 2005 m. rugsėjo 27 d., PPO ginčų sprendimo institucijos sprendimu ir dviem PPO specialiosios grupės ataskaitomis negalima remtis nei aiškinant ginčijamą papildomąją pastabą, pateiktą Reglamente Nr. 1810/2004, nei vertinant šios papildomosios pastabos galiojimą.

3.2. Privalomoji tarifinė informacija

2010 m. gruodžio 2 d. Sprendimas „Schenker“ (C-199/09, [EU:C:2010:728](#))

„Reglamentas (EEB) Nr. 2454/93 – Bendrijos muitinės kodekso įgyvendinimo nuostatos – 6 straipsnio 2 dalis – Privalomosios tarifinės informacijos prašymas – Sąvoka „vienos rūšies prekės“

Byloje, kurioje priimtas šis sprendimas, prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas pateikė Teisingumo Teismui prejudicinį klausimą dėl Reglamento Nr. 2454/93 6 straipsnio 2 dalies, pagal kurią prašymas PTI gauti pateikiamas tik dėl vienos rūšies prekių. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas, be kita ko, prašė išaiškinti, ar ši nuostata turi būti aiškinama taip, kad PTI prašymas gali būti pateiktas tik dėl vienos prekės ir todėl negali būti susijęs su skirtingomis prekėmis, net jeigu jų skirtumai minimalūs. Atsakant į šį prejudicinį klausimą reikėjo išnagrinėti, ar tokie skystųjų kristalų ekranai (LCD), kokie nagrinėjami pagrindinėje byloje, yra „vienos rūšies prekės“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 2454/93 6 straipsnio 2 dalį.

Teisingumo Teismas pirmiausia pažymėjo, kad Muitinės kodekse ir Muitinės kodeksą įgyvendinančiame reglamente nėra jokios šio reglamento 6 straipsnio 2 dalyje esančios sąvokos „vienos rūšies prekės“ apibrėžties. Dėl to ją aiškinant svarbu atsižvelgti į minėtos nuostatos formuluotę, kontekstą ir tikslus.

Teisingumo Teismas taip pat konstatavo, pirma, kad, remiantis minėto 6 straipsnio 2 dalies formuluote, kurioje pateikiama nuoroda į „vienos rūšies prekes“, PTI prašymas gali būti pateiktas dėl skirtingų prekių, jeigu jos yra tos pačios rūšies. Pagal įprastą šios sąvokos reikšmę tik panašius požymius turinčios prekės gali būti „vienos rūšies prekės“.

Antra, siekdamas nustatyti, kokie panašių požymių turinčių prekių skirtumai neleidžia jų priskirti prie vienos rūšies prekių, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 2454/93 6 straipsnio 2 dalį, Teisingumo Teismas priminė, kad PTI sistema siekiama suteikti ūkio subjektui teisinį saugumą, kai kyla abejonių dėl prekės tarifinės klasifikacijos. Taigi PTI jos turėtojui garantuoja prekės klasifikavimą konkrečioje tarifinėje pozicijoje, o tai leidžia iš anksto žinoti, kokio dydžio muitą reikės mokėti atliekant su minėta preke susijusius muitinės formalumus.

Be to, minėta sistema palengvina pačių muitinės tarnybų darbą, nes prekių, nurodytų tokioje informacijoje, tarifinė klasifikacija šios informacijos galiojimo laikotarpiu yra nustatyta visoms būsimoms muitinės deklaracijoms, susijusioms su minėtomis prekėmis.

Atsižvelgdamas į nagrinėjamu teisės aktu siekiamą tikslą Teisingumo Teismas paaikšino, kad prekių, net jeigu jos turi panašių požymių, negalima laikyti vienos rūšies prekėmis, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 2454/93 6 straipsnio 2 dalį, jeigu jas galima priskirti prie skirtingų muitinės nomenklatūros pozicijų ar subpozicijų. Kelių prekių,

galinčių priklausyti skirtingoms pozicijoms ar subpozicijoms, įtraukimas į tą patį PTI prašymą ne tik apsunkintų muitinės tarnybų darbą, bet ir reikštų didelę riziką suklysti vertinant prašyme pateiktą informaciją ir atitinkamai – klasifikuojant minėtas prekes.

Šiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas padarė išvadą, kad PTI prašymas negali būti pateiktas dėl skirtingų prekių, nors jos turi panašių požymių, jeigu minėtų prekių skirtumai gali turėti kokios nors įtakos jų tarifinei klasifikacijai.

Atsižvelgdamas į tai, Teisingumo Teismas nusprendė, kad Reglamento Nr. 2454/93 6 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad PTI prašymas gali būti pateiktas dėl skirtingų prekių, tik jei šios prekės yra vienos rūšies. Tik panašių požymių turinčios prekės, kurių skirtumai neturi jokios reikšmės jų tarifinei klasifikacijai, gali būti laikomos vienos rūšies prekėmis, kaip tai suprantama pagal minėtą nuostatą.

2005 m. rugsėjo 15 d. Sprendimas „Intermodal Transports“ (C-495/03, [EU:C:2005:552](#))

„Bendrasis muitų tarifas – Tarifinės pozicijos – Klasifikavimas Kombinuotojoje nomenklatūroje – 8709 pozicija – Vilkikas „Magnum ET120 Terminal Tractor“ – EB 234 straipsnis – Nacionalinio teismo pareiga pateikti prejudicinį klausimą – Sąlygos – Kitos valstybės narės muitinės trečiajam asmeniui pateikta privalomoji tarifinė informacija dėl panašios transporto priemonės“

Nyderlandų bendrovė *Intermodal* deklaravo motorines transporto priemones, kurias ketino išleisti į laisvą apyvartą, ir priskyrė jas prie KN 8709 tarifinės pozicijos.

Patikrinusi šias transporto priemones Nyderlandų muitinė nusprendė, kad jos turėtų būti klasifikuojamos KN 8701 20 10 subpozicijoje. Taigi ji *Intermodal* pateikė papildomo mokėjimo reikalavimą. Grįsdama savo ieškinį dėl šio pranešimo, *Intermodal* pateikė Suomijos muitinės institucijų išduotą PIT, kurioje Suomijos bendrovė buvo nurodyta kaip savininkė ir panašios transporto priemonės buvo priskirtos KN 8709 pozicijai. Vis dėlto šis ieškinys buvo atmestas.

Intermodal pateikė kasacinį skundą dėl šio sprendimo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui. Nusprendęs, kad *Intermodal* neturėjo jokios teisės remtis PTI, kadangi ji nebuvo jos turėtoja, ir PTI buvo išduota kitai prekei, šis teismas iškėlė klausimą, ar esant aplinkybėms, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, nacionalinis teismas, kuris mano, kad tokia trečiajam asmeniui išduota PTI yra akivaizdžiai klaidinga KN atžvilgiu, privalo kreiptis į Teisingumo Teismą dėl prejudicinio sprendimo.

Šiomis aplinkybėmis jis visų pirma klausė Teisingumo Teismo, ar nacionalinis teismas, kuris nagrinėja ginčą dėl prekės klasifikavimo KN ir kuriame remiamasi kitos valstybės narės muitinės su šiuo ginču nesusijusiam asmeniui panašiai prekei išduota PTI, privalo kreiptis į Teisingumo Teismą dėl prejudicinio sprendimo, jeigu jis mano, kad minėta PTI neatitinka KN, ir nori priimti kitokį sprendimą dėl tarifinio klasifikavimo nei nurodytasis PTI.

Teisingumo Teismas visų pirma pažymėjo, kad iš Reglamento Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, 12 straipsnio matyti, kad PTI gali naudotis tik jos turėtojas ir tik joje aprašytų prekių atžvilgiu.

Vadinasi, nagrinėjant bylą valstybės narės teisme šalys neturi jokios asmeninės teisės remtis kitos valstybės narės valdžios institucijų trečiajam asmeniui išduota PTI apie panašią prekę.

Šiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas padarė išvadą, kad, kai nagrinėjant ginčą dėl konkrečios prekės tarifinės klasifikacijos nacionaliniame teisme yra pateikiama PTI apie panašią prekę, išduota su šiuo ginču nesusijusiam asmeniui kitos valstybės narės muitinės, ir kai minėtas teismas mano, kad šioje privalomoje tarifinėje informacijoje nurodyta tarifinė klasifikacija yra klaidinga, dėl šių dviejų aplinkybių teismas, kurio sprendimas pagal nacionalinę teisę gali būti apskųstas, negali būti įpareigotas kreiptis į Teisingumo Teismą dėl išaiškinimo.

Dėl teismo, kurio sprendimai pagal nacionalinę teisę negali būti apskųsti, pažymėta, kad vien dėl minėtų aplinkybių šis teismas negali būti įpareigotas kreiptis į Teisingumo Teismą dėl išaiškinimo. Vis dėlto toks teismas gali, kai jam iškyla klausimas dėl Sąjungos teisės, vykdyti savo pareigą kreiptis, išskyrus atvejus, kai konstatuoja, kad iškeltas klausimas nėra svarbus, arba atitinkamą Sąjungos teisės nuostatą Teisingumo Teismas jau yra išaiškinęs, arba teisingas Sąjungos teisės taikymas yra toks akivaizdus, jog nelieka jokių pagrįstų abejonių. Tai, ar tokia galimybė yra, reikia įvertinti atsižvelgiant į Sąjungos teisės ypatumus, į konkrečius sunkumus, su kuriais susiduriama ją aiškinant, ir į riziką, kad teismų praktika Sąjungoje gali skirtis.

Šiuo klausimu konstatuota, kad kitos valstybės narės valdžios institucijų suteiktos PTI buvimas turi įpareigoti šį teismą būti itin atidų sprendžiant, ar tikrai nėra pagrįstų abejonių dėl tinkamo KN⁵⁹ taikymo, ypač atsižvelgiant į tris jau minėtus vertinimo kriterijus.

Antra, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas Teisingumo Teismo iš esmės klausė, ar KN 8709 poziciją reikia aiškinti taip, kad ji apima transporto priemonės, turinčias pagrindinėje byloje nagrinėjamų transporto priemonių požymių.

Šiuo klausimu Teisingumo Teismas pažymėjo, kad KN 8709 pozicijos formuluotėje atskiriamos dvi transporto priemonių kategorijos, apibrėžtos remiantis tam tikrais jų fiziniais požymiais ir (arba) jų panaudojimu. Be to, šioje formuluotėje lemiamą reikšmę teikiama tam, ar atitinkamos transporto priemonės yra skirtos naudoti vilkimui geležinkelio stotyse ir, kaip matyti iš tam tikrų kalbinių versijų – geležinkelio stočių platformose. Šiuo kriterijumi daroma nuoroda į vežimėlių, kurie natūraliai gali būti naudojami geležinkelio stotyse, ypač geležinkelio stočių platformose, ir kurie yra

⁵⁹ Reglamento Nr. 2658/87 I priede nustatyta KN, iš dalies pakeista Reglamentu Nr. 2261/98.

identiški ar analogiški transporto priemonėms, jau naudojamoms tokiose vietose, objektyvius požymius.

Teisingumo Teismo teigimu, iš pagrindinėje byloje nagrinėjamų transporto priemonių požymių matyti, kad jos nėra nei akivaizdžiai panašios į traukimui geležinkelio stotyse, ypač geležinkelio stočių platformose, jau naudojamas transporto priemones, nei gali būti pritaikytos tokiam naudojimui. Dėl to tokios transporto priemonės negali būti priskiriamos 8709 pozicijos taikymo sričiai.

Šiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas nusprendė, kad į KN 8709 poziciją nepatenka transporto priemonės, turinčios 132 kW esant 2500 sūkių per minutę galios dyzelinį variklį ir automatinę keturių pavarų į priekį bei vienos atgal transmisiją, uždarą kabiną ir kėlimo platformą, pakeliamą iki 60 cm, kurių krovimo galia yra 32 000 kg, apsisukimo spindulys labai trumpas ir jos yra pritaikytos užtikrinti puspriekabių judėjimą pramoninėse zonose ir pastatuose. Tokia transporto priemonė iš tikrųjų nėra nei savaeigis vežimėlis, naudojamas krovinių pervežimui, nei vežimėlis–vilkikas, naudojamas geležinkelio stotyse, kaip tai suprantama pagal šią poziciją.

2011 m. balandžio 7 d. Sprendimas „Sony Supply Chain Solutions (Europe)“ (C-153/10, [EU:C:2011:224](#))

„Reglamentas (EEB) Nr. 2913/92 – Bendrijos muitinės kodeksas – 12 straipsnio 2 ir 5 dalys, 217 straipsnio 1 dalis ir 243 straipsnis – Reglamentas (EEB) Nr. 2454/93 – Reglamento Nr. 2913/92 įgyvendinimo nuostatos – 10 ir 11 straipsniai – Prekių klasifikavimas – Privalomoji tarifinė informacija – Kito nei turėtojas ūkio subjekto rėmimasis privalomąja tarifine informacija, susijusia su ta pačia preke – Nacionalinių muitinės institucijų nurodymai – Teisėti lūkesčiai“

Įmonė *Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV* (toliau – SLE) pareiškė ieškinį dėl Nyderlandų muitinės nurodymo sumokėti žaidimų automatų, įskaitant žaidimų kompiuterį *Playstation 2 Computer Entertainment System* (toliau – PS 2), importo muitus. Šiame ieškinyje SLE rėmėsi procesu, kurį tai pačiai bendrovių grupei priklausanti įmonė *Sony Computer Entertainment Europe Ltd.* (toliau – SCEE) pradėjo prieš Jungtinės Karalystės muitinę. 2000 m. spalio 19 d. ši muitinė SCEE pateikė PTI, susijusią su PS 2, kurioje PS 2 buvo priskirti KN⁶⁰ 9504 10 00 tarifinei subpozicijai.

Šiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, be kita ko, prašė Teisingumo Teismo išaiškinti, ar Reglamentas Nr. 2913/92, nustatantis Bendrijos muitinės kodeksą, iš dalies pakeistas Reglamentu Nr. 82/97, ir Reglamentas Nr. 2454/93, iš dalies pakeistas Reglamentu Nr. 12/97 (toliau – Įgyvendinimo reglamentas), turi būti aiškinami taip, kad deklarantas, kuris pateikė muitinės deklaracijas savo vardu ir savo

⁶⁰ Reglamento Nr. 2658/87 I priede nustatytos KN redakcija, išdėstyta atitinkamai Reglamentu Nr. 2204/1999 ir Reglamentu Nr. 2263/2000.

sąskaita, negali remtis PTI, kurios turėtojas yra ne jis pats, bet bendrovė, su kuria jis susijęs ir kurios prašymu pateikė šias deklaracijas.

Teisingumo Teismas visų pirma priminė, kad PTI siekiama ekonominės veiklos vykdytoji suteikti teisinį saugumą, kai yra abejonių dėl prekės klasifikavimo taikant muitinės nomenklatūrą, taip jį apsaugant nuo bet kokio vėlesnio muitinės pozicijos dėl šios prekės klasifikavimo pasikeitimo.

Teisingumo Teismas taip pat pažymėjo, kad iš Muitinės kodekso 12 straipsnio 2 dalies ir Įgyvendinimo reglamento 10 ir 11 straipsnių nuostatų matyti, jog tik PTI turėtojas gali ja remtis šią PTI pateikusias muitinės ir kitų valstybių narių muitinių atžvilgiu. Šiuo klausimu Teisingumo Teismas konstatavo, kad PTI gali naudotis tik jos turėtojas. Vis dėlto iš Muitinės kodekso 5 ir 64 straipsnių matyti, kad taisykle, pagal kurią PTI gali remtis tik jos turėtojas, nedraudžiama šiam asmeniui pateikti muitinės deklaracijos per trečiąjį asmenį. Iš tikrųjų šiuo kodeksu išsamiai reguliuojama teisė atstovauti muitinėje.

Iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą ir SLE Teisingumo Teismui pateiktų pastabų matyti, kad ši bendrovė neveikė kaip SCEE atstovė. Taigi ji negalėjo prieš Nyderlandų muitinę remtis PTI, kuri buvo išduota SCEE. Vien remiantis aplinkybe, kad SCEE ir SLE priklausė tai pačiai bendrovių grupei ar kad pastaroji buvo SCEE atstovė mokesčių srityje Nyderlanduose, negali būti SLE suteiktas atstovės statusas, kaip tai suprantama pagal Muitinės kodekso 5 straipsnį.

Remdamasis šiais argumentais, Teisingumo Teismas nusprendė, jog Muitinės kodekso 12 straipsnio 2 dalis ir Įgyvendinimo reglamento 10 ir 11 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad deklarantas, kuris pateikė muitinės deklaracijas savo vardu ir savo sąskaita, negali remtis PTI, kurios turėtojas yra ne jis pats, bet bendrovė, su kuria jis susijęs ir kurios prašymu pateikė šias deklaracijas.

Kitu klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas Teisingumo Teismo prašė atsakyti, ar byloje dėl mokėtinų muitų suinteresuotoji šalis gali ginčyti muitų išieškojimą, pateikdama kitoje valstybėje narėje išduotą PTI dėl tų pačių prekių. Be to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausė, ar reikia atsižvelgti į šią PTI, jei importo metu teisme buvo nagrinėjama byla dėl jos galiojimo ir ji galiausiai buvo pakeista tik importui įvykus.

Šiuo klausimu Teisingumo Teismas pirmiausia paaiškino, kad pagal Muitinės kodekso 12 straipsnio 2 dalį ir Įgyvendinimo reglamento 11 straipsnį PTI muitinei yra privaloma tik tokiu atveju, kai ja remiasi jos turėtojas arba jo atstovas. Nepatenkinus šių sąlygų, teismas, į kurį kreiptasi pagal Muitinės kodekso 243 straipsnio 2 dalį ir kuriam pateikta PTI, negali šiai PTI suteikti su ja susijusios teisinės galios. Vis dėlto PTI, kaip įrodymu, gali remtis kitas asmuo nei jos turėtojas. Iš tikrųjų, kadangi Sąjungos teisėje įrodymų sąvoka neregamentuojama, priimtinomis laikytinos iš esmės visos įrodinėjimo priemonės, kurios valstybių narių proceso teisėje pripažįstamos procedūrose, analogiškose numatytajai Muitinės kodekso 243 straipsnyje.

Be to, Teisingumo Teismas priminė savo jurisprudenciją, pagal kurią esant aplinkybei, kad asmeniui, nesusijusiam su nacionaliniame teisme, kurio sprendimai negali būti skundžiami pagal vidaus teisę, nagrinėjamu ginču, kitos valstybės narės muitinė išdavė PTI dėl konkrečios prekės ir ši muitinė KN poziciją aiškina kitaip, nei ją supranta nacionalinis teismas toje byloje aptariamo produkto atžvilgiu, šis teismas turėtų būti itin atidus sprenddamas, ar dėl tinkamo KN taikymo tikrai nėra pagrįstų abejonių.

Iš šios jurisprudencijos Teisingumo Teismas padarė išvadą, kad teismas, nagrinėjantis ginčą dėl prekės tarifinio klasifikavimo ir atitinkamų muitų sumokėjimo, turi atsižvelgti į nesusijusiam asmeniui išduotą PTI.

Atsižvelgdamas į šiuos argumentus, Teisingumo Teismas nusprendė, kad Muitinės kodekso 12 straipsnio 2 ir 5 dalys, 217 straipsnio 1 dalis ir Įgyvendinimo reglamento 11 straipsnis, siejami su Muitinės kodekso 243 straipsniu, turi būti aiškinami taip, kad byloje dėl mokėtinų muitų suinteresuotoji šalis gali ginčyti muitų išieškojimą, pateikdama kaip įrodymą kitoje valstybėje narėje dėl tų pačių prekių išduotą PTI, šiai PTI nesukeliant su ja susijusių teisinių pasekmių. Vis dėlto nacionalinis teismas turi patikrinti, ar taikytinose atitinkamos valstybės narės procesinėse normose numatyta galimybė pateikti tokius įrodymus.

Be to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausė, ar Muitinės kodeksas ir Įgyvendinimo reglamentas turi būti aiškinami taip, jog dėl nacionalinės teisės akto, kuriame nacionalinėms įstaigoms dėl deklaruotų prekių tarifinio klasifikavimo suteikta galimybė remtis trečiajam asmeniui pateikta PTI dėl tų pačių prekių, galėjo atsirasti importuotojų teisėti lūkesčiai remtis šiuo nurodymu.

Teisingumo Teismas pirmiausia pažymėjo, kad, remiantis sprendimu dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą, Nyderlandų muitinės vadove buvo numatyta, kad „tik turintysis teisę gali remtis PTI [ir kad] bet kuriuo atveju visos pateiktos prekės turi visais atžvilgiais atitikti PTI esantį prekių apibūdinimą. Jei importuotojas remiasi galiojančia PTI, į kurią jis neturi teisės, tačiau jis teikia deklaraciją, susijusią su tokios pačiomis prekėmis, kokios apibūdintos PTI, klasifikavimas turi atitikti tą, kuris nurodytas PTI“.

Šiuo klausimu Teisingumo Teismas rėmėsi savo jurisprudencija, pagal kurią teisėtų lūkesčių apsaugos principu negali būti remiamasi prieš tikslią Sąjungos teisės nuostatą, o už Sąjungos teisės taikymą atsakingos nacionalinės institucijos elgesys, prieštaraujantis šiai teisei, ūkio subjektams negali sukurti teisėtų lūkesčių gauti naudos iš Sąjungos teisei prieštaraujančios tvarkos.

Muitinės kodekso 12 straipsnyje išsamiai reguliuojamos PTI išdavimo sąlygos, jos teisinė galia ir galiojimo laikotarpis. Be to, Įgyvendinimo reglamento 10 straipsnio 1 dalyje aiškiai nurodoma, kad tik PTI turėtojas ir atstovas, veikiantis šio turėtojo sąskaita, gali ja remtis.

Vadinasi, suteikdamos PTI tokią pačią teisinę galią, kuria remiasi trečiasis asmuo arba jos turėtojas, Nyderlandų muitinės įstaigos, atsakingos už Sąjungos teisės taikymą, elgėsi pažeisdamos Sąjungos teisę.

Atsižvelgdamas į tai, Teisingumo Teismas atsakė, kad Muitinės kodekso 12 straipsnis ir Įgyvendinimo reglamento 10 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinami taip, kad dėl nacionalinės teisės akto, kuriuo nacionalinėms įstaigoms dėl deklaruotų prekių tarifinio klasifikavimo suteikta galimybė remtis trečiajam asmeniui pateikta PTI dėl tų pačių prekių, negalėjo atsirasti importuotojų teisėti lūkesčiai remtis šiuo nurodymu.

2011 m. balandžio 14 d. Sprendimas „British Sky Broadcasting Group ir Pace“ (C-288/09 ir C-289/09, [EU:C:2011:248](#))

„Bendrasis muitų tarifas – Tarifinis klasifikavimas – Kombinuotoji nomenklatūra – Palydovinės skaitmeninės televizijos imtuvai ir dekoderiai, atliekantys įrašymo funkciją – Bendrijos muitinės kodeksas – 12 straipsnio 5 dalies a punkto i papunktis ir 6 dalis – Privalomosios tarifinės informacijos galiojimas laiko atžvilgiu“

Šioje byloje, kurios teisinis pagrindas buvo nurodytas pirma⁶¹, Teisingumo Teismo buvo prašoma atsakyti į klausimą, ar PTI, kuri nebeatitinka KN dėl įstatymo pakeitimo įsigaliojimo, nustoja galioti po šio įsigaliojimo datos.

Antrojoje iš sujungtų pagrindinių bylų Jungtinėje Karalystėje įsteigta bendrovė *Pace* yra televizorių priedėlių, atliekančių ryšių funkciją, su įmontuotu standžiuoju disku (toliau – STB-HDD televizorių priedėliai), skirtų mokamos televizijos paslaugų teikėjams, gamintoja ir importuotoja. *Pace* importavo šiuos televizorių priedėlius į Jungtinę Karalystę, konkrečiai kalbant, TDS 470NB SD PVR modelį (taip pat vadinamą *Sky+* televizoriaus priedėliu), pagamintą *Sky* ir jos pavadintą DRX 280 modeliu.

2005 m. balandžio 8 d. *Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs* (toliau – *Commissioners*) pateikė *Pace* PTI, pagal kurią *Sky+* televizoriaus priedėlis buvo priskirtas KN, galiojusios ją iš dalies pakeitus Reglamentu Nr. 1810/2004, 8528 12 91 subpozicijai. 2007 m. sausio 1 d. įsigaliojus Reglamentui Nr. 1549/2006, ši subpozicija tapo 8528 71 13 subpozicija. Nedideli techniniai ar gaminio specifikacijos skirtumai tarp STB-HDD modelių neturi reikšmės jų klasifikavimui.

2006 m. gruodžio 4 d. ir 2007 m. sausio 29 d. laiškais *Commissioners* informavo *Pace*, kad „2007 m. sausio 1 d. įsigalios esminiai KN kodų pakeitimai“ ir „dėl šių kodų pakeitimų nuo 2006 m. gruodžio 31 d. [2005 m. balandžio 8 d.] PTI neteks galios“.

2008 m. rugpjūčio 8 d. laišku *Commissioners* patvirtino, kad 2005 m. balandžio 8 d. PTI per visą jos galiojimo laikotarpį buvo taikoma ir TDS 460 modelio STB-HDD televizorių

⁶¹ Žr. II.2.2 dalį „Produkto paskirtis“. Šis sprendimas taip pat aptartas III.1.2 dalyje „Komisijos paaiškinimai“.

priedėliams, kurie buvo dviejų rūšių: TDS 460NV ir TDS 460NS. Kitu laišku jie patvirtino, kad pagal Muitinės kodekso 12 straipsnio 5 dalies a punkto i papunktį 2005 m. balandžio 8 d. PTI nustojo galioti 2007 m. sausio 1 d. dėl keičiant SS pakeistų kodų ir muitinės tarifų kasmetinio atnaujinimo.

2008 m. lapkričio 17 d. *Commissioners* nurodė *Pace a posteriori* sumokėti muitus už visus STB-HDD televizorių priedėlius, įskaitant ir *Sky+* televizoriaus priedėlį, importuotus nuo 2007 m. sausio mėn. iki 2008 m. balandžio mėn. Šis reikalavimas buvo pateiktas dėl to, kad STB-HDD televizorių priedėliai buvo priskirti klaidingai KN pozicijai, t. y. 8528 71 13 subpozicijai, kai, anot *Commissioners*, jie turėjo būti priskirti 8521 90 00 subpozicijai.

Nesėkmingai prašiusi, kad *Commissioners* sprendimas būtų peržiūrėtas, *Pace* apskundė šį sprendimą, tvirtindama, kad PTI, susijusi su nagrinėjamais televizorių priedėliais, galiojo šešis mėnesius įsigaliojus Reglamentui Nr. 1549/2006 ir kad Muitinės kodekso 12 straipsnio 5 dalies a punkto i papunktis turi būti aiškinamas taip, jog šis reglamentas nėra „reglamentas“ šios nuostatos taikymo tikslais.

Šiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nusprendė paklausti Teisingumo Teismo, ar Muitinės kodekso 12 straipsnio 5 dalies a punkto i papunktis turi būti aiškinamas taip, kad Reglamentas Nr. 1549/2006 turi būti laikomas reglamentu, kaip jis suprantamas pagal šią nuostatą. Konkrečiai kalbant, šis teismas klausė, ar PTI, kuri nebeatitinka KN, nes įsigaliojo Reglamentas Nr. 1549/2006, netenka galios nuo dienos, kai įsigaliojo šis reglamentas, ar lieka galioti.

Teisingumo Teismas pirmiausia pacitavo Muitinės kodekso 12 straipsnio 5 dalies a punkto i papunktį, pagal kurį PTI netenka galios, kai, priėmus reglamentą, ji nebeatitinka juo nustatytų teisės normų. Teisingumo Teismas paaiškino, kad šiame straipsnyje nurodyti ne tik tokie reglamentai, kaip antai Reglamentas Nr. 1549/2006, kurie yra priimti taikant Reglamento Nr. 2658/87 12 straipsnio 1 dalį, bet taip pat visi reglamentai, kuriais daroma įtaka prekių klasifikavimui pagal KN ar jis nustatomas.

Be to, Teisingumo Teismas konstatavo, kad nuo 2007 m. sausio 1 d. Reglamento Nr. 2658/87 I priedas, kuriame įtvirtinta KN, buvo iš dalies pakeistas Reglamento Nr. 1549/2006 priede esančiomis nuostatomis. Reglamento Nr. 1549/2006 ketvirtoje konstatuojamojoje dalyje numatyta, kad pagal Reglamento Nr. 2658/87 12 straipsnį šio reglamento I priedas turėtų būti pakeistas išsamia KN redakcija, įsigaliosiančia nuo 2007 m. sausio 1 dienos.

Galiausiai Teisingumo Teismas nurodė, kad Reglamento Nr. 1549/2006 priede esančiame tekste nebeminima 8528 12 91 subpozicija. Taigi PTI, pagal kurią prekė buvo priskirta šiai pozicijai, nebeatitiko KN, todėl pagal Muitinės kodekso 12 straipsnio 5 dalies a punkto i papunktį ji automatiškai neteko galios nuo 2007 m. sausio 1 d.

Atsižvelgdamas į šiuos argumentus, Teisingumo Teismas nusprendė, kad Muitinės kodekso 12 straipsnio 5 dalies a punkto i papunktis turi būti aiškinamas taip, kad

Reglamentas Nr. 1549/2006 turi būti laikomas reglamentu, kaip jis suprantamas pagal šią nuostatą. Vadinasi, PTI, kuri nebeatitinka KN įsigaliojus Reglamentui Nr. 1549/2006, neteko galios nuo dienos, kai šis reglamentas įsigaliojo.

4. Kiti teisiškai privalomi aktai

2018 m. vasario 22 d. Sprendimas „SAKSA“ (C-185/17, [EU:C:2018:108](#))

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Bendrasis muitų tarifas – Prekių klasifikavimas – Suderintas Europos standartas EN 590:2013 – Kombinuotosios nomenklatūros 2710 19 43 subpozicija – Kriterijai, taikytini norint klasifikuoti prekę kaip gazolį“

2015 m. Bulgarijos bendrovė SAKSA deklaravo mineralinę alyvą Varnos muitinėje pagal KN 2710 19 43 subpoziciją, siekdama ją išleisti į laisvą apyvartą.

Varnos muitinė nusiuntė regioninei muitinės laboratorijai du deklaruotos prekės mėginius, kad būtų nustatyta jos rūšis ir tarifinis klasifikavimas. Remiantis distiliacijos duomenimis ir tam tikrais kitais rodikliais, nustatyta, kad tirtas mėginys atitinka „vidutiniosioms alyvoms“ keliamus reikalavimus, kaip apibrėžta KN 27 skirsnio 2 papildomos pastabos c punkte.

Taigi muitinė nusprendė, kad ši prekė turėjo būti klasifikuota priskiriant prie KN 2710 19 25 subpozicijos, kuriai taikomas trečiosioms valstybėms nustatytas 4,7 % muitas. Dėl šios priežasties Varnos muitinės viršininkas pakeitė tarifinį kodą ir nustatė pareigą papildomai sumokėti muitų ir pridėtinės vertės mokesčio.

Be to, muitinė nusprendė, kad SAKSA kyla administracinė atsakomybė. Dėl to Varnos muitinės viršininkas jai skyrė baudą

SAKSA apskundė šią nuobaudą *Varnenski Rayonen sad* (Varnos apylinkės teismas, Bulgarija), o šis 2016 m. spalio 20 d. sprendimu panaikino šią nuobaudą, nes nagrinėjama mineralinė alyva atitinka apibrėžtą „4 klasės dyzelinių variklių kuras, skirtas arktinei ar atšiaurių žiemų klimato juostai, kurio charakteristikos nustatytos Standarte EN 590:2014“.

Šiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, kuriam buvo pateiktas kasacinis skundas dėl pastarojo muitinės sprendimo, kreipėsi į Teisingumo Teismą su klausimu, ar KN turi būti aiškinama taip, kad mineralinę alyvą, kaip antai nagrinėjamą pagrindinėje byloje, galima klasifikuoti kaip gazolį pagal KN 2710 19 43 subpoziciją⁶², jeigu ji tenkina Standarte EN 590:2013⁶³ įtvirtintus reikalavimus dėl gazolio, skirto arktinei ar atšiaurių žiemų klimato juostai.

⁶² Reglamento Nr. 2658/87 I priede nustatytos KN redakcija, išdėstyta įgyvendinimo reglamentu Nr. 1101/2014.

Teisingumo Teismas visų pirma pažymėjo, kad KN 2710 19 43 subpozicija, kurios aprašyme nurodytas gazolis, kurio sudėtyje esanti siera sudaro ne daugiau kaip 0,001 % masės, yra KN 2710 pozicijoje, skirtoje naftos alyvoms ir alyvoms, gautoms iš bituminių mineralų, išskyrus neapdorotas. Šios pozicijos taikymo tikslu KN 27 skirsnio 2 papildomos pastabos e punkte apibrėžta sąvoka „gazolis“.

Šiuo klausimu pažymėtina, kad pagal šios papildomos pastabos e punktą, siejamą su jos d punktu, „gazoliu“ laikomi, be kita ko, alyvos ir preparatai, kurių mažiau kaip 65 % tūrio (įskaitant nuostolius) distiliuojasi 250 °C temperatūroje ir ne mažiau kaip 85 % tūrio – 350 °C temperatūroje, taikant ISO 3405 metodą. Taigi prekės tarifiniam klasifikavimui kaip gazolio pagal KN 2710 poziciją lemiamos reikšmės turi tik distiliavimo lygis nurodytoje temperatūroje, taikant ISO 3405 metodą.

Atsižvelgdamas į tai, Teisingumo Teismas konstatavo: kadangi taikant ISO 3405 metodą daugiau kaip 65 % tūrio nagrinėjamos mineralinės alyvos distiliuojasi 250 °C temperatūroje, ji nepatenka į „gazolio“ apibrėžtį pagal KN 27 skirsnio 2 papildomos pastabos e punktą, todėl jos negalima klasifikuoti pagal subpozicijas, skirtas prekėms, kurias apima ši apibrėžtis.

Be to, nuoroda į Standarto EN 590:2013 3 lentelės g pastabą, pagal kurią „gazolio“ apibrėžties pagal KN „galima netaikyti klasėms, skirtoms arktinei ar atšiaurių žiemų klimato juostai“, šiuo klausimu neturi reikšmės, nes šį standartą patvirtino ne Sąjungos institucija, o CEN, t. y. privati įstaiga. Iš tikrųjų šį standartą parengė CEN (Europos standartizacijos komitetas), remdamasis 2006 m. lapkričio 13 d. Komisijos suteiktu įgaliojimu M 394; vėliau Komisija Direktyva 2014/77 atnaujino Direktyvos 98/70 II priedo 1 išnašoje pateiktą nuorodą į šį standartą.

Žinoma, iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos galima daryti išvadą, kad suderintą standartą, kurį parengė privati įstaiga, galima laikyti Sąjungos teisės dalimi, kai jis parengtas Komisijos iniciatyva ir jai vadovaujant ir prižiūrint ir kai jis sukelia privalomą teisinį poveikį paskelbus nuorodą į jį *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Vis dėlto, Teisingumo Teismo teigimu, kadangi Standarto EN 590:2013 3 lentelės g pastaboje nenurodyti bandymų metodai, jis negali būti laikomas Sąjungos teisės sistemos dalimi ir yra nesvarbus nustatant prekių tarifinį klasifikavimą.

Atsižvelgdamas į šias aplinkybes, Teisingumo Teismas atsakė: mineralinės alyvos, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, dėl jos distiliavimosi savybių negalima klasifikuoti kaip gazolio pagal KN 2710 19 43 subpoziciją, net jeigu ši alyva tenkina Standarte EN 590:2013 įtvirtintus reikalavimus dėl gazolio, skirto arktinei ar atšiaurių žiemų klimato juostai.

⁶³ Pagrindinėje byloje taikytinas 2013 m. rugsėjo mėn. redakcijos Suderintas standartas EN 590 „Automobilių kuras – Dyzelinų variklių kuras (gazolis) – Reikalavimai ir bandymų metodai“.

EUROPOS SAJUNGOS
TEISINGUMO TEISMAS

Tyrimų ir dokumentacijos direktoratas

2025 m. gruodžio mėn.